

SAKLANAN ÂYETLER

Yazar Adı: Mahmut ELGÖRMÜŞ

Genel Yayın Yönetmeni:

Haldun ŞEKER

ISBN: 978-605-06118-4-7

Copyright © 2024, Ortak Akıl Yayınları

“Ortak Akıl” Eriha Basım Yayın Matbaacılık

Kitap ve Reklam Ajansı Ltd. Şti.’nin tescilli markasıdır.

Bu kitabın tüm yayın hakları saklıdır. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncı izni olmadan, kısmen de olsa fotokopi, film vb. elektronik ve mekanik yöntemlerle çoğaltılamaz.

4. Baskı: Ekim, 2024

Editör

Haldun ŞEKER

Mizanpaj & Kapak:

Baskı Mücellit: Eriha Basım Yay. Matb.

Matbaa Sertifika No: 50502

ORTAK AKIL YAYINLARI

Mimar Sinan Mh. Selmanı Pak Cd. Demircioğlu İşhanı

No: 48/413 Üsküdar/İstanbul

Yayıncı Sertifika No: 50502

C Ü B B E S İ Z M A H M U T

SAKLANAN ÂYETLER

MAHMUT ELGÖRMÜŞ

"BİLE BİLE
GERÇEĞİ
YANLIŞ İLE
KARIŞTIRMAYIN,
GERÇEĞİ
GİZLEMİYİN."
(BAKARA, 42)

Bu kitabımı, “Eğilirsen basamak, dik durursan sığınak olursun.” düsturunu hayatımıza nakşeden, yokluğuna alışamadığım babam Hasan Elgörmüş’ün aziz hatırasına ithaf ediyorum.

Bismillahirrahmanirrahim

"Rabbim göğsüme genişlik ver. Kolaylaştır işimi,
düğümü çöz ki dilimden, anlasınlar beni."

[Tâ-hâ 25-28]

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sözün Önü.....	9
Saklanan Âyetlerin Gerekçesi.....	11
Saklanan Âyetler.....	14
Elçiler Arasında Ayrım Yapmak.....	28
Kur'an'ı Yetersiz Göstermek ve Açıklanmaya Muhtaç Bırakmak	43
Nasih Mensuh İlkesini Savunmak.....	56
Salavat Çekmek	63
Hadis Kelimesini Gizlemek	65
Kabir Hayatı.....	71
Haremlik-Selamlık ve Kadınları Hor Görmek	74
Şefaât.....	81
Helal Haram Hükmü Koymak.....	101
Cehennemden Çıkış	105
Kur'an'da Namaz Yetersiz Demek	112
Gelenek ve Örfü Savunmak	114
Ölüye Kur'an Okumak.....	120
Din Adamı Sınıfı Oluşturmak.....	122
Hadisi Âyet İle Eşit Kabul Etmek	128

Matematiksel Sistemi Görmemek	133
Vermemek İçin Gizli Sadakayı Savunmak	141
Rasûl'e Mucize İsnat Etmek	143
Mezhep ve Tarikatları Savunmak.....	144
Arapları ve Arapçayı Yüceltmek	151
Çoğunluğa Güvenmek.....	154
İcma İle Karar Almak	159
Şurayı İcma Gibi Göstermek	162
Ehl-i Kitab İçin Kullanılan Esmâ ve Cennet Vaadinin Saklanması.....	164
Sözün Sonu	167

SÖZÜN ÖNÜ

Bu kitabın yazılma gayesi, gerçek İslam'ı tek ve biricik kaynağı olan Kur'an'la insanları buluşturma gayretinden ibarettir. Kur'an'ı anlattığımız toplantı, konferans ve sohbetlerde, telaffuz ettiğimiz birçok âyet için "Ben böyle bir âyeti ilk defa duyuyorum, hiçbir hocadan işitmedim" vb. sözlerle sıklıkla karşılaştığımızdan dolayı böyle bir çalışmanın eksikliğine şahit olduk.

Bilhassa dini anlatmayı gelir kapısı haline getiren, kendi uydurdukları menkıbeleri insanlara din diye pazarlayan güruh, "Hocam insan uçar mı?" sorularını "Allah dilerse neden uçmasın" diyerek akla ziyan cevaplar veren bu kişiler Kur'an'ın bazı âyetlerini neden anlatmazlar, neden saklarlar?

Bunu maddeler halinde şu şekilde cevaplandırabiliriz:

- 1- Kendisi anlamadığı için.
- 2- Kendisi anlıyor fakat cemaat anlamaz diye düşünüyor.
- 3- Cemaat yanlış anlar endişesine sahip.
- 4- Nasih-mensuh ilkesi gereği hükmünün kalktığını düşündüğü için.
- 5- Çıkarlarına uymadığı için.
- 6- Onun da bu âyetlerden haberi yok.

Allah'ın kullarına anlama ihtimali olmadığı bir kitabı yollayıp, sonra da ondan hesaba çekeceğini düşünmek akla ters olma-

1. Ayrıca Kur'an'ı anlayıp yaşamayı zekâ seviyesine bağlamak da hata olur, çünkü zekâ seviyesini de kişiye takdir eden Allah'tır. Nimet verildiği ölçüde sorumluluk getirir, kişi anladığının hesabını verir. Bu durum da gayet adildir.

Muhkem ve müteşabih olmak üzere (manası açık olan âyetler ve birden fazla manası olan âyetler) iki tür âyetlerden oluşan Kur'an, kendisini *“Biz bu kitabı sana her şeyin ayrıntılı açıklayıcısı, bir doğruya iletici bir rahmet, Müslümanlara bir müjde olarak indirdik”* (Nahl 16/89) vb. âyetlerle tefsir ederek detaylandırıyor. Kur'an ısrarla aklımızı kullanmamızı, tefakkuh, tefekkür, tezekkür ve tedebbür etmemizi emreder. *“Allah'ın dilemesi (dileyenin dilediğini destekler) dışında hiç kimsenin iman etmesi mümkün değildir. Ve aklını kullanmayanları pisliğe mahkûm eder.”* (Yunus 10/100)

Kur'an'ın vasıfları ve akıl ile ilgili âyetlerinin bir kısmı saklanan ya da görmezden gelinen âyetler arasında olduğu için hepsini buraya yazmaya gerek görmüyorum. Bu vesileyle dinimizi gerçek ve tek kaynağı olan Kur'an'dan öğrenmeye başladığımızda bu ve benzeri birçok konuda karartılan âyetle karşılaşmamız muhakkaktır.

Kitabımızın hazırlanmasında tahlil ve tenkitleriyle katkılar sunan Mehmet Gülsün ve Barış Er'e, maddi manevi desteklerini esirgemeyen Deniz Bakkal kardeşime, fikirleri ve bakış açısıyla katkılar sunan, editöryal çalışma ve tasarım olarak kitabı sizlere en anlaşılır ve estetik dizayn ile ulaşmasını sağlayan değerli kardeşim Haldun Şeker'e en kalbi şükranlarımı sunmayı borç bilirim.

Kur'an okuyun yoksa canınıza okurlar!

5 Ekim 2020, İstanbul
Cübbesiz Mahmut

SAKLANAN ÂYETLERİN GEREKÇESİ

”

Başlığa bakınca “Hadi canım! Hangi âyet saklanmış? Aç oku! Orada işte!” denebilir. Tabii ki hepsi orada, bunu herkes biliyor fakat neden insanların haberi yok, ne tür engeller var bir bakalım.

İlk problem, dünyada ilkokula gidip okuma yazma öğrendiği halde dinî kitabını okuyamayan tek milletiz. Biraz konuyu açalım. Bir Çinli 6 yaşında okumayı öğrendiğinde dinî kitabını okuyabilir. Alman ya da Arjantinli de keza. Türkseniz ya da Müslümansanız dinî kitabınızı okuyup anlamanız için hiç şüphesiz Arapça bilmeniz gerekiyor. Aile büyüklerinizin yaşam tarzı dine ne kadar yakınsa siz de o kadar yakın oluyorsunuz. Fakat uzaksa din ile tanışmadan bir ömür bitebilir maalesef.

İkinci önemli problem tarikat ve cemaatlerin bizatihi kendileridir. Bu oluşumlara mensup kişiler ile konuşursanız, Allah’a ulaşmanın yolunun (tarik, yol) tarikat ve cemaatlerden geçtiğini iddia ederler fakat özelde ise kendi cemaat ya da tarikatlarının en doğru fırka olduğunu (fırka-i naciye), diğerlerinin de dalalet içindeki zavallılar olduğunu dile getirirler. Hatta bu savlarını “Yahudiler yetmiş bir fırkaya ayrıldılar, biri cennete yetmiş cehenneme. Hristiyanlar yetmiş iki fırkaya ayrıldılar, biri cennete yetmiş biri cehenneme. Benim ümmetim de yetmiş üç fırkaya ayrılacaktır, biri cennete yetmiş ikisi

cehenneme.” hadisiyle desteklerler. Yani Rasûlü bile bugünkü tefrikalarına alet ederler. Durum böyle olunca söz konusu âyetler de cemaate göre yorumlanıyor ya da saklanıyor. Nurcular savaş âyetlerini bulamıyor, Hizbullah/İŞİD/el-Kaide barış âyetlerini görmüyor. Siz âyeti gösterseniz de onlar öyle bir mana yükler ki olmayan kelimeler monte edilir, olan kelimeler ise buharlaştırılır, kaybolur. Eğer Kur’an’a emek verirsiniz bu tür âyeti muhakkak hatırlarsınız.

“Sonra bu sözleşmelerini bozmaları yüzünden biz onları lanetledik ve kalplerini kaskatı ettik. Onlar kelimeleri yerlerinden kaydırarak değiştirirler, uyarıldıkları gerçeklerden paylarını almayı unuttular. İçlerinden pek azı dışında, onlardan sürekli bir hainlik görürsün, yine de sen onları affet ve aldırma. Çünkü Allah, iyilik yapanları sever.” (Mâide, 5/13)

Kur’an harici dinî emir ve yasak ihdas eden yani haramlar ve helaller icat eden ilmihal, fıkıh, siyer, fetva ve mezhep kitaplarında kullanılan birçok âyetin nasıl kesilerek bağlamından koparıldığını; bir önceki ya da bir sonraki âyetten nasıl saklandığını ve hatta bazen verilen âyetin kendisinin bile kesilerek manasının değiştirildiğini göreceksiniz.

Artık menkıbeler yeni nesli kandıramaz. Korunan Allah’ın kitabı, korunmayan kul sözlerine muhtaç olamaz.

Değerli kardeşlerim, dininizle ilgili sorduğunuz sorulara âyetler ile cevap isteyin ve verilen âyete siz bakın, emek verin, Kur’an’ın genelinde aynı konuyu/kelimeyi inceleyin.

Bu kitabın içinde birçok kişinin ilk defa göreceği âyetler olacaktır. Bu tespitimın sebebi bu kitabı önce yaşadım sonra yazdım.

Kitabın içindeki hadislerin verilme amacı da yine aynı sebebe dayanıyor. Tartışma konusu bile olamayacak kadar

iftira olduğu belli olan bu hadisler de saklanan hadisler olarak benim tespitimdir. En çok duyduğunuz hadisler ile aynı kitabın içinde olan bu hadislerin saklanma gerekçesi âyetlerin saklanma gerekçesi ile aynıdır. Aradaki tek fark saklanan âyetler hakikati gizlemek içindir. Saklanan hadislerin gerekçesi ise uydurulduğu zaman yani o günkü konjonktürde ihtiyaçları için kullanılmasıdır. Şimdi gün yüzüne çıktığında ne kadar korkunç olduğu ortaya çıkacağı için saklanmaya çalışılıyor. Fakat orijinal eserin içinde bulunduğu için imha edilemiyor. Birçoğunu ilk defa okuyacağınız bu hadisler maalesef Rasûl'ün sözü gibi verilse de feraset sahibi bir Müslüman “Benim Rasûlüm böyle bir söz söylemez.” diyecek kadar şuurlu bir imana sahiptir.

SAKLANAN ÂYETLER

”

Rasûlullah'ın Gerçek Görevini Gizlemek

İşlerine gelen Peygamber, Nebi, Resul, Elçi kelimelerinin hemen yanına parantez açarak “Muhammed” yazan uydurulmuş dinin adamları, birçok Muhammed Nebî'yi işaret eden âyeti saklıyorlar. Hatta dört yerde Muhammed geçmesine rağmen pek konu bile edilmez.

ÂYET 1.

”

“O seni bir yetim bulup barındırmadı mı? Dalalet içerisinde (şaşırmış) bulup da yol göstermedi mi?” (Duha 93/6-7)

İlk karşılaştığımda şok yaşadım, defalarca okudum. Kur'an, Rasûlullah'ın vahiy gelmeden önce dalalet içerisinde olduğunu beyan ediyor. Aynı fiil aynı kökten, başkası için geçtiğinde sapık veya sapmış diye çevirenler burada o çeviri ağır geldiği için “şaşırmıştın” kelimesini uygun görmüşler. Hâlbuki diğer yerlerde sapık diye çevirmek yanlış olmalı. Bu sûrenin devamındaki dilenciye azarlama âyetini (Duha 10) birtakım sohbetlerde duyabilirsiniz. Fakat “Rasûlullah dalalet içindeydi” saklanan bir âyettir. Bunun yerine siyerlerde, “üstünde bulut gezerdi, omuzunda mühür vardı, gölgesi yoktu” gibi yüzlerce iftirayı savunmanın mümkün olması için bu iki âyet maalesef saklanır.

Böyle bir âyeti en başa koymamın sebebi haklılığımı göstermekten ziyade, çevrenizdeki din adamlarını tanımanız içindir. İlk fırsatta sormanızı tavsiye ederim: Bugüne kadar bu âyeti vaazınızda dile getirmeye değer bir cemaatiniz olmadı mı? Allah böyle bir âyeti boşuna mı yollamış? Allah dediğinde, kılı kıpırdamayan Müslüman ve hatta Allah ismini alay etmek için uzun uzun söyleyen, olmayacak bir işi tarif ederken “Senin işin Allah’a kalmış!” diyen, göbek atarken bile terbiyesiz bir şekilde Allah diyen bu toplum, Rasûl’ün adı anıldığında ürperir, toparlanır ve salavat getirir.

Allah yakar, azap eder; Rasûlullah şefaet eder. Böyle bir algı ile büyümüş bir topluma bu âyeti verecek hoca, tabii ki riske girecektir. Çünkü siyer Kur’an’dan muteber bir saygı görüyor. Tabii ki dil ile telaffuz eden yok, uygulama ile Kur’an’ı anlayarak okuyan yok.

Hadis 1) *Kâbe’nin bu tamiri sırasında şöyle bir mühim hadise de vuku bulmuştur. Hz. Peygamber, amcası Abbas ile taş taşıyorlardı. Abbas ona ihramını çözerek omuzuna koymasını, bu suretle taş taşıırken omuzunun incinmemesini söyledi. Hz. Muhammed de onun bu tavsiyesi üzerine ihramını toplayarak omuzunun üzerine koymuştu. Fakat vücudu açılınca birdenbire yere düşerek kendinden geçti. Bu halden ifakat bulunca derhal ihramını almış ve bütün vücudunu örtmüştür. Sonra Ebu Talib bu işi merak etmiş ve hadiseyi kendisinden sormuş, Hz. Muhammed kendisine şu cevabı vermişti: “İhramımı toplayıp omuzuma koyduğum zaman vücudum açılınca şöyle bir ses duydum: YA MUHAMMED, AZANI SETRET (uzuvlarını ört). SEN PEYGAMBER’SİN, SANA YAKIŞMAZ.”¹*

1 Hatemü’l-Enbiya Hazreti Muhammed ve Hayatı, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Sayı: 67, Hazırlayanlar: Ali Himmet BERKİ, Osman KESKİOĞLU, 4. Baskı, s. 43-44, Ankara Üniversitesi Basımevi, 1966

Rasûlullah'ın gaipten duyduğu ilk ses bu idi.

Orijinali kendi kütüphanemde olan bu esere göre İslam âlemi, İslam tarihini yeniden yazmalı. Sebebinin gördüğünüz değil mi? İlk vahiy Hira'da gelen Alak sûresi değil, meşhur Hacerü'l-Esved'in taşınmasına hakemlik yapıldığı, Kâbe'nin onarımı sırasında yaşanan olay. Zaten kitabın 43. sayfasında yer alıyor. Kitapta Hira'da ilk gelen vahiy sayfa 49'da yazıyor. Böyle bir hadisin saklanması kadar normal bir şey yok tabii ki. Savunulması mümkün olmayan konu Rasûlullah'a elçi olduğu tebliğ ediliyor, yani söylediği İslam tarihinin ilk hadisi (iftirası). Eser diyanetin, karar sizin.

Her şeye rağmen savunanlar olacaktır. Madem gayet normal, olsun biz neden duymadığımızı sorarız.

ÂYET 2.

"Kendilerine elçi gönderilenleri de gönderilen elçileri de hesaba çekeceğiz." (Araf 7/6)

Gördüğünüz bu âyeti de hiçbir sohbetle dinleyemezsiniz. Rasûl algısı yanlış öğretildiği için, "kâinatın yaratılma sebebi Rasûlullah'tır" diyen bir hoca nasıl söyleyecek hesaba çekileceğini?

Sanal âlemde soru cevap olarak kalmaya mahkûm edilmiş bir âyettir. Düşünün, mahşer günü şefa'at edecek en önemli kişi sorguya çekilecek. Kendilerinin savunduğu o meşhur hadisi hatırlatalım: *"Ey kızım Fâtıma! Baban Allah'ın Rasûlüdür diye sakın güvenme, nefsinin Allah'ın elinden satın al. Vallahi o gün ben bile sana bir şey yapamam."*

Sadece laf cambazlığı yaparak şefa'at ile bu hadisi beraber kabul eden kişiler, karşısındaki kişileri saf zannediyorlar. Genelde verilen cevap şefa'at haktır ama sen güvenme, çalış...

Şefaât inancı sebebi ile saklanan âyetleri ayrıca işlerken bu konuyu da hatırlarsınız.

Hadis 2) “Bir cenazenin namazını yüz Müslüman kılarak hepsi ona şefaât (şefaât etme yetkisi) dilerse, kendilerine o kimse hakkında şefaât izni verilir.” (Müslim, Cenaiz, 58)

Nebîlerin ve rasûllerin hesaba çekileceğini söyleyen âyete rağmen yüzlerce iftira hadis verilebilir. Bu hadis de onlardan sadece birisi... Şefaât edecek kişiyi kendiniz seçin hadisi! Sayısız onlarca şefaâtçi yetmiyormuş gibi yüz Müslüman dilerse o kişi şefaât etme izni alıyor. Biz sorgulama olmadan cennete gidilir mi, gidilmez mi onu tartışalım. Müslim hadisi sorugyu geçip şefaâtçi (iftira ile) üretiyor. Cennetle müjdelenen 10 sahabe (ravisi, nakleden listenin sonuncu ismidir) hadisi bu konunun en meşhurdur.

Herhangi bir cami imamına sorarsanız; “Cenaze namazında merhum için üç kişi diğer bir rivayete göre kırk kişi hakkımı helal ediyorum derse o kişiye sorgu sual yoktur.” uydurma hadisini onaylatabilirsiniz. Sohbetlerde birçok defa “Falanca işi yaparsan sorgu sual yok!” cümlesi en çok duyulan iftiralar arasında gelir.

ÂYET 3.

“Kuşkusuz sen öleceksin, kuşkusuz onlar da ölecek. Sonra Diriliş Günü, Rabbinizin huzurunda duruşmaya çıkacaksınız.” (Zümer 39/30-31)

Rasûlullah’ın herkes gibi bir insan olduğunu söyleyen bu âyette “s.a.v.” dendiğinde Nebî’nin yanınıza geldiğini söyleyen tasavvuf dini mensuplarına göre neshedilen yani hükmü kalmış âyetler arasına girebilir. Her sohbetlerinde Rasûlullah’ı yüceltmek amacı ile Kur’anda olmayan iftiraları atarak insan

üstü bir algı oluşturmak isteyenlerin mecburen sakladığı âyetlerden biridir. Mahşer günü rasûllerin de hesaba çekileceğini söyleyen direkt âyet olmasına rağmen burada bir kere daha görüyoruz.

Meşhur bir Ebu Hüreyre hadisi Ebu Dâvud'da şöyle geçer.

Hadis 3) *“Her kim bana selam verirse onun selamını iade etmem için Allah mutlaka ruhumu bana iade eder, ben de onun selamına karşılık veririm.”*²

Tam 31 çeşit olan hadis türlerinden biri olan hasen hadisler merak edenler için açıklayıcı videoları (anlamak biraz zor olsa da) internette mevcuttur.

ÂYET 4.

“

“Rabbinden SANA NE VAHYEDİLİYORSA ONA UY, O'ndan başka bir ilah yoktur. Allah'a ortak koşanlara bakma.”

“Allah dileseydi, O'na ortak koşmazlardı. Biz seni onların üzerine koruyucu yapmadık ve sen onların VEKİLİ DE DEĞİLSİN.” [En'am 6/106-107]

Görüldüğü gibi Rasûlullah'a bir emir var. “**Vahye uy! Başka ilah yok!**” Bu âyetlerin saklanma gerekçesi, vahiy harici sözlerin haram ve helal koyma gücünü yitirmesi nedeniyle- dir. Rasûlullah sadece vahye uyarsa, vahiy de korunan Kur'an ise mezhebî çelişkiler nasıl savunulur. Düşünelim. Din aynı, Rasûl aynı, hüküm farklı. Şafî'ye göre tilki eti helal, Hanefî'ye göre haram. Coğrafya aynı, birisi Afrika diğeri Avrupa de- ğil, aynı bölgenin insanları. Tek çare saklamak. Soran olursa “Bunu böyle kabul etmen lazım. Âlimler bu konuda ittifak et-

2 Ebu Dâvud; hadis no: 2040 Hadis isnadı hasen'dir.

miş” deseler de inanmayın, ittifak etmedikleri yüzlerce konu var. Onlara verdikleri cevap beyin yakan cinsten: “İhtilafta rahmet vardır.” Allah ayrılığa düşmeyin, âyetleri hakem kılın der; bunlar birinin haram dediğine diğeri helal der. Âyet konusunda bile aynı fikirde olmayan bu mezhep savunucuları ilginçtir hepsi birbirini hak mezhep olarak kabul eder.

“Fatihâ’nın birinci âyeti nedir?” diye sorarak test edebilirsiniz. Şafiî Besmele âyet der; Hanefî âyet değildir, der!

“*Sadece sana vahiy edilene uy!*” âyetini saklayanların savunduğu Rasûl, “Konuyla ilgili vahiy gelmediği için Tevrat ile hüküm vermiştir” diyerek katliam hadisini savunanların sakladığı bölümü sizlere göstereyim. Önce konuyla ilgili vakayı hatırlayalım.

Hadis 4) *“Beni Kurayza Yahudileri yirmi beş gece süren muhasaradan sonra başka çare kalmadığını anlayarak teslim olmayı kabul ettiler. Haklarında hüküm vermek üzere de Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’den Sa’d bin Muaz’ın hakem seçilmesini ve onun vereceği hükme göre karar verilmesini istediler. Kendi seçtikleri hakemin, Tevrat’ta geçen hükme göre verdiği karar da uygulanmıştır.”* (Bk. Sire, 3/246-351; Tabakat, 3:422-325; Taberi, 3/56)

Bu paragrafın altına şöyle bir not düşmek zorunda kalmışlar. “Kurayzaoğullarının isteğiyle kendilerine uygulanan Tevrat’taki hükmün, sonradan Tevrat’a sokulduğuna dair elimizde bir delil yoktur.”

Buraya kadar olan bölümü herkes bilir. Saklanan kısım hiç kimsenin ilgilenmediği o Tevrat âyeti. Millet zannediyor ki savaşta ihanet edeni öldürün diyor ve bitiyor. Hayır! Öyle değil. Şimdi Tevrat’ın ilgili âyetine bakalım. Katliama delil gösterilen Tevrat’ın 16. âyetini tek başına vermek yerine biz

15, 16, 17'yi verelim ki, bir cümle nasıl böyle kullanılır, oynanan oyunu görün!

Yasanın Tekrarı

Yas.7: 15 “Rab her türlü hastalığı sizden uzaklaştıracak. Mısır’da gördüğünüz korkunç hastalıklardan hiçbirini size vermeyecek. Bütün bu hastalıkları sizden nefret edenlere verecek.”

Yas.7: 16 “Tanrınız Rabbin elinize teslim edeceği HALKLARIN TÜMÜNÜ KILIÇTAN GEÇİRİP YOK EDECEKSİNİZ, onlara acımayacaksınız. İlahlarına tapmayacaksınız. Çünkü bu sizin için tuzak olacaktır.”

Yas.7: 17 “Bu uluslar bizden daha güçlü. Onları nasıl kovabiliriz? diye düşünebilirsiniz.”

Bu Tevrat âyetlerinden delil olarak bu sonuç nasıl çıkar sorusu karşılıksız kalıyor. Diğer benzer Tevrat âyetlerinden ikisine daha bakalım, bizimkilerin Tevrat’a sonradan ilave edildiğine dair delil bulamadıkları için uygulanan âyetler.

Yeşu

6:19 “Bütün altınla gümüş, tunç ve demir eşya RABbe ayrılmıştır. Bunlar RABbin hazinesine girecek.”

6:21 “Kadın erkek, genç yaşlı, küçük ve büyük baş hayvanlardan eşeklere dek, kentte ne kadar canlı varsa, hepsini kılıçtan geçirip yok ettiler.”

Altını gümüşü Rab için saklayıp canlı her şeyi öldüren, ekinleri yakan İsrailoğulları bu bölümün sonunda yedinci bölümün başında ganimete de ihanet ediyorlar. Tevrat da ihanet edenlerin İsrailoğulları olduğunu ve Allah’ın onlara kızdığını söylüyor.

Şimdi konumuza dönersek, neden saklandığını anlamış oluyoruz. Rasûlullah’ın böyle bir kitabı uygulaması mümkün

değil. Baştan sona iftira olduğu belli olan bir olaydır. Kurayza katliamı Rasûlullah 90 ile 800 kişi arasında rivayet edilen Yahudi kabilesinin erkeklerinin kellesini kesmiş/kestirmiş olamaz, buna Kur'an âyetleri de izin vermez.

“Sana vahyedilene izle; Allah hüküm verinceye kadar sabret. O, hüküm verenlerin en iyisidir.” (Yunus 10/109)

“Onlara bir âyet getirmediğin zaman, “Derleyip dursaydın ya.” derler. De ki: “Ben ancak Rabb'imden bana vahyedilene uyuyorum. Bu, inanan bir toplum için Rabb'inizden gelen bir basiret, bir hidayet ve bir rahmettir.” (A'raf 7/203)

Bu âyetlere göre Rasûlullah, Kur'an'da hükmü olmayan bir konu için sadece beklemek zorundadır. İşine gelince “Tevrat âyetinin sonradan ilave edildiğine dair delil yok” diyerek Tevrat'la hüküm vermesi mümkün değildir.

ÂYET 5.

“De ki: ‘Onların ne kadar kaldıklarını en iyi Allah bilir.’ Göklerin ve yerin bilinmezi yalnızca O'na aittir. En iyi gören ve en iyi işiten O'dur! Onlar için O'ndan başka veli yoktur. O, HÜKMÜNE KİMSEYİ ORTAK ETMEZ.” (Kehf 18/26)

Allah haricinde haram helal koyma yetkisi hiç kimseye verilmemiştir. Rasûlullah da haram helal koyabilir demek Allah'ın ortağı olduğunu kabul etmek manasına gelir. Allah dilerse hükmüne ortak koyar demek ya da aslında ortak değil, Allah adına koyuyor diyenler yalan söylüyorlar. Zaten ilkel olmadıkları için haddi aştıklarından dolayı Rasûlullah'tan sonra da velileri haramlar ve helaller üretmeye devam ettiler. Onlar da bunu yaparken Rasûl'ün vârisleri olarak yaptılar. Bu

âyet veli konusunda da uyarı yapıyor zaten. Netice olarak birinin helal dediğine diğeri haram diyerek Kur'an'dan sapmanın neticesini yaşadılar.

Hadis 5) *“Peygamberin haram kılması, Allah'ın haram kılması gibi geçerlidir.”* (Tirmizi, İlm, 2660)

Şimdikiler savunurken Allah adına haram helal koyuyor dese de, hadis Rasûlullah'ın kendisinin yasa koyucu olduğunu ve bunun da aynı geçerlilikte olduğunu söylüyor.

Daha net bir iftira hadis verelim.

Hadis 6) *“Eğer meşakkat vermeseydi gece namazını ümmetime farz kılardım.”* (Deylemi)

İşte Rasûlullah'a düşmanlığını böyle yapıyorlar. İlah olan bir Rasûl algısı böyle oluyor. Sorarsanız bu yetkiye nasıl geldiğini basitçe anlatayım. **“Benim Rasûlüm tayyip olan şeyleri helal, habis olan şeyleri haram kılar.”** (A'raf 7/157) âyetinden yola çıkarak gece namazının farz kılınması hadisine uyduruk bir yol bulursunuz. Şimdi soralım gece namazı tayyip mi, habis mi? Siz sorun ve seyredin. Sizin ne kadar cahil olduğunuzu söylesin, kibir dolu eserlerinden iftira seçsinler.

ÂYET 6.

“

“De ki: ‘BEN SADECE SİZİN GİBİ BİR İNSANIM; ancak bana ilahınız tek bir ilahtır diye vahyolunuyor.’ Onun için her kim Rabbine kavuşmayı arzu ederse hayırlı bir iş yapsın ve Rabbine yaptığı ibadete hiçbir ortak karıştırmasın!” [Kehf 18/110]

Rasûlullah'ı aşırı derecede yücelten hadisler ve menkıbeler yüzünden saklanan âyettir. “De ki:” emriyle başlayan

âyet en önemli probleme parmak basar. “Rasûl’ü ibadetine karıştırma” der. Tam tersine sünnet adı altında her ibadette Allah’ın yanında birini anmak gelenek halini aldığı için, arkadan gelen nesil bu uydurmaları din zannediyor. Buna benzer âyetleri görseler sayısız çelişki gün yüzüne çıkacaktır. Rasûlullah “Ben de sizin gibi bir insanım!” diyor. Uydurulmuş din ise “Onun gölgesi yoktu!” diyor. Neticede bu ve benzeri âyetler sohbetlerde anlatılmaz, saklanır. Yerini uydurma hadislerle insan üstü bir Rasûl oluşturursun. Tabii ki o zaman kılı da öpülür, kanı da içilir hale gelecektir.

Mebzul miktarda iftiralar içeren hadislerden biri de şudur:

Hadis 7) *“Bir müçtehit içtihat eder ve içtihadında isabet ederse iki sevap; hata ederse bir sevap kazanır.”*

(Buhârî, İ’tisam, 21)

Âyetleri saklayan uydurulmuş dinin hocaları, helal haram yetkisi koyarken böyle bir açık çek alıyorlar. Âlim nasıl helal haram koyar sorusuna, savcı emreder polis ya da asker tutuklar. Hiç kimse polise “sen savcı mısın, neden tutukluyorsun?” demez. Polis, savcı adına tutuklar. Âlimler de Allah adına helal haram koyar örneğini verenler, o savcı, polis ya da asker mesleğe girerken yanlış cevaba bir puan, doğru cevaba iki puan aldığını zannediyor herhalde. İşte böyle bir cahillik söz konusu ortada, bunu sadece temiz akıl sahipleri fark edecek.

ÂYET 7.

“

“De ki: “İlk resûl ben değilim. Bana ve size ne yapılacağını bilmiyorum. Ben, yalnızca bana vahyedilene uyuyorum. Ben, yalnızca apaçık bir uyarıcıyım.” (Ahkâf 46/9)

Hadisler yolu ile atılan bütün iftiraları âyetler sayesinde gün yüzüne çıkarabilirsiniz. Bu âyet saklanmasa, yaşarken cen-

netle müjdelenen on sahabe hadisini cemaate nasıl anlatırsın? Rasûlullah “Bana ne olacağını bilmiyorum.” diyor. Hadis ise on kişinin yaşarken cennetlik olduğunu söylüyor (bu hadiste adı geçen on kişinin sonuncusu hadisi nakleden ravi). Uydurulmuş dinin adamları bu türden âyetleri bu yüzden saklıyorlar.

Ayrıca “Ben sadece bana vahyedilene uyarım.” âyetine rağmen bütün siyer kitaplarında bazı konularda (Recm gibi) Tevrat’ı referans aldığını söylüyorlar. Kendisine Tevrat’ın vahyedilmediğini bildikleri halde.

İbn Abbas kaynaklı saklanan bir hadis şöyledir:

Hadis 8) “*Kur’an’dan başka vahiy yoktur.*”³

Bu hadisi sorunlu hadisler adı altında esere alan Tahavi, bütün hadis savunucularının düştüğü perişanlığı yaşıyor.

Hadise zayıf diyecek, olmuyor çünkü ravisi güçlü. Hadis sağlam dese kudsi hadisler vahiy olmaktan çıkacak. Hakikaten çelişkiyi savunmaktan zor bir şey yok. İşte bu yüzden uydurulmuş dinin ulemâsı, topyekûn hadis savundukları halde bu hadisi saklamak zorunda kalıyor.

ÂYET 8.

“De ki: Ben size ne zarar verme ne de sizi doğruya iletme gücüne sahibim.” [Cin 72/21]

Allah âyette açık açık söylemesine rağmen uydurulmuş dinin siyer kitaplarını hatırlayın. Hadislerden sadece bu âyete ters olanlarını kaldıralım desek bin tane hadis çöpe gider.

Ebu Dâvud’un salât yani namaz hadisleri arasından uydurma bir rivâyeti daha ele alalım.

3 Ebu Cafer Tahavi, Şerhu Muşkilil Asar, tahk. Şuayb el-Arnâvut, müessesu’r- Risale, 1415/1994, 14/466

Sait bin Gazvan hac dönüşü Tebüke gelmişti. Bir de ne görsün. Yere oturtulmuş sakat bir adam duruyor. Yanına yaklaştı, niçin bu hale düştüğünü sordu. Sakat adam şöyle dedi: “Sana bir hadis vereceğim, fakat ben sağ oldukça benden duyduğunu kimseye söylemeyeceksin.” Hadis şöyle;

Hadis 9) *“Rasûlullah Tebüke geldiğinde bir hurma ağacının önüne inmişti. ‘Bu ağaç bizim kiblemizdir’ buyurdu. Ve hurma ağacına dönerek namaza durdu. Ben daha o zaman çocuktum. Koşarak geldim. Sütre olarak duran hurma ağacı ile onun arasından geçtim. Bunun üzerine Rasûlullah: ‘O bizim namazımızı kesti, Allah da onun ayağını kessin.’ dedi. O günden bugüne kadar ayağa kalkamaz oldum.”* (Ebu Dâvud, Salât, 110)

İbni Hibban’ın rivayetinde bu çocuğun Büsr bin Rai el-Amr adında birisi olduğu belirtilmektedir.

Bu hadisi savunan uydurulmuş dinin adamları mutlaka bir gerekçe üretir. Doğrusunu temiz akıl sahiplerinin anlayacağı çok basit bir iftira olduğu aşikârdır. Zorla savunmak yerine saklamayı tercih ediyorlar.

ÂYET 9.

”

“Sana bu kitabı indirdik ki, anlaşmazlığa düştükleri konuları kendilerine bildirsin. Bu kitap, gerçeği onaylayan bir topluluk için bir yol göstericidir, bir rahmettir.” (Nahl 16/64)

Gördüğünüz gibi Rasûlullah’ın anlaşmazlığa düşüldüğü zaman gideceği kaynak Kur’an’dır. Ayrıca bu toplum için bir rahmettir. Âlemlere rahmet olarak gelen Rasûlullah’ı kabul ettikleri için geliş amacı olan Kur’an’ı gizleyip, şahsını âlemlere rahmet olarak vermeye çalışanların sakladığı âyettir.

Hadis 10) “*Beni insanların en iyisi bilmeyen kafirdir.*” (Hatib)

Uydurma hadisleri vermeden önce kullanılan iftira hadistir. Kafir olma tehdidi ile başlayarak verilen hadisler neticesinde keçinin yediği âyetlere iman etmekten, deve sidiği içmeye kadar sayısız hurafeyi kabul ettirdiler.

ÂYET 10.

“

“O, size Kitap’ı ayrıntılı olarak indirmişken, Allah’tan başka bir hakem mi arayayım?” Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bilirler ki bu Rabb’inden Hakk olarak indirilmiştir. O halde, sakın kuşku duyanlardan olma!” (En’am 6/114)

Ne kadar güzel söylüyor âyet. Kur’an ayrıntılıdır. Başka hakem arama, kuşkuya düşme! Maalesef toplumun derdi bu üç madde.

1. Kur’an’da detayların olmadığı savunuluyor.
2. Hakem, mezhep imamlarının içtihatlarını (fıkıh) ve meal edilen hadislerdeki çelişkileri rahmet olarak görüyor.
3. Kuşkuya düştüğünde bile ihtilafta rahmet vardır uydurmasına inanılıyor.

Saklanan âyetler içerisinde Kur’an’da olmayan birçok husus, Kur’an’ın özelliği gibi sohbetlerde anlatılıyor. Ölüye okumak, hastaya okumak, muska yapmak gibi!

ÂYET 11.

“

“Ey Resul! Rabbinden sana indirileni duyur. Bunu yapmazsan O’nun mesajını tebliğ etmemiş sayılırsın. Allah, seni insanlardan koruyor. Kuşkusuz Allah, gerçeği yalanlayan nankörleri doğru yola iletmez.” (Mâide 5/67)

Âyet Rasûlullah’a “sana indirdiğimiz vahyi duyur” diyor. Uydurulmuş dinin adamları, “Rasûlullah inen vahyi sahabe

anlamadığı için izah etti” diyor. Uygulamalı gösterdi yoksa anlaşılmazdı diyor. Yani âyeti saklama gerekçeleri, sadece vahyi iletme görevini saklamaktır.

Hadis 11) *“Bana Kur’an’ın misli kadar daha hüküm verildi.”* (İbn Ahmed)

Maalesef bu ve bunun gibi hadisler birbirini tekfir eden cemaat ve tarikatların en sevdiği ve hepsinin kullandığı hadislerdir. Hakikaten bu uydurmaları misli misli kullanmaya devam ediyorlar.

ELÇİLER ARASINDA AYRIM YAPMAK

”

”

ÂYET 12.

”Seni kendim için yarattım.” (Tâhâ 20/41)

Bu âyet Musa Nebî için geliyor.

Allah'ın İbrahim Nebî'ye “Halîlim” diye hitap ettiği âyeti herkes bilir. Toplumumuz Hz. İbrahim'i çok sever. Kâbe'de makam-ı İbrahim vardır. Hacer annemizi Safa-Merve arasında say yaparak anarız.

Kur'an'da geçmediği halde, Rabbimiz sanki Rasûlullah'a hitap ediyormuş gibi “Ey Habîbim (sevgilim)! Sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım” şeklindeki uydurma kudsi hadisi literatürümüze sokarak Hristiyanların İsa Nebî'ye yaptığını bizim Müslüman sözümona hadis âlimleri de Rasûlullah'a yaparak dinimizi sulandırıyorlar.

Rasûller arasında ayrım yapan günümüz Müslümanı genelde ayrım yaptığını kabul etmez. Fakat sorarsanız Rasûlullah'ı sadece diğer elçilerden üstün değil, Kâinatın Efendisi olarak zikreder. Oysaki “Kâinatın Efendisi” kâinatı yaratandır. Kur'an'da Muhammed Rasûl'den ismi daha fazla geçen birçok nebî ve rasûl vardır. Saklanan bu âyette muhatap Musa Nebî'dir. Yani Allah Musa Nebî'ye hitaben söylüyor bu ifadeyi.

Böyle bir cümle Muhammed Rasûl için söylenseydi şu anda her camide hat sanatı ile imamın tepesinde asılıydı. Fakat âyet Musa Nebî için gelince, saklanan âyetler arasından kurtulamıyor.

Bu âyetin ve bir önceki Taha sûresi 40. âyetin bir özelliği daha var. Âyet geldiği için değinelim. Sünnet ve hadis savunucuları hadisleri kabul etmemiz için bize sorarlar, “Bu Kur’an kime geldi?” Cevap tabii ki “Muhammed Rasûl’e. Cebrâil onu muhatap aldı değil mi?” Cevap “Evet!” O zaman Buhârî’ye neden inanmıyorsun?

Arkadaşlar, işte cevap! Bu âyet kime indi? “Seni kendim için yarattım.” Cevap: “Musa’ya!” Peki Musa Kur’an’ı okudu mu?” Cevap: “Hayır.” Cebrâil bu âyeti neden Muhammed’e ilettili?

“Ey Nebi! Ey Rasûl! Ey Elçi!” yazan yerden yola çıkarak Kütüb-i Sitt’e gitmek isteyenlerin bu vesile ile düşüncelerini tavsîye ederiz.

Elçiler arasında ayırım yapılamayacağı âyetlerine rağmen Muhammed Nebî’yi tartışma bile kabul etmeden gelmişin ve geçmişin en üstünü kabul eden ehl-i sünnet, Rasûlullah’a direkt Allah’ın hitap ettiğine dair bir uydurmayı “hadis” kılıfıyla yüzlerce yıldır anlatırlar.

Hadis 12) *“Ey Rasûlüm, İbrahim’i Halil (dost), seni de Habîb (sevgili) edindim. Senden daha sevgili hiçbir şey yaratmadım. Senin benim indindeki yüksek derecenin bilinmesi için dünyayı ve dünya ehlini yarattım. Sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım.”* (Mevahib-i Ledünniyye)

Hadis 13) Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: *“Bu nur, gökte Ahmed yerde Muhammed denilen zürriyetinden bir peygamberin nurudur. O olmasaydı, seni de yer ve gökleri de yaratmazdım.”* (Mevahib-i Ledünniyye)

Hadis 14) *“Ya Âdem, Muhammed aleyhisselamın ismiyle her ne isteseydin kabul ederdim. O olmasaydı seni yaratmazdım.”* (Hâkim)

Gördüğünüz gibi konuşan Rabbimiz ama âyet değil. Aynı zamanda kendi aralarında da tek fikir değiller. Bu yüzden kudsî hadislerin sayısı belli değil. Allah’a iftira atandan daha zalim kim olabilir. Bu sözleri Allah söyledi diye inanan kişiler Allah’ın sözü vahiydir, o da korunur diyemiyorlar mı?

Bu iftiraları kabul etmeyenlere “Bidat ehli, Rasûlullah’ın övülmesine tahammül edemeyen hadis inkârcıları” diye hakaret ediyorlar. Aslında hakaret ederken bile mantık hatası yapıyorlar. Bu hadisleri kabul etmeyen, Rasûlullah’ın övülmesine tahammül edemiyor demek yerine Allah’ın sözünü inkâr etmiş oluyor demeleri gerekir. Fakat bilinç altında uydurma olduğu onlarda da var olduğu için problemin Allah’ın sözüne itiraz kısmı akıllara gelmiyor. Hala sözde Rasûl sevgisi ısrarı devam ediyor.

ÂYET 13.

“Elçi, Rabbinden kendisine indirilene inandı, inananlar da... Hepsi, ALLAH’a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inanırlar: “Elçilerinin hiçbirisi arasında ayırım yapmayız.” Derler ki: “İşittik ve uyduk. Rabbimiz bizi başışla; dönüş sanadır.” (Bakara 2/285)

ÂYET 14.

“O kimseler ki Allah’a ve resûllerine iman edip, resûller arasında hiçbir ayırım yapmazlar. İşte onlara, gelecekte ödülleri verilecektir. Kuşkusuz, Allah, Çok Bağışlayıcı’dır, Rahmeti Kesintisiz’dır.” (Nisâ 4/152)

Hiçbir vaazda bahsedilmeyen bu iki âyet, sürekli internet ortamında soru cevap şeklinde tartışılır. İşin içinden çıkamayan yurdumun insanı sorar: “Âyet ayırım yapmayın diyor, doğru mu?”

Sözüm ona, işi bilen yetkili kişi de diyor ki; “Olur mu öyle şey! Allah Bakara sûresi 253. âyette buyuruyor ki ‘Bu elçilerden bir kısmını diğerine üstün kıldık.’ Her resûl bir millete geldi, bizim Rasûlümüz bütün insanlığa geldi. Demek ki en üstün bizimkisi.” Arkasına istediğin kadar hadis. Konu kapanıyor, acaba doğru mu gelin bakalım. Önce verilen âyeti inceleyelim.

“Bu resûllerden bir kısmını diğerine üstün kıldık.” (Bakara 2/253)

Muhammed Rasûl’ü üstün çıkartmak için âyet buradan makaslanıyor. Devamı yokmuş gibi, âyet bitmiş gibi konu kapanıyor. İşte bu kitabın yazılma amacı, Rasûl düşmanı iftiracıları deşifre etmek. Lütfen bu bölümde kitaba ara vererek, internetten “elçiler arasında ayırım yapılır mı” diye araştırın, verilen cevapları görün.

Şimdi âyetin devamına bakalım... Allah kimi kime üstün kılmış. Allah’ın bizatihi kendisi birini diğerine üstün kılarken, fakat bize “siz ayırım yapmayın” dediği halde, “madem Allah ayırıyor ben de ayırırım” diyenlerin sizlerden sakladığı aynı âyetin devamına bakalım...

“Allah onların bir kısmı ile konuştu, (burada iltifat Musa Nebî’ye) bir kısmının da derecelerini yükseltti. Meryemoğlu İsa’ya açık mucizeler verdik ve onu Ruhü’l-Kudüs ile güçlendirdik. (Bu bölüm İsa Nebî’ye iltifat). Allah dileseydi, onlardan sonra gelen milletler, kendilerine açık ve kesin deliller geldikten sonra, birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat onlar görüş ayrılığına düştüler; kimi iman etti, kimi de inkâra saptı. Eğer Allah dileseydi onlar birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat Allah dilediğini yapandır.”

Ortalama 67 kelimelik bir âyetin mealinin sadece 7 kelimesi ile “Ey habibim!” böyle çıkıyor. Tabii ki biz seni âlemlere rahmet olarak gönderdik âyetini her fırsatta hatırlatmak şartı ile. Rahmetin Kur’an olduğuna dair âyetleri saklayarak.

Rasûlullah’ın sadece bir elçi olduğunu kabul edemeyenler, hadis yoluyla attıkları iftiralar ile Hristiyanların İsa Nebî’ye yaptığını Muhammed Nebî’ye yaptılar.

Bu âyetlerin saklanması sebebi olan hadislerin sayısı binleri bulur. Benim tercih ettiğim hadis en meşhur olanı Miraç vakası hadisidir.

Hadis 15) *“Enes b. Malik, Ebu Zerr’in Hz. Peygamber’in (s.a.v.) şöyle buyurduğunu anlattığını nakletmiştir. “Ben Mekke’deyken evimin tavanı açıldı ve Cebrâil indi. Göğsümü yardı, sonra (kalbimi) zemzem suyu ile yıkadı. Daha sonra hikmet ve iman dolu altın bir kap getirip içindekileri göğsüme boşalttı. En sonunda göğsümü kapattı.”*

Beytü’l-Makdis’de yüksek makamlara çıkmak için Mirâc merdiveni kuruldu. Peygamber Efendimiz (asm), bu merdivene Cebrâil (a.s.) ile birlikte bindirildi ve birlikte yükseldiler.. Nihâyet dünya semâsına var-

dılar. Hz. Cebrâil (a.s.) gök kapısını çaldı: “Kim o?” denildi. “Cibril'im!” “Yanındaki kim?” “Muhammed.” “Ona gelsin diye haber gönderildi mi?” “Evet, gönderildi.” Bundan sonra gök kapısı açıldı ve dünya semâsının üstüne çıktılar. Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm), orada oturan bir zât gördü. Sağ ve sol yanında bir takım karaltılar vardı. Sağına bakınca gülüyor, soluna bakınca ağlıyordu. Resûl-i Ekrem Efendimize, “Hoş geldin, safa geldin, salih peygamber, salih oğul!” dedi. Peygamber Efendimiz (asm), Cebrâil'e, “Bu kim?” diye sordu. Hz. Cebrâil şu cevabı verdi: “Bu senin baban Âdem'dir. Şu sağındaki, solundaki karaltılar da çocuklarının ruhlarıdır. Sağındakiler cennetlik, solundakiler cehennemlik olanlardır. Sağına bakınca güler, soluna bakınca ağlar.” (Müslim) Buradan ikinci semaya yükseldiler. Gök kapısı açıldı ve Resul-i Kibriya Efendimiz (asm), orada Hz. Yahya ve Hz. İsa (a.s.) ile karşılaştı. Hz. Cebrail, “Bu gördüklerin Yahya ve İsa'dır. Onlara selâm ver” dedi. Selâmlaştılar ve onlar Peygamber Efendimize (asm), “Hoş geldin, safa geldin sâlih peygamber, sâlih kardeş” dediler. Bundan sonra Resul-i Kibriya Efendimiz (asm) Cebrail (a.s.) ile birlikte aynı minval üzere üçüncü katta Hz. Yusuf, dördüncü katta Hz. İdris, beşinci katta Hz. Harun, altıncı katta Hz. Musa ve yedinci katta da Hz. İbrahim (a.s.) ile görüştü. Onların hepsi de kendisine “hoş geldin” de bulundular ve miracını tebrik ettiler.

Peygamber Efendimize Cennet ve Cehennem'in gezdirilmesi

Resulullah (asm) buyurdular ki: “(Mirac sırasında) cennetin kapısında durup içeri baktım. Oraya girenlerin büyük çoğunluğunun miskinler olduğunu gördüm. Dünyadaki imkân sahiplerinin cehennemlikleri ateşe

gitmeye emrolunmuşlardı, geri kalanlar da mahpus idiler. Cehennem kapısında da durdum. Oraya girenlerin büyük çoğunluğu da kadınlardır.” (Buhari, Müslim)

Peygamber Efendimiz’in (asm) Sidre-i Münteha’ya çıkması

Cebrail (a.s.), yedinci kat semadan Resul-i Ekrem Efendimiz’i (asm) alıp yükseklerle çıkardı. Daha sonra Habib-i Kibriya’nın karşısına Sidre-i Münteha sahası açıldı. Cebrail (a.s.), “İşte, bu Sidre-i Müntehadır. Ben, buradan bir parmak ucu ileri geçecek olursam yanarım” dedi ve oradan ileriye tek adım atmadı. Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm), Sidre-i Müntehâ’dan dört nehirin aktığını gördü. Ayrıca Peygamber Efendimiz (asm), burada Cebrail’i (a.s.) bir kere daha aslî şekil ve suretinde gördü. Daha önce de, kendilerine risâlet vazifesi verildiği sırada onu Mekke’nin Ciyad mevkiinde ufku kaplayan haşmetli kanatlarıyla görmüştü.

Peygamber Efendimiz’in (asm) Cenab-ı Hak ile sohbet etmesi

Resûl-i Kibriyâ Efendimiz (asm) daha sonra yanında Cebrâil (a.s.) olmadığı halde “imkân ve vücûb ortasında Kâb-ı Kavseyn ile işâret olunan” makama vardı. Bundan sonra mekândan münezzeh Zât-ı Zü’l-Celâlin sohbeti ve cemâliyle müşerref oldu.

Beş vakit namazın farz kılınması

Burada Cenab-ı Hak elli vakit namazı farz kıldı. Dönüşte Hz. Musa (a.s.), elli vakit namazın ümmetine ağır geleceğini söyleyip Allah’tan onu hafifletmesini istemesini tavsiye etti. Namaz beş vakte indirilinceye kadar Hz. Peygamber’in (asm) Huzur-u İlâhiye müracaatı ve Hz. Musa (a.s.) ile diyalogu devam etti. (Buhari)

Şirk koşmayanların affedileceğinin müjdelenmesi

Bir rivayete göre Resul-i Ekrem'e (asm) Miraçta Bakara Suresi'nin son âyetleri indirilmiş ve Allah'a ortak koşmayanların affedileceği müjdesi de verilmiştir.

şimdi iftira hadislerin en uzun olanını inceleyelim. “Elçiler arasında ayırım yapıl(a)maz” şeklindeki âyetleri saklayanlar, bunları size anlatıyor. Din kullanılarak nasıl Rasûlullah düşmanlığı yapılır görün istiyorum. Hadisin içindeki problemler o kadar fazla ki, bu hadis için bir risale (küçük kitap) yazılır. Mantık hataları, sıralama hataları, senaryo aceleye getirilmiş, düşünmeden yazılmış ve çok açık iftiralar mevcut.

Önce tavan açılıyor. Cebrâil, Rasûlümüzün o güne kadar kirli olduğu için göğsünü yarıyor, kalbini zemzemle yıkıyor. Sonra hikmet ve iman dolu altın (takı olarak haram eşya serbest) bir kap getirip içine boşaltıyor. Hikmete sünnet diyenlerin kaynağı bu cümle olabilir, sünnet tasla dökülmüş. Cebrâil Rasûlullah'ı elinden tutup birinci kata getiriyor. Cebrâil semanın bekçisine ‘Aç’ diyor. Bekçi, Cebrâil'i tanımıyor, ‘Kim o?’ diyor. Cebrâil kendini tanıtıyor, ‘Yanında biri var mı diyor?’ diyor. Kapı kapalı olduğu için görmemesi normal fakat bekçi kapının önünde değil arkasında. Sonra Âdem Nebî görünüyor; sağında cennetlik oğlu, solunda cehennemlik oğlu. Birine bakıp ağlar, birine bakıp güler. Muhammed Rasûl, Âdem Nebî'yi tanımaz, sorar. Daha sonra İdris, Musa, İsa ve İbrahim nebîleri sırayla görüyor. İdris'i gördüm dedikten sonra Cebrâil'e soruyor ‘Bu kim?’ Musa'yı gördüm diyor, onu da soruyor ‘Bu kim?’ diye. Sadece Âdem Nebî'yle tanışmasında mantık doğru. Bir adamın oturduğunu görüyor, soruyor. Cebrâil ‘Âdem’ diyor. Biri farklı katlarda da ciddi hata var. İbrahim Nebî hadisin başında semanın altıncı katında fakat önceki dört kat ve

dört elçi var. Âdem, İdris, Musa, İsa ve İbrahim nebî. Beşinci kata (sema) ne oldu. Ayrıca dönüşte sadece Musa'ya denk geliyor. İlk Musa'yı görüyorsa, İbrahim Nebî de altıncı semada ise Musa yedinci semada olmalı. Ayrıca Musa Nebî'ye hitaben "Rabbine dön" diyor. Rabbimize demesi gerekmez mi? Muhammed Rasûl'ün ümmetini Musa Nebî daha mı iyi tanıyor da beş vakte güç yetiremez tespitinin günümüzde haklı çıktığını gösteriyor.

Bu hadis her miraç kandilinde günün hadisi olarak anlatılır. Fakat detaylardaki sıkıntılar yüzünden bir kısmı mecburen saklanır.

Hadisin tenkidinin biraz alaycı olmasının sebebi atılan iftiranın çok açık olmasından kaynaklanıyor. Zerre miktar doğru ihtimali olsa bu şekilde ironi yapmazdım. Bu hadisleri bu şekilde toplumun gündeminden düşürmeyenler, din düşmanlarıdır. Rasûl sevdası yaftası altında iftira atarak, âyetleri saklayarak toplumu zehirlemeye devam ediyorlar.

ÂYET 15.

”

"Deyin ki; Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve nebilere Rablerinden verilene inandık, iman ettik. Onların hiçbirisi arasında ayırım yapmayız ve biz ancak O'na boyun eğen Müslümanlarız." (Âl-i İmran 3/84)

ÂYET 16.

”

"Deyin ki: Biz Allah'a bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve onların soyundan gelenlere indirilene; Musa'ya, İsa'ya ve diğer nebilere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onları birbirinden ayırt etmeyiz ve biz O'na teslim olanlarız." (Bakara 2/136)

Bu âyetler “Elçiler arasında ayırım yapılmaz” anlamına geldiğinden saklanmasına, karartılmasına sebep teşkil ediyor. Fakat bu âyetlerin bir özelliği daha var. O da rasûl isimlerini bize nasıl söylememiz gerektiğini öğretmesidir. Allah “Deyin ki” diyor. Yani bize hitap ediyor, isimlerin önünde hazreti ibaresi yok! Ehl-i sünnet uygulamada bu tür âyetleri kabul etmiyor. “Olmaz, Hz. Musa denmeli” diyorlar. Neden, Allah unuttu da siz mi tamamlıyorsunuz? Tabii ki saygı ifadesi olarak kullansak hiç sıkıntı yok! Ama kullanmayana neden kızırıyorsunuz? Bu âyetin gereği olarak bu kitapta böyle bir hitap şekli (alıntı hariç) görmeyeceksiniz.

ÂYET 17.

“Muhammed sadece bir elçidir ve ondan önce de nice elçiler gelip geçmiştir. Ölür yahut öldürülürse geriye mi döneceksiniz. Dönekler Allah’a hiç bir zarar veremez. Allah şükredenleri ödüllendirecektir.” (Âl-i İmran 3/144)

Halen Rasûlullah’ın öldüğünü kabul etmeyen, salavat çekildiğinde oraya geldiğini, rüya yoluyla konuştuğunu güncel olarak şu andaki dünyaya müdahil olduğunu kabul eden kesimin sakladığı âyettir. Kur’an’da Muhammed geçmediği halde parantez içinde yüzlerce Muhammed yazanlar; dört yerde Muhammed yazar, bu âyet o dört yerden ilkidir. Bunları da saklarlar, ayrıca Allah’ın yazmayı unuttuğunu düşündükleri “s.a.v.”yi kendileri Kur’an içine ilave edemezler. Kur’an’daki “şehitlere ölümler demeyin” âyetini (Bakara 154) kullanarak Rasûl’ü de ölümsüz yapmak için onun şehit olduğunu söyleyen hadis de var, şehitten üstündür dediği için zaten ölümsüzdür diyen de var. Birkaç iftiraya beraber bakalım.

Hadis 16) *“Her Peygamber, kabrinde diri olup namaz kılar.”* (Beyhaki, Ebu Ya’la)

Âyeti saklayanlar bu hadisi de günümüzde saklamak zorunda kalıyorlar. İnsan akıyla alay edercesine yapılan bu iftiralara şahit olanlarda bir tepki görememek insanı üzüyor.

Aslında uydurma yahut mevzu da olsa tüm hadisleri savunanların daha ilkeli olduğunu düşünüyorum. Adam samimi, diyor ki: “Bu kişi hadis âlimi, incelemiş, emek vermiş ve kabul etmiş. Ben de ona güveniyorum”. Asıl problem zayıf dedikten sonra aynı ravinin rivayet ettiği başka hadisi Kur’an’a uygun diyerek kabul eden kişilerdir. Âdeti size bir sayfada hakaret eden birine diğer sayfada teşekkür etmek gibi bir şey.

Hadis 17) *“Hayber’de yediğim zehirli etin acısını hala hissediyorum. Zehrin tesirinden aort damarım, bıçak gibi kesiliyor.”* (Buhârî)

İnternette “dinimizislam.com”da yer alan bir hadis. Rasûlullah AORT damarını biliyor. Hadisin içinde parantez yok, cümle aynen böyle. Ben ömrümü bu rasûl düşmanlarını ifşa etmeye adadım. Bir hadis verdiğimiz zaman bize ravisini soranlar, buyrun kontrol edin. Sadece “Buhârî” yazıyor, o kadar. Fikriniz nedir?

Rasûl sevdalıları yazarsa doğrudur, eleştirmek için aynı hadisi yazan kafir oluyor. Bu hadisin devamı Rasûlullah’ı ölümsüz yapan açıklamayı getiriyor.

İbn Mesud hazretleri ve diğer ashab-ı kiram “Rasûlullah o zehirli etin tesiriyle şehit oldu” buyurdu. Allah Teâlâ Rasûlüne bu nimeti de vermek için son hastalığında bu zehrin etkisini göstermiştir. (Mevahib-i Ledünniye)

Yani şehit olması için Allah böyle diledi. Bu iftiralara kendileri de pek itibar etmedikleri için saklanan hadisler arasındadır.

Diğer bir çelişkiyi sizlere aktarayım. Rasûlullah'ın mucizeleri diye incerseniz şöyle bir mucize okuyacaksınız:

“Hayber gazâsında, önüne zehirlenmiş koyun kebabı koyduklarında, “Yâ Rasûlallah! Beni yeme, ben zehirliyim.” sesi işitildi.”

Biri zehirlendi diyor, biri pişmiş koyun konuştu, diyor. İşin gerçeği ikisi de iftira, savunanlar Rasûl düşmanlarıdır.

Hadis 18) *“Peygamberlerin vücudunu toprak çürütmez. Bir mü'min salavat okuyunca, bir melek salavatı bana haber verir.”* (İbn Mâce, Ebu Dâvud)

Hadis rasûllerin diyor, bizim Rasûl düşmanları sadece bir tanesine salavat getiriyor. Siz çevrenizde Rasûlullah'tan başka bir nebîye ‘sallallahü aleyhi ve sellem’ dendiğini duydunuz mu? Sorsanız hepsini kabul ederler ama farkında değiller, sadece dilleri öyle söylüyor.

ÂYET 18.

”

“Ant olsun ki daha önce Yusuf size açık kanıt içeren belgelerle gelmişti. Ancak o zaman onun size getirdiği şeyler hakkında şüphe edip durmuştunuz. Yusuf ölünce de “Bundan sonra Allah asla rasûl göndermez.” dediniz. Allah, haddi aşan kuşkucu kimseyi işte böyle saptırır.” (Mü'min 40/34)

Gördüğünüz gibi Yusuf Nebî'nin ümmeti, vefatından sonra başka elçi gelmeyeceğini iddia ediyor. Son elçi “Yusuf” diyorlar, Allah da “onlar haddi aştı, saptı” diyor. Bu âyetin neden saklandığını tahmin etmişsinizdir. Sizler gibi kitap okuyanların bile çoğunun dikkatinden kaçan bir âyettir. Bu vesile ile bundan sonra Kur'an okurken biraz daha dikkat gerektiğini düşünebilirsiniz.

Hadis 19) “*Dünyanın yıkılmasına bir gün kalsa bile Cenâb-ı Hak o günü uzatır. Ehl-i beytimden ismi ismime, babasının ismi babamın ismine uygun birini gönderir.*” (Ebu Dâvud, Mehdi:4 Tirmizî, Fiten; 43)

Yüzlerce mehdi, mesih hadislerinden sadece bir tanesi budur. Hz. İsa'nın geleceğine inanan Hristiyan rahibeler, halen bu inanç gereği evlenmezler. İsa geldiğinde kendilerinden biri ile evlenecek diye beklerler. Bizim Müslümanların da “İsa gelecek!” diye inanmaları çok ilginç. Cevapsız onlarca soru dururken gelecek diye ısrar etmeleri bir tarafa, yıllardır ben İsa'yım diyenleri ya tımarhane ya da hapis haneye atmaları çok tutarsız. Hem gelecek diye inanırlar, hem de geldim diyene inanmazlar ilginç. İslam'a da hadisler yoluyla geçen bu inanış halen sürmektedir. Uydurduklarını bildikleri için gidip dinleyen bile yok. Ama hadisleri kabul etmezseniz Rasûl düşmanı oluyorsunuz. Gerçek Rasûl düşmanları bu hadisleri yazanlar ve uyduranlardır.

ÂYET 19.

“

“Münafıklar sana geldiklerinde: ‘BİZ ŞAHİTLİK EDERİZ Kİ SEN ALLAH'IN RASÛLÜSÜN.’ dediler. Elbette ki Allah, senin kendisinin Rasûlü olduğunu biliyor. Fakat Allah şahittir ki, münafıklar kesinlikle yalancıdırlar.” (Münafikun 63/1)

Müslüman olmak için iman ederek; “La ilahe illallah” demek gerektiğini her Müslüman bilir. Fakat devamında Muhammed Rasûl'ün ismini de ilave etme şartı sonradan çıktığı için saklanan âyettir. Okuduğunuz âyette dikkat ederseniz bu sözü münafıklar söylüyor! İlginçtir başka yerde de geçmiyor. Tek bir yerde geçiyor, o âyet de bu âyet. Şimdi yeni Müslüman olacak bir gayrimüslime herkesin bildiği kelime-i şahadeti

getirmesini istesek o da bize “Madem bunu söylersem Müslüman oluyorum, gösterin hangi âyeti tekrar edeyim?” dese bu âyeti mi gösterelim? Çevrenizdeki dindar, tarikat mensubu kişilere sorun, “Lâ ilahe illallah İbrahim Rasûlullah” desek ne olur? Ya da başka elçi söylenebilir mi? Verilecek tüm cevapları biliyorum. Elçiler arasında ayırım yapılmaz âyetleri de saklandığı için kabul etmekte zorlanacaklardır.

“*La ilahe illallah, Muhammeden Rasûlullah, kitabı Kur'an.*” desek daha mı sağlam olur. Mealen Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed onun kulu ve elçisidir, Kur'an da kitabıdır. Elçiye kabul ettikten sonra kitabı söylemeye ne gerek var diyen olabilir. O halde Allah'tan başka ilah yoktur dedikten sonra elçilerden birini anmaya ne gerek var? Samimi olsalardı bu âyeti daha önce duyardınız. Şimdi siz âyeti gösterince birtakım iddiaları anlatırlar.

Kelime-i Şehadet ile ilgili hadis de var tabii ki. Fakat Rasûlullah'a kelime-i şehadet getirdi demek biraz problemlidir. Getirse bile şöyle hadis olması lazım. “Allah'tan başka ilah yoktur, ben de O'nun kulu ve elçisiyim.” Böyle bir kayıtlı bilinen hadis yok. Elimizdeki hadisler “Rasûlullah kelime-i şehadet getirdikten sonra.” diye başlıyor. Ya da sahabenin birisi Müslüman olmak için direkt söylüyor.

Hadis 20) “*Peygamber Efendimiz, kelime-i şehadet getirdikten sonra; ‘Ey insanlar! Size olan nimetinden dolayı O Allah'a hamd ederim ki kendisinden başka hiçbir ilah yoktur!’ diye hamd-ü senada bulundu. Her zaman yaptığı gibi Uhud günü şehit düşen Müslümanlar için de Allah'tan mağfiret diledi.*” (İbn-i Sâd, II, 228, 251)

Kelime-i şehadetin hadislerdeki örneğini verirken, hadisin içindeki diğer sıkıntının farkına varmış olmanızı temenni ederim.

Rasûlullah şehitler için bağışlanma diliyor! Yaşarken cennetle müjdelenen on sahabe hadisini hatırlayın. Yaşarken *'Rabbim hidayete erdikten sonra bizi sapanlardan eyleme!'* (Âl-i İmran 3/8) âyetine rağmen hidayet garantili on kişi var. Diğer taraftan Uhud'da şehitler için af dileyen Nebî var. Hepsi birden doğru kabul edilen ilim dalına hadis ilmi deniyor. Uydurulmuş dinin adamları uydurmaya devam ediyorlar.

KUR'AN'I YETERSİZ GÖSTERMEK VE AÇIKLANMAYA MUHTAÇ BIRAKMAK

”

ÂYET 20.

”

“O gün her ümmetin içinden kendilerine birer şahit göndereceğiz. Seni de hepsinin üzerine şahit olarak getireceğiz. Ayrıca bu kitabı da sana, her şey için bir açıklama, bir hidayet ve rahmet kaynağı ve Müslümanlar için bir müjde olarak indirdik.” (Nahl 16/89)

Aslında saklanması en zor âyetlerden birisi olan bu âyet, nasıl da görmezden geliniyor. Kur’anda öyle bir yerde duruyor ki bu âyeti görmemek için büyük çaba sarf etmek lazım. Her cuma namazında Kur’andan Türkçe okunan tek âyet.

Hatırlayalım isterseniz.

”

“Allah adaleti, iyilik yapmayı ve akrabaya yardım etmeyi emreder. Kötülükten, fenalıktan ve azgınlıktan ise sizi men eder. Öğüt almanız için sizi böyle aydınlatır.”

(Nahl 16/90)

Cuma namazına giden her Müslümanın ezberinde olan bu âyetin önündeki âyet neden hutbeye ilave edilmez! Âyetin birtakım din adamlarına göre sıkıntılı yerleri neresi, neden saklanır.

Cevap âyetin içinde, Kur’an’ın özellikleri yazıyor. Ne diyor âyet? Kur’an her şeyi açıklar, Kur’an yol gösterici, Kur’an rahmet, Kur’an Müslümanlara müjde...

Kur'an'ın böyle özelliği olduğunu söylerseniz Müslümanlar “Hani Kur'an anlaşılmaz olduğu için hadislerle muhtaçtık, nasıl oluyor?” derse ne cevap verecekler.

“Biz seni ancak âlemlere Rahmet olarak gönderdik” (Enbiya 21/107) âyetindeki “seni” yazan yere “Ey habibim!” yazanlar, makamından bahsettiği halde şahsından bahsediyormuş gibi çevirenler, Kur'an'ın rahmet olduğunu nasıl söylesinler. Gördüğünüz gibi saklanan âyetlerde genel konu ya Kur'an'a ya da Rasûlullah'a karşı bir eylem içeriyor.

Kur'an'a yapılan en ağır hakaret meşhur muhaddis Yahya b. Ebi Kesir'in eserinde yer alır. “Kur'an sünnete muhtaçtır, ama sünnet Kur'an'a muhtaç değildir” der. (Dârimi, Mukaddime, s. 49) Yine İbn Abdilberr, bu sözü şu şekilde tevil eder: “Kur'an'ın sünnete olan ihtiyacı, sünnetin Kur'an'a olan ihtiyacından daha fazladır.” (İbn Abdilberr, Câmiu Beyâni'l-İlm, II, 1194)

İşte ehl-i sünnet inancının hiçbir yerde söylenmez ama inancı bu. Alın karşınıza, sorun nasıl oluyor diye. Ne diyecekler? Madem Kur'an sünnete muhtaç değil, hadi bana namazı göster. Zekât var diyor, oranı yok. Hadi göster! “Allah'ın dinini Buhârî kurtardı” diyecekler de utanıyorlar.

Aklı başında bir insanın kolayca anlayacağı bu iftira nasıl savunulur anlamaya çalışalım. Şahsi kanaatim, küçük yaşta dinî eğitim alması için bu fikri savunan kişilerin ellerine bırakılan çocuklar şöyle öğreniyor: Rasûlullah tırnağını şöyle keserdi, tuvalete şöyle girerdi, saçını şöyle tarardı ve hatta Rasûlullah dedi ki, zekât kırkta birdir. Şimdi bunlar ve daha yüzlerce konu Kur'an'da yok. Nerede var peki? Sünnette! Demek ki Kur'an sünnete muhtaç! İnsan ilk öğrendiğini doğru kabul eder, çocukken sorgulamaz veya sorgulayamaz (susturulur), netice bir ömür öyle zanneder. Oysaki dinin değil sosyal hayatın problemleridir söylenenler. Tuvalete hangi aya-

ğınla gireceğin dinin konusu olamaz. Hangi ayağınla kayma ihtimalin yoksa onunla gir! Zekâtın oranı yok, bunun sebebi basit! Oran verilirse her seviyedeki varyete denk gelmez. Şöyle bir örnekle izah etmeye çalışayım. Ticarete ürün büyüdükçe kâr oranı düşer. Bir bardak % 2,5 kâr ile satılırsa, satan iflas eder. Bardak 2 lira olsa, en az 2,5 liraya satılır, bu da % 25 kâr demektir. Fakat bir araba % 25 karla satılamaz. Araba ya da evin kârı % 5-10 mesabesinde. İşte bu yüzden Allah oran vermez, tarif eder! Affedebildiğini, gözün kalmasın, iyisinden, güzelinden der. Kur'an'ı eksik zannedenler çözüm sunan Kur'an yerine, orta hallilerin verebileceği fakat zenginlerin kesinlikle veremeyeceği bir oranda mutabık kalmışlar. 40 dairesi olan zengin bir vatandaş, her yıl bir evini zekât olarak veremez. Böyle olunca da zekât kurumuna inandığını söyleyen münafıklar türer.

Kur'an'ı muhtaç görmek için önce soru uydurdular, sonra Kur'an'da yok diye kusur saydılar. Sonra da cevap üretip Kur'an'ı da bu cevaplara muhtaç saydılar. Hâlbuki "Allah'ın Kur'an'da olmayan şeyler hakkında soru sormayın, Allah sizi o konularda bağışladı" âyetini (Mâide 5/101) de görmezden gelerek bir sonraki âyette (Mâide 5/102) örnek olarak verilen soru sorup inkârcı olan toplum duruma düşmüş olmazlar mı?

ÂYET 21.

"And olsun Biz, Kur'an'ı öğüt alınsın diye kolaylaştırdık! Var mı öğüt alıp düşünen!" [Kamer 54/17, 22, 32, 40]

Aslında bu âyetler için Kur'an'a başlama âyetleri diyebiliriz. Aynı sûre içinde tabiri caizse tam nakarat âyetler. Hani öğretmen çok önemli bir şey söyleyeceği zaman tahtaya birkaç kere vurur ya, onun gibi bir şey. Neden bu kadar tekrar edilir

bu âyet ve neden vaazlarda anlatılıp okunmaz? Hem de yemin ile başlıyor yani dikkat çekmek için Allah'ın bu derece önem verdiği bir konu, kulunun en zayıf kısmı olabilir mi?

Yemin ederek kolaylaştırdık diyor, birileri zor zannediyor. Öğüt alman için diyor, birileri ölüye okunur zannediyor. Düşün, aklını kullan diyor. Birileri İslam'ın akıl dini değil nakil dini olduğunu zannediyor.

Kur'an'ın Allah'ın âyeti ile kolay dediğine birilerinin ısrarla "Sen kimsin ki, ya da orada kolay diyor ama kimin için kolay haberin var mı?" diyerek kaçmalarına müsaade etmeyin. Erdemli bir hayat süren, Allah'ın emir ve yasaklarına harfiyen uyan, ilk anladığı âyeti yaşamaya çalışan için bir sonraki âyet anlaşılır hale gelecektir. Anlamadığınız yerde yapmanız gereken "*Rabbim ilmimi arttır*" diyerek çaba ve gayret göstermektir. Ki bu yöntemi de Kur'an tavsiye eder. Unutmayın, Allah dileyenin dilediğini destekler. Siz yanı sıra emek verirsiniz, Allah onu da destekler. Örneğin her gün aynı oyuna saatlerce emek veren biri o oyunda ilerleme kaydeder. Hidayet Allah'ın elindedir, dileyene dilediğini verir. Sünnetullah budur. Yan gelip yatarak âlim de kumarbaz da olamazsınız. Âhîret yatırım yaptığımız yerin hesabı görülen yerdir. Ateistlerin problemi tam da burasıdır, mesele cennet değil hesap vermektir. Bu da işlerine gelmiyor.

Bu âyetlerin saklanmasına sebep olan sayısız fıkıh kaideleri de vardır. Birkaç tane örnek verelim...

"*Kur'an-ı Kerim tercümesini, Kur'an-ı Kerim yerine okumak haramdır.*" (Fetava-i Fıkhiyye s. 37)

Bir rivâyette Hz. Ebû Bekir'e "meyve(ler) ve mer'â(lar)" âyetinin mânası sorulmuş da "*Ben Allah'ın kitabı hakkında bilmediğim bir şeyi söylersem hangi gök beni gölgelendirir ve hangi yer beni barındırır?*" demiştir. (Taberî, Camiu'l-Beyan, I, 78)

Hadis 21) “Kim kendi görüşüne dayanarak Kur'an hakkında konuşursa, söylediğinde isabet etmiş olsa bile, hata yapmıştır.” (Ebû Dâvûd, Sünen, III, 320, hadis no:3652)

Rasûlullah'a haram helal koyma yetkisi vermelerinin sebebi bu! Âlimler de rasûllerin vârisidir diyerek aslında kendilerini yüceltmış oluyorlar. Tercüme okuyan kendi dilinde okumuş olur. O zaman ne okuduğunu anlar, gidip babasının mezarında “*Hayızlı günlerinde eşlerinizle cinsel ilişkiye girmeyin.*” âyetini okumaz. Âyetlerin anlaşılması uydurulmuş din adamlarının işine gelmez. Anlayan düşünür, düşünen kandırılmaz. Sizi kandırmak isteyen okuyup anlamanızı istemeyendir.

Hadis 22) “Kim kendi görüşüne dayanarak veya bilgisi olmadan Kur'an hakkında konuşursa, cehennemden kendisine yer edinsin.” (Tirmizî, Sünen, V, 199, hadis no: 2950)

ÂYET 22.

“Sonra onun açıklaması da bizim görevimizdir.” (Kıyamet 75/19)

Rasûlullah'ın görevinin sadece uygulayarak yaşayıp iletmek (elçilik) olduğunu kabullenemeyen ehl-i sünnet, Kur'an'ı açıklayanın ve tek anlayanın Muhammed Rasûl olduğunu kabul ettiği için bu âyeti sohbetlerde anlatamazlar. Bunun yerine tam tersi uydurma hadisleri kendi talebelerine öğretirken, o hadislerin de birçoğunu halktan saklamak zorunda kalırlar. Hadisleri dinleyenlerin sorgulama ihtimali olduğu için riske girilmez. Zaten dinleyen cemaat de sorunlu şeyleri duyup düşünmek istemez. Zira halk, sorgularsan imanın gider korkusu ile yetiştirilmiştir. Hiç kimsenin adını bilmediği bir sahabe-den, bir Müslümanın üslubuna uymayacak türden metotla gelen bir rivayeti nakledelim.

“İmran bin Husayn Hazretleri bize yalnız Kur'an'dan söyle diyene, “Ey ahmak! Kur'an-ı Kerim'den her şeyi anlamak mümkün mü? Mesela namazların kaç rekât olduğunu bulabilir miyiz?” buyurdu. Hz. Ömer'e de farzlar kaç rekât kılınır, Kur'an'da bulamadık dediler. Cevaben Allahu Teâlâ bize Muhammed aleyhisselamı gönderdi. Biz Kur'an-ı Kerim'de bulamadıklarımızı, Rasûlullah'tan gördüğümüz gibi yapıyoruz. O, seferde dört rekâtlı farzları iki rekât kıları. Biz de öyle yaparız buyurdu. (Mizanü'l-Kübra)

Mizan, terazi; kübra, büyük manasına geliyor. Kitabın adı “Büyük Terazi” ama içindekiler âdeta büyük yalan. Namazın farzlarının seferde iki rekâta düşmesini hadislerden öğrenmiş gibi delil veriyor. Sadece Kur'an'dan anlat diyenlere “ahmak” diyerek cevap veriyor. Asıl ahmak kendileri! Delili de kendi eserleri. (Buhârî, Sahih-i Buhârî Muhtasarı, s. 342) Bu eserin aynı sayfasında Rasûlullah dört rekât kıldı hadisinin altında, Rasûlullah iki rekât kıldı hadisi var.⁴

Namazın kılındığı yer aynı yer (Mina); Rasûlullah, Ebu Bekir, Ömer iki rekât kılıyor. Osman dört rekât kılıyor. Kitap aynı, Rasûl aynı, namazın rekâtı farklı. Şimdi yukarıdaki hadisin durumu ne olacak? Kimmiş ahmak? Verdiğim küçük bir örnek, kitap fazla kalınlaşmasın diye fazla örnek vermiyorum. Her vaktin iki kılındığı hadiste var, yellendiğin zaman koku ve ses yoksa abdest bozulmaz hadisi de var. Namaz hakkındaki bu tür birçok hadisi **Bana Namazı Göster** isimli kitabımda bulabilirsiniz.

ÂYET 23.

“Yemin olsun ki Kur'an'da insanlar için her türlü örneği verdik, umulur ki böylece öğüt alırlar.” (Zümer 39/27)

4 Bkz. Cübbesiz Mahmut, Bana Namazı Göster, Ortak Akıl Yayınları, 2019, İst., s. 94.

Kur'an'ı teori, sünneti pratiktir diyerek kabul eden uydu-
rulmuş din, bu âyeti saklamak zorunda kalıyor. Âyet net bir
şekilde dinini yaşaman gereken her konuda başka bir örnek
aramana müsaade etmiyor. Yeminle başlayan bu âyete rağ-
men, mezhep imamlarının çelişkiler içinden seçenek yaparak,
bir de üstüne “hepsi haklı, hepsi doğru” diyecek kadar düşün-
meden yoksun olmalarından ötürü bu âyetleri vaaz konusu
yapamıyor, saklıyor. Bunu Ebû Hüreyre'den şu alıntıyla ispat
edebiliriz:

*“Rasûlullah'tan (s.a.v.) daha çok adamları ile istişare eden bir
kimse görmedim.”* (Hüreyre; Tirmizi, Cihat, 34)

Kur'an'ı örneklik açısından yetersiz görenler, Rasûlul-
lah'ın da elinde Kur'an olduğu halde karar verme konusunda
yetersiz olduğunu, her konuyu danışarak hallettiğini zannet-
memiz için uydurulan bir ifadedir.

ÂYET 24.

“

“Allah, kuluna yeterli değil mi? Onlar seni O'ndan baş-
kası ile korkutmaya çalışıyorlar. Allah kimi sapkınlıkta
bırakırsa, onu doğruya iletecek yoktur.” (Zümer 39/36)

Dini yaşamayanların bile bildiği bir söz tam bu âyetin
saklanma gerekçesi oluyor: “Şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır.”

Bu akıllara ziyan, çirkin sözü bilmeyen yoktur. “Eğer Al-
lah ile arana birini koymazsan şeytan senin izinden gittiğin
kişi olur” diyerek Allah kuluna yetmez diyorlar. Allah ile ara-
nıza onlardan birisini koymanız için bir de dünyevi bir örnek
verirler. “Siz bir valinin makamına direkt gidebilir misiniz?”
diyerek sizleri tarikatların bir müridi yapmak isteyenlerin
sakladığı âyettir. Kullandıkları âyet ise “Allah'a ulaşmak için
vesileler bulun!” âyetidir. Söz konusu vesilenin kâinat âyetleri

ya da Kur'an âyetleri olması gerekirken maalesef bir şeyhin eteği gösteriliyor. Şartları da çok basit, gidin elini tutun, sana tâbi oldum demeniz yeterli. O size şefa'at edecek, "müridlerim girmiyorsa ben de cennete girmiyorum" diyerek rest çekecek. Bu rest kimedir, takdirinize bırakıyorum.

ÂYET 25.

"Size APAÇIK ÂYETLER, sizden önce gelmiş kimselerden örnekler ve erdemliler için bir öğüt indirmiş bulunuyoruz." (Nûr 24/34)

Kur'an'ın anlaşılması çok zor bir kitap olduğunu savunan uydurulmuş dinin adamları bunun gibi birçok âyeti hiçbir zaman anlatmadılar, anlatmayacaklar. Onlar kendilerine teslim edilen sübyanları (çocuk) medreselerde "Kur'an okurken dik-kat edin, cinnet diyeceğinize cennet dersiniz dinden çıkarsınız. Haleka (yarattı) yerine "H" harfini hırıltılı okumazsanız tıraş etti manası çıkar". İşte bu iki örnek yüzünden siz Kur'an'ı anlayamazsınız. Haleka'yı düzgün telaffuz eden, İstanbul'da yaşayan Suriyeli Arapların hayatına bakınca anadilinin Arapça olmasının da hayata artı bir şey katmadığını görürsünüz. Özet olarak Arapça zor, Türkçe yasak, siz ne dersiniz doğrudur hocam neticesi çıkıyor. Bu âyetlerin saklanma gerekçesi bundan kaynaklanıyor.

"Kur'an-ı Kerim tercümesini, Kur'an-ı Kerim yerine okumak haramdır." (Fetava-i Fikhiyye, s. 37)

Tercüme demek yabancı bir dilin kendi dilinde okunması demektir. Yani anlamak için mecbur olduğunuz bir şeydir. Geriye iki seçenek kalır. Ya Arapça öğreneceksiniz ya da bilen birisinden dinleyeceksiniz.

Biz de şöyle bir soru ile cevap verelim. Hadislerin de vahiy (gayrimetlûv vahiy) olduğunu savunan bu fıkıh âlimlerine

göre aynı hüküm neden hadisler için de geçerli değil? Neden hadisler her yerde Türkçe okunur, yazılır, anlatılır?

Sadaka kutularının üstüne “Sadaka ömrü uzatır.” iftirası Türkçe yerine Arapça neden yazılmıyor? Neden haram değil? Hedef metal 1 lira ise Türkçe yazmakta sıkıntı yok! Sorsanız anlaşılması için diyenler aynı mantığı Kur’an için kuramıyor.

ÂYET 26.

“Biz, insanlar arasında, Allah’ın sana gösterdiği gibi hükmedesin diye, Kitabı hakikat olarak indirdik. Hainlerin savunucusu olma.” (Nisâ 4/105)

Hüküm vermek için tek kaynağın Kur’an olduğunu söyleyen bu âyete rağmen hadisler yoluyla Kur’an’da olmayan sayısız hüküm (recm) sünnet adı altında uygulandı, uygulanıyor. Halen Arap coğrafyasında şeriat ile yönetildiğini iddia eden devletlerin ceza hukukuna bir bakın. Yahudi İsrail ve Hristiyan Avrupa ile dost, sıra kendi dininden adam öldürmeye gelince ne kadar kolay. Bu âyetin saklanma gerekçesi verilen hükümlerin Kur’an’dan olması gerektiğini söylediği içindir.

ÂYET 27.

“Ey iman edenler! Size açıklandığında hoşunuza gitmeyecek şeyleri sorup durmayın. Oysa Kur’an indirilirken sorarsanız size açıklanır. Allah, şimdilik onları bağışladı. Allah çok bağışlayıcıdır, halîmdir.” (Mâide 5/101)

Bu âyetin yarısı saklanır, yarısı sürekli söylenir. Özellikle namaz ve abdest konusunda çelişkileri savunmak için kullanılan “Sahabe soracaktı, farz olur endişesi ile Rasûlullah izin vermedi.” diyerek delil gösterilen âyet, mezheplerin doğuş gerekçesi haline geldi. Saklanan kısmı çok önemli! “Kur’an iner-

ken sorarsanız size açıklanır.” Gördüğünüz gibi sorması gereken sahabe, bizim iyiliğimiz için sormamış. Yani soran sordu, gelmesi gereken vahiy geldi ve Allah dinini tamamladı.

ÂYET 28.

“Kanatlarıyla uçan kuşlar dahil yeryüzündeki tüm yaratıklar sizin gibi birer toplum. BİZ KİTAPTA HİÇBİR ŞEYİ EKSİK BIRAKMADIK. Sonra onlar Rab’lerinin huzuruna toplanacak.” [En’am 6/38]

Tabiri caizse boşu boşuna, havadan sudan sorular sormayın. Yaratılan her toplum dinini yaşamak istiyorsa kitapta hiçbir eksik yoktur. Allah eksik bırakmadık diyor, uydurulmuş dinin adamları eksikleri Ömer Nasuhi Bilmen ilmihali ile tamamlıyorlar. Onlara göre dini yaşamak için bazı şartlar Kur’an’da yok. O uyduruk kitapları satmak için saklanan bir âyettir bu.

Kur’an’ın sünnete muhtaç olduğunu savunan uydurulmuş dinin adamları, gerekçe olarak uydurma rivayetlere sarılmışlardır. Hadis kitaplarında Halife Ömer’in “İhtiyar erkeklerle ihtiyar kadın zina ederlerse onları recmedin” şeklinde bir âyet olduğu, Allah Rasûlü’nün ve kendilerinin recmi uyguladıkları, ileride bazı kimselerin “Biz Allah’ın kitabında recmi bulamıyoruz” diyerek sapıtacaklarını, “Eğer insanlar, Ömer Allah’ın Kitabına ilave yaptı demeyecek olsalar, bu âyeti Mushaf’a yazardım” dediği rivayet edilmektedir.⁵

“Hiçbir şeyi eksik bırakmadık” âyetinin altına yazılacak en münasip uydurma rivayeti seçtim. Hadis ilmi alanlar, kıvrırma tekniği ile bu kadar açık bir iftirayı nasıl savunuyorlar ilgili videolarda seyredersiniz.

ÂYET 29.

“RABB’İNİN SÖZLERİ DOĞRULUK VE ADALETLE TAMAMLANMIŞTIR. O’nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, İşıttendir, Bilendir.” [En’am 6/115]

Artık farkındasınızdır. Bu türden Kur’an âyetlerinin hangisi bir camii sohbetinde anlatılıyor. Kur’an kolaydır, anlaşılır, tamdır, detaylıdır. Neden saklanıyor? Anlaşılmış olması lazım artık. Farkına vararak, kendi iyiliğimiz için okumamız gerekiyor.

ÂYET 30.

“O senin için de halkın için de bir öğüttür. SİZ ONDAN SORULACAKSINIZ.” [Zuhuf 43/44]

Sadece Kur’an’dan sorguya çekileceğimizi söyleyen bu âyet, en çok saklanan âyetlerden biridir. Fakat Müslümanların okuduğu kitaplar nelerdir? Risale, Mektubat, Marifetname, Mesnevi, Kütüb-i Sitte, Siyer-i Nebi, Fütuhu’l-Gayb, Mısraklı İlmihal, Salât-ı Tefriciye, Ölüm ve Ötesi, Güllü Yasin...

İşte bu kitapların aboneleri bu âyetin saklandığı kişilerdir.

Ölüm ile başlayan rivayetlerde bakın neler soruluyor.

Hadis 23) “Peygamber dedi ki; âhirette 5 soru sorulacak! Bunları bilemeyen yürümeyecek.

- 1) Ömrünü ne ile tükettin?
- 2) Gençliğini ne ile tükettin?
- 3) Malınızı nereden kazandınız?
- 4) Malınızı nerede harcadınız?
- 5) Bildiğin konularda ne ile muamele ettin?”

Bu uydurma hadisi Nihat Hatipoğlu “Sultanahmet Ramazan Sohbetleri” programında dile getirdi. Youtube ve çeşitli internet platformlarında mevcuttur. Onlara anlatmak serbest ise bize de yazmak serbest. Fon müziği kitapta yok, kusura bakmayın. ‘Bana Namazı Göster’ kitabımda sadece Kütüb-i Sitte hadislerini referans almıştım. “Bunlar sahih değil” türünden itirazlarının önünü kesmek için. Bu kitapta bir eleme yapmıyorum, aynı ehl-i sünnet gibi her bulduğum hadisi kulanacağım. Çünkü onlar size hadis verirken öyle yapıyorlar.

ÂYET 31.

“Biz bu Kur’an’da halk için her türlü örneği verdik. Fakat insan tartışmaya çok düşkündür.” (Kehf 18/54)

Hadislere olan ihtiyaca insanları inandırmak için Kur’an’da bu tür âyetlerin saklanması gerekiyor. İnsanlar Kur’an’da her türlü örneğin tekrar tekrar açıklandığını okursa “Kur’an anlaşılmaz, hadisler bize açıklar” iddiası tutarsız kalır tabii ki.

Kur’an’ın dile getirmediği bir örneği veren uydurma bir hadisi sizler için seçtim:

Hadis 24) *“Ben her mümine kendi nefsinden daha ileriyim, daha üstünüm. Bir kimse ölürken mal bırakırsa, o mal kendi yakınlarına aittir. Fakat borç veya yetimler bırakırsa, o borç bana aittir; yetimlere bakmak da benim vazîfemdir.”⁶*

Kur’an’ın hadislere muhtaç olduğunu söyleyen Ehl-i Sünnet din adamları daha da ileriye giderek sağlam hadisin âyeti neshedebileceğini savunuyorlar.

6 Müslim, Cuma, 43; İbni Mâce, Mukaddime, 7

Örnek olarak Kur'an'ı yeterli görmeyen bu din adamlarının, sünnet yolu ile iptal ettikleri âyetlere en canlı örnek İsrâ sûresinin 110. âyetidir. Mezkûr âyette namazın sesinin kısılmasının yasaklandığı halde Rasûlullah'ın uygulamasını delil göstererek (aslında Rasûlullah öyle sessiz namaz kılmış olmaz, âyete karşı gelmez) halen öğlen ve ikindi namazlarının tamamını, akşam namazının son rekâtını, yatsı namazının ise son iki rekâtını sessiz kılıyorlar. Kur'an'ın örneklığı yerine Buhârî'nin rivayetini baştacı ediyorlar.

NASİH MENSUH İLKESİNİ SAVUNMAK

”

Nasih mensuh meselesi Ehl-i Sünnet inancına göre üç ilke etrafında şekillenir:

1. Lafzı ve manası kaldırılanlar. (Unutturulan âyetler)
2. Lafzı kaldırılan, hükmü geçerli âyetler. (recm vb.)
3. Lafzı duran, manası kaldırılan âyetler.

Bizim kitabımıza aldığımız mecburen lafzı durduğu halde, hükmü kaldırıldığına inanılan âyetler olacaktır.

ÂYET 32.

”

“Göklerde ve yerlerde olanların hepsi Allah’ındır. Siz içinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi ondan hesaba çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah, her şeye kadirdir.” (Bakara 2/284)

Bu âyetin saklanma gerekçesi, “insanın kalbinden geçen den hesabının sorulacağı” Kur’anî ilkeye ulemanın ittifakla itiraz ettiği husustur. Bunun kolaylıkla test edebiliriz. Herhangi bir tarikat mensubuna sorun, size vereceği cevap şu olacaktır: “Kalplerden geçenden hesap sorulmaz, fiiliyata (eyleme) geçerse hesap sorulur. Çünkü insan kalpten geçene engel olamaz.” Oysa âyet muhkem yani manası bellidir. Kalbinde eğrilik olan korkar. Ayrıca düşünmenin cezası yapmakla aynı değildir. Fakat her kötülük önce plan ister. Birisine çelme tak-

maktan başlayın, banka soymaya kadar önce plan lazımdır. Oysa iyilik öyle değildir. Refleks ile başlar yani fıtrata kodlanmıştır. İstisna insanlar olabilir (onlar da tedaviye muhtaç). Yuvarlanan bir yumurtayı, devrilen bir vazoyu herkes tutmaya çalışır. Bu yüzden Allah düşünürken dikkatli olmamızı emreliyor. Düşündüğünden hesap vermeyeceksin diyen zihniyet, neleri beyninde kurguluyordur bir düşünün.

Şimdi bu âyetin (Bakara, 2/284) nasıl kaldırıldığını (neshedildiğini) inceleyelim.

Hadis 25) *“Bakara sûresinin 284. âyeti nazil olduğunda Sahabe-i Kiram’ın içine büyük bir telaş, kaygı, korku ve üzüntü düştü. Ağlamaya, âhiret noktasından endişe ve kaygı duymaya başladılar.*

Nihayet Peygamber Efendimize (s.a.v.) geldiler ve ağlayarak; “Ya Rasûlallah! Namaz, oruç, cihad ve sadaka gibi şeylerle yükümlü tutulduk. Biz bunları yapabiliyoruz. Şimdi de bu âyet nazil olmuştur ve bizi içimizden geçenlerden sorumlu tutmuştur. Buna gücümüz yetmez. Kalbimiz elimizde değil dediler.” dediler.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) “Siz de öncekiler gibi işittik ve isyan ettik mi demek istiyorsunuz? İşittik ve itaat ettik. Affına sığınırız ey Rabbimiz. Dönüş Sanadır deyiniz.” diye karşılık verdi.

Sahabe de daha sonra gelen 285. âyete iman edince, mutlak itaati gösterdikten sonra Cenâb-ı Allah yukarıda bahsedilen 284. âyetin hükmünü nesh etti (hükümden kaldırdı) ve 286. âyeti gönderdi. Bu âyet ile müminlerin ancak elleriyle yaptıklarından sorumlu oldukları, hatta bundan da affedilebilecekleri bildirildi.”

Bu uydurma ifadelerle hükmü kaldırılan 284. âyet, saklanan âyetler arasına giriyor. Rivayetin içindeki iftiralar da sohbetlerde anlatılmıyor.

Kalbine söz geçiremeyen, âyeti ağlaya ağlaya Rasûl'e şikâyet eden, bu yüzden de Rasûlullah'tan da azar işiten bir sahabe profili tarif ediliyor. Sohbetlerde her biri gökteki bir yıldız diye anlatılan bu kişiler maalesef kendi eserlerinde bu kadar aciz duruma düşürülüyor. İftirada hızını alamayan bu hadis âlimi, kalplerden geçenden hesap vermeyi iptal ettiği yetmiyormuş gibi kişinin eliyle yaptıkları da affedilecek diyor! Biz de soralım âyeti iptal etmeye ne gerek var? Bakara sûresi 284. âyete rağmen bu ictihadlarınızı neye dayandırılıyorsunuz? Nasıl olsa siz ehli sünnete cehennem yasak, istesenez de giremezsiniz. Çünkü yanlış aldığınız karara bile sevap yazıyorsunuz. Bu eserlerde (Mektubat, s. 457; Buhârî, Rikak 31; Müslim, İman, 207-208) yazılanlara inananlar Rasûl düşmanıdır.

ÂYET 33.

“İşte bunlar, âhireti dünya hayatına satan kimselerdir. Onun için, bunların azabı hafifletilmez ve kendilerine yardım da edilmez.” (Bakara 2/86)

Bu âyetten şefaatin ve cehennemden çıkışın olmadığını açıkça öğreniyoruz. Kitabın bir kısmına iman edip bir kısmını inkâr edenler muhatap olarak bir önceki âyette vurgulanıyor. Peki kim bunlar? Nasih mensuh ilkesi ile “Sonradan gelen âyet, önceki âyetin hükmünü kaldırmıştır.” diyen uydurulmuş dini mensupları olamaz mı? Eğer değilse bunlar kim? Araştırmanızı tavsiye ederim. Bütün mezhep ve tarikatların hepsinin ittifak ettiği husus “Nüzul sırasına göre sonradan gelen âyetin önceki âyeti iptal ettiği”dir. Kendilerine hangi âyetlerin iptal edildiği sorusunu sorduğumuzda maalesef aynı fikirde olan

yok. Hepsi kendi “Veli”sinin dediği âyeti iptal ediyor. İptal edilen âyet sayısı da 5-6’dan başlıyor, 700 âyete kadar ulaşıyor.

ÂYET 34.

“Hayır! O, kendilerine ilim verilenlerin gönüllerinde yer alan apaçık âyetlerdir. Bizim âyetlerimizi zalimlerden başkası yalanlamaz.” (Ankebut 29/49)

Yalanlanan âyete en güzel örnek Fatiha sûresinin birinci âyetidir. Besmele’yi âyet olarak kabul etmeyen Hanefi mezhebi, bir âyeti inkâr etmiş durumundadır. Şayet haklı ise o zaman Şafii mezhebi Besmele’yi âyet kabul ettiği için sûreyi yalanlamış olur. İkisi de haklı olabilir demek en kötü durumdur. 23 yıl Rasûlullah ile namaz kılıp her rekâta Fatiha okuduktan sonra, birinci âyette böyle bir çelişkinin ayyuka çıkması hadis ilminin ne kadar yetersiz ve çelişkili olduğunun delilidir. Ayrıca nasih mensuh ilkesi gereği, önce gelen âyetin daha sonra gelen âyet ile hükmünün kaldırılmasına inanan ehl-i sünnet, hafızlık konusuna sıra geldiğinde bütün Kur’an’ı ezberletiyor. Sayı konusunda 6 âyetin hükmü kalkmıştır diyenden, 700 âyetin hükmü kalkmıştır diyene kadar mebzul miktarda iddia var. İnternet ortamında sayısız video bu konuda mevcuttur. Birkaçını dinlemenizi tavsiye ederim. Lafzı duruyor hükmü yoktur dedikleri için bu âyetin bahsettiği zalimler ta kendileri olmuş oluyor.

ÂYET 35.

“Biz, bir âyeti yürürlükten kaldırır veya unutturursak ya onu dengini ya da daha iyisini getiririz. Sen, Allah’ın her şeye gücü yeten olduğunu bilmez misin?” (Bakara 2/106)

İşlerine gelmeyen âyetlerin “hükmü kalktı” demek için kullanılan delil âyet budur. Saklanan âyetler arasında olmasının sebebi, en çok kullandıkları âyetlerden biri olmasına rağmen manasının saklanmasıyla dolayısıdır. Ehl-i kitaba cevap olan bu âyet, Tevrat ve İncil’deki hükümlerin yerine yeni hükümlerin getirildiğini ifade eder, kıblenin yönünün değiştirilmesi gibi... Ayrıca âyet kelimesi sadece Kur’an cümlesi değil tabiatdaki her şey için de kullanılır.

Acı olduğu kadar iftira bir rivayet daha...

Hadis 26) *“Sahabeden iki kişi Rasûlullah’tan bir sûre ezberlemişlerdi. Aradan zaman geçtikten sonra bir gece namaz kılarken bu sûreyi okumak istediler, fakat sûreyi tam olarak okuyamadılar. Sabahleyin Rasûle uğrayıp durumu anlatınca, Rasûlullah ‘bu sûre neshedilen sûrelerdendir. Üzerinde durmayınız’ demiştir.”* (Süyûti, Age. 2/67, Taberani, es-Sünenü’l-Kebir’den naklen).

ÂYET 36.

“O’na Rabbinden mucizeler indirilmeli değil miydi? dediler. De ki; o mucizeler, hep Allah’ın katındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım.”

“Kendilerine okunan Kitap’ı sana indirmemiz onlara yetmedi mi? Kuşkusuz bunda inanan bir toplum için bir rahmet ve öğüt vardır.” (Ankebut 29/50-51)

“Senden mucize isteyenlere de ki, Kur’an size yetmiyor mu?” diyen bu iki âyete rağmen “Evet yetmiyor, biz Rasûl’ün yüzlerce mucizesini gördük” diye iman eden ehl-i sünnet âlimleri bu âyetleri saklamak zorunda kaldı. Ölüyü diriltten, hurma kütüğü ile konuşan, parmağından sular akıtan... Hepsinin yazmak mümkün değil! Rasûlullah’ın mucizeleri diye satılan kitapların hangisini alırsanız alın hepsinde “Rasûlul-

lah'ın bilinen mucizelerinden bazıları yazar, hiçbir kitap hepsi bu kadar diyemez. Sebebi uydurmaya devam ediyorlar, sayı verilemez. Bir tane örnek hadis verelim.

Hadis 27) “Mübarek eline aldığı çakıl taşlarının arı sesi gibi Allahü Teâlâ'yı tesbih ettikleri çok görülmüştür.” (Heysemî, VIII, 299. Krş. Heysemî, V, 179)

Yüzlerce iftiranın kaynağı bir eser olarak kitabını inceleyebilirsiniz, metodu savunanlar kitabı savunamıyor.

ÂYET 37.

“Hamd, KENDİSİNDE HİÇBİR ÇELİŞKİ OLMAYAN Kitap'ı indiren Allah'a aittir.” (Kehf 18/1)

Özellikle tekrar âyetleri gibi görülen fakat aslında konunun öneminden dolayı defalarca tekrar edilen konular ve bağlamından dolayı farklı olduğu için aynı konuymuş gibi gösterilen âyetlerde sanki bir çelişki varmış gibi göstermeye çalışan art niyetli ya da ateist zümrenin Kur'an'da çelişki var iddialarına bir cevap olan bu âyet savunulmuyor. Uydurulmuş dinin adamları Kur'an'a güvenerek onu savunmak yerine “Evet çelişki var bu yüzden bu âyetin hükmü, falanca âyet ile kaldırılmıştır!” (nasih-mensuh) diyerek Kur'an düşmanlarına âdeta destek veriyorlar. Kur'an'a iman ettiklerini söylemeleri aslında şartlı bir iman olduğunun yani gerçekte iman etmediklerinin farkında olmadan bunu yapıyorlar. Bu yüzden bu âyet de saklanan âyetler arasına giriyor.

ÂYET 38.

“Rabbinin kitabından sana vahyedileni oku. Kelimelerini hiçbir şey değiştirip kaldıramaz ve O'ndan başka bir sığınak da bulamazsın.” (Kehf 18/27)

Rasûlullah'ın âyetlerin kelimesini değiştirmek ya da nesh (iptal etmek) gibi bir yetkisinin olmadığını söyleyen bu âyet, hükmü hadisler yoluyla kalktığını söyleyen fıkıh âlimlerince saklanır, karartılır.

Nasih mensuh ilkesini savunanların tek delili, Rasûlullah'tan geldiği iddia edilen hadisler olduğu için, hükmü kal-kan âyetlere inanıyorlar. Bu yüzden her milletin hükümsüz kıldığı âyetler farklı oluyor.

Bu âyetin saklanması son- ra bu tür hadisler medrese-lerde imtihan sorusu olarak verildi.

Hadis 28) *“Rasûlullah (s.a.v.)’a bir âyet indirildi. Sabahleyin bir de baktım ki, kâğıt bembeyaz! Bu durumu Rasûlullah’a haber verince şöyle buyurdu; ‘Bilmiyor musun, o âyet bu gece kaldırıldı.’”* (İbni Mes’ud)

Âyetlerin kaldıramaz dediği halde hadislerin yüzlerce âyetin kaldırıldığını hatta sûrelerin unutturulduğunu iddia ettikleri hadislerden sadece bir adet kısa olanını seçtim merak edenler yüzlerce âyetin iptal edildiği hadislere ulaşabilir.

SALAVAT ÇEKMEK

”

ÂYET 39.

”

“Gerçeği onaylayıp erdemli davrananların ve Rablerinden bir gerçek olarak Muhammed’e indirileni onaylayanların ise günahlarını örter ve durumlarını düzeltir.”

[Muhammed 47/2]

Muhammed isminin geçtiği dört yerden biri bu âyettir. Ve gördüğünüz gibi ismin yanında “s.a.v.” yok, fakat biz yazmıyoruz diye kırmızı görmüş boğa haline gelenler var. Soruyorum neden ısrar ediyorsunuz, neden *zam* yapıyorsunuz, neden rasûller arasında ayırım yapıyorsunuz? “S.a.v.” demeyi Rasûl’e saygı diyenleri test edebilirsiniz. Onlara Rasûlullah’ın hicri takvimini sorun, ayları sırayla saysınlar, neticeyi kendiniz görün. Tabii ki önce sizin de öğrenmenizi tavsiye ederim. Test etmek için doğruyu bilmek lazım.

ÂYET 40.

”

“Allah ve melekleri, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size SALÂT etmektedir. O, inananlara karşı çok merhametlidir.” [Ahzab 33/43]

Sadece bir sayfa sonra gelen “Kuşkusuz Allah ve melekleri, Nebi’ye *salât* ederler. Ey iman edenler! Siz de ona *salât* edin.” Ahzab sûresinin bu âyetini övünerek verirler. Oysaki

öncelikle Allah ve meleklerinin yaptığı bir şeyi yapmak lazım. Allah selam vermiyor ki! Verse dört yerde Muhammed ismi var, selamı yok. Sadece makasla keserek bir kısmı verilen âyetle yapılan uygulamanın yanlış olduğu 43. âyette ortaya çıkıyor. Fakat bu âyet de saklanan âyetler arasına giriyor. Siz bulup da sorsanız bile verilen cevap saklamaktan daha vahim! Aynı cümle içinde aynı kelimede mana farklı kabul ediliyor. Sadece Arapçaya ters değil akla da ters.

HADİS KELİMESİNİ GİZLEMEK

”

Âyeti okuduğunuzda en önemli kelimeyi göremiyorsanız o kelime saklanmıştır. İşte saklanan kelime sayesinde İslam âleminin en tehlikeli (uydurma hadisler) virüsü bünyeden bu yüzden atılamıyor.

ÂYET 41.

”

“Ant olsun ki; onların kıssalarında sağlıklı düşünen temiz akıl sahipleri için ibretler vardır, alınacak dersler vardır, bu uydurulan bir “hadis” değildir. Bilakis kendinden öncekileri onaylayan ve her şeyi ayrıntılı olarak açıklayan ve aynı zamanda inanan halklar için bir yol gösterici ve bir rahmettir.” (Yusuf 12/111)

Ulaşabildiğim tüm mealler arasında (41 meal) sadece üç meal “hadis” geçen yeri saklamıyor. Rahman yazan yeri çevirirken Arapça bırakanlar, Rahim yazan yeri herkes bildiği için direkt yazıyorlar. Fakat sıra hadis kelimesine gelince, birden mealler kimse hadis nedir bilmiyormuş gibi sizlere yardımcı olup, bu kavramı “söz” diye çeviriyorlar. Oysa “**kavl**” kelimesi de Arapça söz demektir. Bu âyetteki hadisi söz olarak gizleyenler, âhirette Rabbimize hesabını hiç şüphesiz vereceklerdir.

Türkiye’de sadece üç mealde hadis yazıyor.

Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk, Edip Yüksel ve Erhan Aktaş.

Ortak tarafları, âyetleri saklayan güruh bunları sevmez. Âyete dikkatli bakarsanız hurafe severlerin bu âyeti saklamak için çok sebebi var. Sadece uydurma hadis konusunda uyar-mıyor. İnsanlığa “rahmet” diyor. Kendinden öncekileri onay-layan, her şeyi ayrıntılı açıklayan yani Kur’an yeter diyen âyet.

ÂYET 42.

“

İşte bunlar, bizim sana hak olarak anlattığımız Allah’ın âyetleridir. O halde Allah’tan ve O’nun âyetlerinden sonra hangi “hadis”e inanacaklar.” [Casiye 45/6]

Hadise ihtiyaç olmadığını haykıran bu âyet maalesef tari-katlar tarafından ya söz olarak okunur ya da saklanır. Kur’anda sadece âyeti kast ettiği yerde “en güzel hadis” olarak geçen ke-lime, Kur’an harici kullanıldığı her yerde olumsuz mana ile geçmektedir, yani bizi bağlayan tek hadis Kur’an’dır.

ÂYET 43.

“

İnsanlardan, bilgisi olmadığı halde; Allah’ın yolundan saptırmak ve onu alay konusu edinmek için gerçeği boş “hadis”lerle değiştirenler vardır. İşte onlar için aşağılayıcı bir azap vardır.” [Lokman 31/6]

Günümüzdeki hadis âlimi diye bilinen kişilerin eserleri bu âyetin muhatabı oluyor. Hadis ilmine göre sağlam hadis âyeti nesih (iptal) eder, yani hadis sağlam ise âyetin hükmü yoktur. Bu iddiamızı da sorabilirsiniz. Bu kitabımızdaki bazı saklanan âyetler de hadislerin iptal ettiği âyetler olacak. İsrâ sûresi 110. âyet gibi...

31 çeşit hadis olduğunu savunan hadisçiler Kur'an'ı sadece teori, sünneti pratik kabul ettikleri için uygulama yazıyı (yani Kur'an'ı) iptal eder. "Kur'an sünnete muhtaçtır, sünnet Kur'an'a muhtaç değildir" ilkesi ile yaşarlar.

ÂYET 44.

"Eğer söylediklerinde haklı kimselerse, onlar da onun gibi bir "hadis" getirsinler." (Tür 52/34)

Âyetin meydan okuduğu ve gelen vahyi küçümseyen güruh halen mevcut. Farkında olmadan, belki de bilerek, âyetlerin keçiler tarafından yenildiğini savunan, hadislerin de âyet olduğunu iddia eden (gayri metluv vahiy) ya da kudsi hadis dedikleri vahiy türünü savunurlar. Sayısının bile belli olmadığı bu iftiraların sahipleri bu âyet ile âhirette karşılaşacaklar. Sayı konusunda sorduğumuz sorulara verilen cevabı sizlerle paylaşayım. Neden kudsi hadislerin sayısı belli değil? Cevap: "Altı hadis âlimi aynı hadisleri tekrar ettikleri için sayı net değil." Yani bir hadis altı ile çarpılamıyor ya da birine göre kudsi diğerine göre mütevatir ya da mevkûf. Bunca çelişkiye rağmen bunu kabul etmeyenlerin hadis inkârcısı kabul edilerek kafir olarak nitelendirilmesi maalesef kaçınılmaz oluyor.

ÂYET 45.

"Göklerin ve yerin egemenliğine ve Allah'ın yaratmış olduğu şeylere, sürelerinin yaklaşmış olabileceği ihtimaline hiç bakmazlar mı? Bundan sonra hangi "hadis"e inanacaklar." (Araf 7/185)

Maalesef hadislere öylesine körü körüne inandılar ki, Kur'an'da "Rasûlullah'ın sözlerini ezberleyin, kayıt altına alın, Kur'an'ı anlamak için kullanın" gibi bir âyet var mı hiç merak

etmediler! “Allah’a ve Resûlüne itaat edin” âyetinden Rasûl-lüğün sebebi olan Kur’an’a sarılmak yerine bir sürü iftiranın (uydurma hadis) olduğu sayısız eseri Kur’an’a eşdeğer tuttular. Hatta “Sağlam hadis âyeti iptal eder” diyerek önüne geçirdiler.

ÂYET 46.

”

“O gün, yalan diyenlerin vay haline!

Yiyin ve yararlanın biraz, siz suçlularsınız.

O gün, yalan diyenlerin vay haline!

Onlara “Rükû edin” denildiği zaman, rükû etmezler.

O gün yalan diyenlerin vay haline!

Artık bundan sonra hangi “hadis”e inanacaklar?”

[Mürselat 77/45-50]

Hadis kelimesinin hangi anlamda kimler için kullanıldığını göstermek amacı ile beş âyet öncesinden aldım. Rabbimiz anlaşılması için 45, 47 ve 49. âyetlerde defaatle aynı vurguyu yapıyor. Allah’ın biz kullarına tembih ettiğinin doğru anlaşılmasını engellemek için hadis yazan yeri “söz” diye çevirerek âyeti karartıyorlar.

Kur’an’ın içinde Rasûlullah’ın bize nakil olarak bıraktığı iddia edilen hadis için bir tek örnek yoktur. Tam tersine Kur’an’ın kendisini tarif ettiği isimler (56 adet) arasında yer alan bir sıfattır ve iki yerde geçer.

”

“Kendisinden başka ilah olmayan Allah, gerçekleşeceğinden şüphe olmayan Kıyamet Gününde sizi kesin olarak toplayacaktır. Allah’tan daha doğru “hadis”li kim olabilir?” [Nisâ 4/87]

“Allah “hadis”in en güzelini ikiyeşerli ve uyumlu bir kitap halinde indirdi. Rablerine saygısı olanların tüyleri ürperir. Ardından da benlikleri ve kalpleri Allah’ın öğüdü ile huzura kavuşur. İşte bu, Allah’ın doğru yolu gösteren kılavuzudur. Onunla dileyeni doğru yola iletir. Allah, kimi sapkınlıkta bırakırsa, artık ona doğru yolu gösteren bulunamaz.” [Zümer 39/23]

Kur’an’da geçen tüm hadisler bunlar, başka hadis yok. Kur’an harici hüküm, emir ve yasaklar koyan binlerce hadis ismi ile dini deforme eden sözlerin dayanağı maalesef yoktur.

Rivayete göre, İbn Abbas “*Kur’an’dan başka vahiy yoktur.*” demiştir. (Ebu Cafer Tahavi, Şerhu Muşkilil Asar, tahk. Şuayp el-Arnaut, müessesu’r – Risale 1415/1994,14/466)

Bu sözü delil olarak almamın sebebi tam manası ile bir ters köşe örneğidir.

Rasûlullah’ın Kur’an’ı bize açıklaması için söylediği sözlerle hadis diyenler, mecburen Kur’an’daki hadis kelimelerini savundukları amaca uymayınca saklıyorlar. Ayrıca Kur’an’da Sünnetü’l-Muhammed (Muhammed’in sünneti) kelimesi de yok. Sayısı belli olmayan yüzlerce hatta binlerce kudsi hadis (Manası Allah’ın sözü, lafzı Rasûlullah’ın kelimeleri olan hadisler) dedikleri iftiralarından örnekler verebilirdim. Bunun yerine Kur’an harici yüzlerce hadisi vahiy olarak kabul edip nakleden İbn Abbas’ın tam tersini söylediği sözü aldım. Kur’an’dan başka vahiy yoktur diyen sözün kaynağı “Allah buyurdu ki...” diyerek kudsi hadisleri kabul eden kişi. Kur’an’da ganimet dağıtımı ile ilgili “*Rasûl size ne veriyorsa alın*” (Haşr 59/7) âyetini keserek sünneti icat eden iftiracıları kullanarak Rasûlullah’a attıkları iftiralara gerekçe gösteriyor. Fakat İbn Abbas başka vahiy yoktur diyor. O halde hadisler nasıl savunulacak? Çare

olarak Kur'an harici vahiy (vahy-i gayri metlûv) tanımlaması icat ediliyor. Vahiy korunuyor, bu vahiy olan hadisler korunuyor mu sorusu cevapsız kalmaya mahkûm oluyor.

İbn Abbas'ın bizi destekleyen bu sözünü bizim de delil olarak kullanmamıza gerek yok. İşimize geliyor diye sayısız iftira atan birinin Rasûlullah'tan duydum dediği söze Allah muhtaç olamaz. "Dinimi tamamladım" diyen âyet bize delil olarak yeter. Korunan Allah'ın kitabı korunmayan kul sözlerine muhtaç değildir. Kendi çelişki dolu kitaplarına at gözlüğü ile bakanlar, başka kitapları değil aynı kitabın başka satırını göremiyor. Görene verdileri cevap beyin yakıyor:

"İhtilafta rahmet vardır."

KABİR HAYATI

”

ÂYET 47.

”

“Eyvah başımıza gelenlere! Kim kaldırdı bizi UYUDU-
ĞUMUZ yerden? O Rahman’ın vaat buyurduğu işte bu
imiş; demek ki o gönderilen elçiler doğru söylemişler.”
derler. {Yasin 36/52}

Kabir azabını ya da kabrin cennet bahçesi olacağını sa-
vunanların sakladığı âyettir. Üzücü olan kabir azabı tehdidi
ile büyütülen nesil ısrarla bu âyeti cenazelerde okuyor, ölülere
Yasinler armağan ediliyor. Hoca Kur’an bitince en son bölüm-
de Türkçe bir dua eder. Hatırlayın, ondan hasıl olan sevabı,
ondan hasıl olan sevabı! Sonu yoktur, o sevap bitmez, defa-
larca hasıl olur, en sonunda oraya gelenlerin ölmüşlerine de
hasıl olur ve “kabir azabından beri eyle ya Rabbi” kısmında
ses yükselir. Birkaç dakika önce Arapça okuduğunun tersini
söyler. Fakat manasını bilmediği âyet kabirde uyuduğunu söy-
lüyor, haberi yok. Bazı meallerde “uyuduğumuz yer” olmu-
yor “kim kaldırdı” kısmını yeterli görüyorlar. Ben birkaçına
sordum, verdikleri cevabı paylaşayım: “Size kaçta kalktınız
dediğim zaman uyandığın saati söylemiyor musun?” dedi-
ler, haklılar. Yüzlerce kabir azabı hadisini çürüten bir âyet işte
böyle saklanır. Her cenazede hoca parayla okur ama kimse
anlamaz. Kabir azabı savunucuları Firavun’un kabrinde gece

gündüz azap çektiğini söyleyen âyeti “Mü’min 40/45-46” kullanarak, ayakta idrarını yapan Müslümanı tehdit eder. Demez ki o Firavun “Ben ilahım” dedi. Ona iki cihan da cehennemdir demez.

Kabir hayatı savunucularının tabii ki Kur’an’da delili olamaz. Fakat öyle hadisler var ki! Güya sahabe Rasûlullah’ı âyetle uyarıyor fakat Rasûlullah uyarıya rağmen yemin ederek ısrar ediyor. İşte iftiranın zirve yaptığı hadis.

Hadis 29) *Peygamberimiz (s.a.v.) Bedir günü savaştan sonra, Kureş’in ileri gelenlerinden savaşta ölen yirmi dört kişinin cesetlerinin bir araya gömülmesini emretti. Bunun üzerine o cesetler Bedir de kör bir kuyuya atıldılar. Hz. Ömer, Abdullah b. Ömer ve Ebu Talha gibi ondan fazla sahabeden nakledildiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.v.), kuyudaki müşrik ölülerine hitaben şöyle dedi:*

“Ey Hişam’ın oğlu Ebu Cehil, Ey Rabia’nın oğlu Utbe, Ey Rabia’nın oğlu Şeybe ve ey Utbe oğlu Velid! Allah’a Resulüne boyun eğmiş olsaydınız bu inanç sizi sevin-dirir miydi? Biz Rabbimizin bize vadettiğinin aynısına kavuştuk, siz de Allah’ın vadettiğinin gerçek olduğunu gördünüz mü?”

Sahabe-i Kiram Peygamberimizin (s.a.v.) bu konuşmasını duymuş ve Hz. Ömer şöyle demiştir.

“Ey Allah’ın elçisi! Kendilerinden hiçbir hayat eseri olmayan şu cesetlere ne söylüyorsun, onlar duyabilirler mi? Allah ‘Sen ölülere duyuramazsın’ buyurmuyormu?” deyince, Rasûlullah şöyle der:

“Muhammed’in hayatı elinde olan Allah’a yemin ederim ki, benim söylediklerimi siz onlardan daha iyi duymuyorsunuz. Allah’a yemin olsun ki, şüphesiz

şimdi onlar benim söylediklerimin gerçek olduğunu anladılar. Onlar elbette işitiyorlar, lakin bana cevap vermeye güçleri yetmiyor.”

“Bu hadîs-i şerifi İmam Müslim, İmam Buhârî, İmam Nesâî ve Ahmed b. Hanbel nakletmiştir. Bu hadis imamların ittifak ettiği ve ravilerin de Hz. Ömer, Abdullah b. Ömer ve Ebu Talha gibi ondan fazla sahabenin bulunduğu bir hadîs-i şerifin sıhhati hakkında, ancak aklından mahrum olanlar şüphe edebilir.”

Âyete rağmen yazılan isimlere güvenmemizi söyleyen son cümleler akli kullanmaya davet ediyor, tehditle, hakaretle bitiriyor. Tek başına bile bırakılsa bu hadisin itibar görme ihtimali yoktur.

Hadisin sıhhati mi yoksa âyet mi doğru söylüyor? Âyet işittiremezsin diyor! Buhârî, Müslim işittirirsin diyor. Sizce hangisi doğru? Kişilerin birinci hatası Rasûlullah söyledi diye kabul edilmesi.

Rasûlullah Kur'an'a aykırı konuşur mu?

Rasûlullah yirmi dört cesedi kör kuyuya attırır mı?

Konu şefaât olunca merhamet konusunda sınır tanımayan hadisler, söz konusu düşman olunca cesede bile saygı kalmıyor.

HAREMLİK-SELAMLIK VE KADINLARI HOR GÖRMEK

”

ÂYET 48.

”

“Gözleri görmeyene güçlük yoktur, sakata güçlük yoktur ve hastalıklıya da güçlük yoktur. Size de kendi evlerinizde veya babalarınızın evlerinde veya analarınızın evlerinde veya erkek kardeşlerinizin evlerinde veya kız kardeşlerinizin evlerinde veya amcalarınızın evlerinde veya halalarınızın evlerinde veya dayılarınızın evlerinde veya teyzelerinizin evlerinde veya anahtarına sahip olduğunuz yerlerde veya arkadaşlarınızın evlerinde yemek yemenizde bir sakınca yoktur. TOPLU OLARAK YEMENİZDE veya ayrı ayrı yemenizde bir sakınca yoktur. Evlere girdiğiniz zaman Allah tarafından kutlu ve temiz bir selam ile selam verin. İşte Allah, size ÂYETLERİNİ BÖYLE AÇIKLIYOR. Umulur ki böylece AKLINIZI KULLANIRSINIZ.” (Nûr 24/61)

Bu âyetin saklanma gerekçesi tarikatların ortak noktası olan haremlik selamlık uygulamasını bitiren bir âyettir. Ayrıca hem Allah Kur'an'ın açık olduğunu söylüyor hem de aklınızı kullanın diyor.

Rasûl'ünden daha fazla takva sahibi olmayı hedefleyen, haddini aşan bu sınıf Allah'ın koyduğu sınırları beğenmeyip yeni sınırlar koymakla kendilerini daha iyi bir mü'min ola-

cağını zannederek dine yaptıkları bu zammı Buhârî, Tirmizî ya da Ebu Hanife iddiası ile cemaatlere vererek cennete talip oluyorlar. Bilerek ya da bilmeyerek âyetleri inkâr ettiklerinin farkında değiller. Okuduğunuz bir âyetin hükmünü anladığınız halde “Bu hüküm yanlış, benim ev halkım dostlarımla ya da güvendiğim insanlarla aynı sofraya oturamaz” derseniz bu âyeti inkâr etmiş olursunuz. Âyeti inkâr etmiyorum ama uygulamam derseniz diliniz başka, kalbiniz başkadır. Buna benzer birçok âyet nasih-mensuh ilkesi ile iptal edilmeye çalışılmaktadır. Kur’an’dan uzak olan toplum uygulanan metodu görmediği için, anlayarak kendi dilinde okumadığı için âyetten haberi yok. Anlatılana inanan Müslüman, maalesef kıyas yaparak hakikati görme imkânından uzak kalıyor.

Konuyla ilgili sayısız hadislerden sadece bir örnek verelim.

Hadisin önünde şöyle bir bilgi var: Hz. Ümmü Seleme’den (r. anha) rivayet edilen hadîs-i şerif haremlik selamlık tatbikatının sünnete dayandığının delilidir. Hadîs-i şerif mealen şöyledir.

Hadis 30) *“Hicap (tesettür) âyeti kerimesi geldikten sonra Meymune ile birlikte Resul-i Ekrem’in (s.a.v.) yanında otururken âmâ olan İbni Mektum yanımıza çıkageldi. Bunun üzerine Rasûlullah (s.a.v.) bize ‘Perde arkasına çekilin!’ dedi. Biz ‘Ey Allah’ın Resulü! O âmâ değil mi? Bizi ne görür ne tanır.’ dedik. Bunun üzerine Resul-i Ekrem (s.a.v.) ‘Siz de âmâ mısınız? Onu görmüyor musunuz?’ buyurdu.”⁷*

Hadis savunucuları Kur’an’ın açıklaması olarak sünnete muhtaç olduğumuzu iddia ederken, Kur’an’da olmayan (ken-

7 Sünen-i Ebu Dâvud ist. 1401 c:4 sh:361-362 k. libas: 37 had. No:4112

dileri söylüyor) haremlik-selamlık uygulamasının delil hadislerindendir. Kur'an'a rağmen uydurulan bu hadis, "sağlam hadis âyeti nesh (iptal) eder" hükmü ile uygulanıyor. Buna inanan tarikat mensubu fakat Kur'an'ı anlayarak okumayan büyük bir kitle çarşıda-pazarda esnafla pazarlık yaparken, toplu taşıma araçlarında yüz yüze konuşurken, evlerine gelen misafirlere kapı arkasından görünmeden hoş geldin diyorlar. Sizce hakikaten hoş mu?

Daha ağır bir hadisle devam edelim! Kadınlara camileri yasaklayan hadis:

Hadis 31) *"Kadınların en hayırlısının mescitleri, evlerinin köşesidir."*⁸

Hadis 32) *Ukbe b. Amir (r.a.) der ki: Hz. Peygamber (s.a.v.) "Sakın kadınların yanına girmeyin." buyurdular. Ensar'dan bir adam "Ya Rasûlallah! Kocanın akrabaları hakkında ne dersiniz?" diye sorunca Hz. Peygamber (s.a.v.) "Kocanın akrabaları ölümdür. (Yani onlar daha da tehlikelidir)" buyurdular.*⁹

Bu tür saklanan hadisler sizlere sohbetlerde anlatılmaz. Fakat bu Rasûl düşmanlarının evlerine gittiğinizde sizin hakkınızda neler düşündüklerini bilmeniz açısından önemli görüyorum.

Âyetleri Arapça okuyan fakat hadisleri Türkçe öğrenen bu mutlu azınlık, içine düştükleri çelişkinin farkına varamıyorlar. Şayet erdemli iseler bu dünyada farkına varırlar. İnancılarında bir şüphe içine düşmezler ise düşünmeyecekler. Şüphe etmeyen düşünmez!...

8 Ahmed bin Hanbel, VI, 297

9 Ahmed bin Hanbel, IV, 149

ÂYET 49.

“

“Erkekler kadınlar üzerine kavvamdırlar. Kendi mallarından infak etmelerinden dolayı Allah bazısını bazısına göre tercih etmiştir. İyi ahlaklı kadınlar, bağlılık gösteren ve Allah'ın korumasını istediğini kocalarının bulunmadığı zamanlarda da koruyanlardır. Sadakatsizliğinden şüphe ettiğiniz kadınlara önce öğüt verin, sonra yalnız bırakın ve daha sonra bir süreliğine ayrılın. Eğer size uyarlarsa onların aleyhine bir yol aramayın. Kuşkusuz Allah çok Yüce'dir ve Çok Büyük'tür.” (Nisâ 4/34)

Mevcut mealler arasında kadınları “dövün” diye çevirmeyen Erhan Aktaş üstadın mealini aldım (Sizlere de tavsiye ederim). Âyetin içinde bağlamından koparılmış sayısız yer var. Kadınları köle ve mal gibi gören zihniyet âyeti saklamak için kelimenin manasını değiştiriyor. Darabe kelimesini ele alalım, darp raporu olarak halen günümüzde kullanılan kelime dövün manasına geliyor fakat aynı kelime DARPhane olunca paranın dövüldüğü yer değil baskı yapılan yer oluyor. Öğüt, nasihat yerine dövmek daha mı Müslümanca. Bir de olmayan dayağa ölçü de veriyorlar; hadis desteği ile “Yüze vurma, kaba etine vur!” gibi. Kadınları dövmek için kelimenin manasını saklıyorlar.

Toplam 53 âyette 57 defa geçtiğini kabul ediyorlar, 8 farklı manada kullanılıyor, diyorlar. Fiziksel vurmaya delil âyetler;

“

“Değneği taşa VUR!” (Musa Nebî) (Bakara 2/60)

“O ölüye VURUN!” (Bakara 2/73)

“Asan ile taşa VUR!” (Musa Nebî) (A'raf 7/160)

“Mü'min kadınlara da söyle, başörtülerini göğüslerinin üzerine VURSUNLAR.” (Nûr 24/31)

“Boyunlarının üstüne VURUN, parmaklarını VURUN!”
(vuranlar melek) (Enfâl 8/12)

“Yüzlerine ve sırtlarına VURUYORLAR.” (Vuranlar melek) (Enfâl 8/50)

“Üzerine yürüyüp bütün gücüyle VURDU.” (İbrahim Nebî) (Sâffât 37/93)

Kadınları dövmek için kullanılan kelime olan darabe'nin “vurun” olarak geçtiği yerler, 58 âyet arasından bu 8 âyettir. Âyet “vurun” dediği halde neden kendi meallerinde bir tane “dövün” şeklinde tercüme yok. Heykel dövülmez, taş dövülmez, ölü dövülmez. Çünkü cümle içine “dövün” oturmuyor. Ama sorarsanız vurun ile dövün emir kiplerini aynı manaya getiriyorlar. Arapça gramer gereği bu böyle, fakat maalesef kendilerinin delili olan dil kuralı gereği, Nûr sûresi 24/31. âyette yakalanıyorlar. “Göğüslerinin üzerine **vursunlar**.” gibi bir cümleyi yazmak zorunda kalıyorlar. Aslında samimi olanlar yazıyor, mızrak çuvala sığmayınca çoğu çaresiz bu âyetin içindeki “vurun”u “**örtün**” yapıyor. Kadınları dövmek için savundukları dil kuralı için verecekleri hiçbir tutarlı delil yok.

Zaman içinde tabii ki bizim gibi bunun farkına varan sayısız kişi çıkmış. Sorulan her soru için bir hadis uydurmuşlar.

Hadis 33) “Ben vefat ettikten sonra kabrimin yanından geçsen, ona secde eder misin?

- Hayır.

- Öyleyse secde etmeyin. Eğer bir kimseye secde edilmesini emredek olsaydım, Allah kadınlara karşı erkeğe bir hak verdiği için ona secde etmelerini emrederdim.”¹⁰

Sadece son kısmı anlatılan, ilk cümleleri saklanan hadisin ben tümünü verdim. Hadis savunucularının hepsinin kabul ettiği uydurma bir hadistir.

Hadis 34) *“Bir koca karısını yatağa çağırır da karısı gelmezse sabaha kadar melekler ona lanet eder.”*

Hadis 35) *“Kadın evinize istemediğiniz birini sokarsa onu yola getirmek üzere, başka çare kalmadığında hafifçe dövebilirsiniz.”*

Meşhur hadislerden olan bu iftiralar yüzünden bin yıldır kadınlar çile çekiyor. Eve giren kişi namus ile ilgili olamaz, çünkü cezası taşlanarak öldürülmek, yani kadın evine çağıracağı kişiyi eşine onaylatmalı. Düşünün evlisiniz ama eşinize güvenmiyorsunuz, güven olsa “Benim eşim kötü birisini eve sokmaz.” dersiniz.

Ayrıca dövmenin hafifçesi nasıl olur? Acaba adam boksör, hafifçe bir yumruk olur herhâlde. Bunlar insanların beyniyle alay eden Rasûl düşmanları biraz akli olan eve gelen misafir yüzünden karısını döver mi?

Sadece Kur'an yeter dediğimiz için çıkan hadis de var tabii ki. İşte en son uydurma hadislerden biri;

Hadis 36) *“Şunu iyi biliniz ki bana Kur'an-ı Kerim ile birlikte onun bir benzeri de verilmiştir. Dikkatli olun koltuğuna kurulan tok bir adamın size: Sadece şu Kur'an lazımdır, onda bulduğunuz helali helal, haramı da haram kabul ediniz yeter, diyeceği günler yakındır...”¹¹*

Tabii ki biz hadis verince senet-sepet soranlar bunlara sormuyor. Sakal, takke sünnet tamam, delil görüntü.

11 Ebu Davud, Sünnet, 6, İmare 33; Tirmizî, İlim 10

Hadisin uydurma olduğu o kadar açık ki, sanki En'am 145. âyetini gören şeytan söylemiş.

“

De ki: “Bana vahyolunanda; leş, akıtılmış kan, pis olan domuz eti veya bir sapkınlık olarak Allah’tan başkası adına kesilmiş olanlar hariç, yiyecek kimse için haram kılınmış bir şey bulamıyorum. Kim mecbur kılırsa haddi aşmadan, zaruri ihtiyacı kadar bunlardan yiyebilir. Kuşkusuz Rabb’in Çok Bağışlayıcı’dır, Rahmeti Kesintisiz’dir.” [En'am, 6/145]

Bu âyetin mucizevi yönü, Rasûlullah’a yazılardan başka haram göremediğini söylediği halde, hamile bir ineğin kesildikten sonra rahimdeki yavrunun helal mi haram mı olduğu halen tartışılır. Oysa bir önceki 144. âyet ineğin karnındaki tartışmadan başlayarak bunu ifade ediyor. Kütüb-i Sittede yer almayan hadisleri kabul etmeyen uydurulmuş dinin adamlarının ne yazık ki işlerine gelince kullanmayacakları hadis yok.

ŞEFAAT

Sözlükte “tek olan bir şeyi dengi veya benzeriyle çift hale getirmek, birinin önüne düşüp işini görmeye çalışmak, işinin görülmesi için birinin aracılığını istemek”¹² anlamına gelen *şefaât*; çift yapmak, ilave etmek, eklemek anlamlarına gelen شفع / “şef” kelimesinden türemiş olup; bir zararın def edilmesinde veya bir faydanın sağlanmasında aracı olmaya çalışmak demektir. Bu da ister faydalananacak kişinin talebiyle olsun isterse de aracı olan kimsenin isteğiyle olsun fark etmez.

Şefaât kelimesi ve türevleri Kur’anda 29 âyette 32 kez geçmektedir.¹³ Bir yerde şefaât sözlük anlamında kullanılırken, yedi yerde fiil, yedi yerde ismi fail, beş yerde ismi failin çoğul şekli olan “şufeâ” ve 12 yerde de “şefâât” şeklinde gelmektedir.

Allah genel bir hüküm olarak bütün şefaatin kendisinin olduğunu ve O’ndan başka şefaâtçinin bulunmadığını, değişik kişilerden umulan şefaât beklentilerinin beyhude olduğunu söyler. Yüce Allah’ın bu açıklaması O’nun genel yasasını

12 İbn Manzur, Cemaleddin Muhammed b. Mükerrrem, *Lisânu’l-Arab*, İran 1405 h., VIII/183; I el-İsfahânî, Ebu’l-Kasım Huseyn b. Muhammed, *el-Müfredât, fi Garibi’l-Kur’an*, Kahire, 1961, s. 263; Alıcı, Mustafa, “Şefaât”, İslam Ansiklopedisi, TDV, İstanbul 2010, XXX-VIII/411.

13 Bakara, 2/48, 123, 254-255; Nisâ, 4/85; Enâm, 6/51, 70, 94; A’râf, 7/53; Yunus, 10/3, 18; Meryem, 19/87; Tâhâ, 20/109; Enbiyâ, 21/28; Şuara, 26/100; Rum, 30/13; Secde, 32/4; Sebe, 34/23; Yasin, 36/23; Zümer, 39/43-44; Gâfir, 40/18; Zuhuruf, 43/86; Necm, 53/26; Müddessir, 74/48; Fecr, 89/3.

belirtir. Buradan hareketle, şefaata gerçeğini anlayabilmek için söz konusu kavramı Kur'an'ın bağlam ve bütünlüğü içerisinde ele almak lazım. Birçok âyette geçen şefaata kelimesi, toplumda günahkâr bir mü'minin affedilmesi veya yüksek dereceye ulaşması için Allah nezdinde mertebesi yüksek olan birinin ona dua etmesi, dilekte bulunması ve daha çok bu yüksek mertebedeki kulların âhirette günahlarının bağışlanması yönünde gerçekleşecek aracılık ve dilekleri olduğuna inanılmasıdır.

Bu türden şefaate inanan mü'minlerin elindeki en önemli delil Meryem sûresinin 87. âyetidir:

ÂYET 50.

"Rahman'ın katında ahit/söz almışlar dışında şefaate sahip olmayacaklardır." (Meryem 19/87)

Manayı saklamak da ayrı bir metot. Âyet işe yarayacak, rant sağlayacak şekle dönebilirse saklamak yerine manasını değiştirerek kullanmak daha kârlı oluyor.

Bu âyetten şefaata etmek için birilerinin söz alındığı manası çıkartılmaya çalışılıyor. Böyle düşününce de Kur'an'daki bütün şefaata yoktur âyetleri ya nesh (hükümsüz) ediliyor ya da manası kaydırılıyor. Oysa Âyet Rahman'dan ahit/söz almış olanların şefaate malik/sahip olacaklarını söylüyor. Yani âyet-te şefaata etmeye değil, şefaate sahip olma/ulaşma durumu söz konusudur. Şefaata edecek olan Allah'ın bizzat kendisidir.

Kur'an'da şefaata reddedilmez. Şefaatin tümüyle sadece Allah'a ait olduğu söylenir. Ayrıca Rahman'ın katında tüm insanlardan alınan söz Şeytan'a kulluk etmemek ve erdemli bir yaşam sürmektir. Bu sözlere sadık kalmak veya kalmamak âhiretteki sonsuz yaşamımızın sonucunu belirleyecektir.

Şefaât ile ilgili hadislerin sayısı net belli değil. Tahmini 2500 civarı şefaât hadisi mevcuttur. Örnek olması açısından birkaçını alıntıladım.

Hadis 37) *“Benim şefaâtım ümmetimden büyük günah sahipleri içindir.”* (Tirmizî, Kıyame;11 İbn Mâce, Zühd;26 Ahmed b. Hanbel 3/113)

Büyük günahların ne olduğu ve cezasının ne olduğunu başka hadislerden bakarsanız şöyle bir çelişki karşınıza çıkacak. Âyetleri büyük günahlar konusundaki uyarılar ile beraber düşünersek, Allah'ın affetmediği bir günahı Rasûlullah'ın affetmesi, haşa Allah'tan daha fazla rahman ve rahîm olduğu anlamına gelmez mi?

Değerli komşum Hacı Fikret Yeğinoğlu benim tanıdığım çok muhterem ve gördüğüm en yaşlı kişidir. Doksanları geçen yaşına rağmen şuurlu ve bilinçli bir şekilde sohbet edebiliyoruz. Bir gün bana âhiret konusundaki endişesini anlatırken “Benim halim ne olacak?” dedi. “Ben de neden böyle düşünüyorsun hacı amca?” dedim. Bana cevaben “Ben okudum!” dedi. Rasûlullah büyük günahlara şefaât edecek, çok şükür benim büyük günahım yok. Ama bir sürü küçük hatam var, benim halim ne olacak?” dedi.

Düşünün, amcamız neredeyse yüz yaşında, fakat büyük günahım yok diye utanacak duruma gelmiş. Övünmesi gerekirken üzüntülere gark olmuş. İşte bu hadisleri ilim diye insanlara sunan Rasûl düşmanları, insanları ne hale getirdiklerinin farkındalar mı?

Bunu savunanların gerekçeleri “Allah şefaât izni verecek. (Kime dersiniz, liste çok uzun.) Niçin şefaât izni verecek? Kendisinin affetmediği büyük günahları onlar affetsin diye mi?” Bunlara inananlara ne denir? Ehl-i sünnet denir! Ehl-i Kur'an denmez.

ÂYET 51.

"Yoksa Allah'tan başka şefaathçiler mi edindiler? De ki "Hiçbir şeye güç yetiremeseler ve akıl erdiremeseler de mi?

”

"De ki: Bütün şefaath Allah'a aittir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonunda hepiniz döndürölüp O'na götürüleceksiniz."

"Böyle iken, Allah bir olarak anıldığı zaman âhirete inanmayanların yürekleri burkudur. O'dan başkaları anıldığı zaman ise, sevinip yüzleri güler."

[Zümer 39/43-45]

Uydurulmuş dinin zirvesi olan *şefaath inancı* yüzünden onlarca âyet saklanmak zorunda kalmıştır. Geçmişte yapılan dinî yorum ve öğretilerin etkisinde kaldığı için çoğunluğun inandığı birçok mesele düşünmeden kabul görür.

Bir müşrik tarifi yaparak başlayalım;

- Müşriklerde Allah inancı var. (Zümer 38)
- Allah'ın vereceği cezayı şefaathçilerin engelleyeceğine inanırlar. (Zümer 38, Yunus 18)
- Allah'ın berisinde şefaathçiler edinenler vardır. (Zümer 43)
- Allah'ın tek şefaathçi olmasından müşrikler rahatsız olur. (Zümer 45)

Maalesef bu maddeler şu anda şefaati savunanların ortak özelliğidir. Şefaatin cenneti hak edenlere gerek olmadığı akıl ve mantığın gereğidir. Ehl-i sünnet geleneği büyük günahların şefaath kapsamına girdiğini savunur. Âyette görüldüğü gibi şirk Allah'ı inkâr değil yanında başkalarını anmaktır. Şefaath Allah ile birlikte aynı yetkiyi başkasında görmek ve kabul etmektir. Ayrıca cehennemlikler için bağışlanma dilemek de yasaktır.

Bir başka şefaât hadisi de insanları şöyle tehdit eder.

Hadis 38) *“Kıyamet günündeki şefaâtım haktır. Kim şefaâtime inanmazsa onun ehlinden olmayacaktır. Yani şefaâtime inanmayan ona kavuşamayacaktır.”* (El-Mutteki, Kenzü'l-Umman: 14/399)

Bir önceki hadisi hatırlayalım. Büyük günahlara şefaât eden Rasûlullah, şefaate inanmayana şefaât etmiyor. Şirk günahına şefaât ediliyor ama hadis inkârı şirkten bile büyük günah kabul ediliyor. Daha net anlatayım, Allah'a eş koşan affedilir, Rasûlullah'ın hadisini kabul etmeyen affedilmez. Rasûl düşmanları işte böyle bir sistemle çalışır.

ÂYET 52.

“Yargı gününde, kusurlarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur.” (Şuara 26/82)

Hesap günü şefaâtçi yerine şuurlu bir Müslümanın duası bu olmalıdır. Bu kadar net, açık bir âyete rağmen iki minare arasına; “Kurtar bizi ey Allah'ın Rasûlü” (Şefaât ya Rasûlallah) mahyasını asanların Allah'tan ümidini kesenler manasına geldiği ortaya çıkıyor.

Hadis 39) *“Kıyamet gününde üç zümre şefaât edecektir. Peygamberler sonra âlimler sonrada şehitler.”* (İbn Mâce, Zühhd 37, 2/1443)

Rasûlullah'a şefaât izni almanın asıl amacı Nebî sevgisinden ziyade, vâris olarak âlimlerin yani kendilerinin de aynı güce sahip olma amacından kaynaklanıyor. Rasûlullah ne kadar zam alırsa, âlimler de aynı zammı uyguluyor, aynı saygıyı görüyor. Fakat zam burada da durmuyor. Hadis üç kişi diyor. Yalan söylüyorlar! Hafız, bebek ve hatta şefaâtçi olması için

yeteri kadar kişi cenazesinde dua ederse o kişi bile şefaatçi oluyor. İşte uydurulmuş dinin Rasûl düşmanları bu âyetlere rağmen bunları utanmadan savunuyorlar.

ÂYET 53.

”

“Onlar için ister bağışlanma dile ister dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen bile Allah onları bağışlamayacaktır. Çünkü onlar Allah ve elçisini yalanladılar. Allah yolda iyice çıkmış toplulukları doğruya iletmez.” (Tevbe 9/80)

Rasûlullah'ı aşırı derecede yücelten ehl-i sünnet âlimleri, hocaları geçmişin ve geleceğin en hayırlısı, kâinatın yaratılma sebebi gibi Kur'an'da olmayan sayısız övgüyü verdikleri Rasûlullah'ın yetmiş defa bağışlanma dilese bile kabul edilmeyeceğini söyleyen bu âyet de saklanan âyetler arasına dahil oluyor. Sohbetlerde Kâinatın Efendisi dedikleri Rasûlullah'ın (Kâinatın efendisi, kâinatı yaratandır) yetmiş defa bağışlanma dilemesi tesir etmiyor. O zaman âyeti soran olursa bir şeyler söylerler, soran olmazsa saklanır.

Hadis 40) “Her rasûlün müstecab -yani Allah'ın kabul edeceği bir duası- vardır. Her peygamber o duayı yapmada acele etti. Ben ise bu duamı kıyamet gününde ümmetime şefaat olarak kullanmak üzere sakladım. Allah'ın izniyle şefaate ümmetimden Allah'a hiçbir şeyi şirk koşmadan ölenler nail olacaktır.” (Buhârî, Daavat 1, Tevhid 31; Müslim, İman 334, (198); Tirmizî, Daavat 141, (3597)

Kaynak yazmakla bitmiyor, bu kadar sağlam hadis yani. Fakat aklınızı kullanırsanız çelişki dolu.

1) Şefa'at edecek üç kişi arasındaki birinci zümre elçiler. Fakat diğer elçiler şefa'at için ilgili duayı erken kullanmış, sadece Muhammed Rasûl âhirete bırakmış. Rasûller şefa'at edecek hadisi bu hadisle nesh (iptal) oluyor.

2) Şirk bu hadiste şefa'at dışı kalırken, birinci hadiste tam tersine sadece şirk değil bütün büyük günahlar (Allah'a savaş açmak olan faiz dahil) şefa'ate layık oluyor.

Fereç Hüdür'ün "Kütüb-i Sitte Eleştirisi ve Kur'an'a Arzı" adında hadisler arasındaki çelişkileri ortaya çıkaran müthiş bir eseri var. Bu eserden istifade edebilirsiniz. Bu kitabın içinde hadisler arasındaki çelişkileri yazmak gerekirse kitap olmaksızın çıkar, ansiklopedi olur.

ÂYET 54.

"Onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de bir-
dir; Allah onları bağışlamayacaktır. Allah yoldan çıkmış
topluluğu doğruya ulaştırmaz." (Münafikun 63/6)

Rasûllerin görev alanını belirleyen bu tür âyetler saklanan âyetler bölümüne giriyor. Ehl-i sünnetin özellikle bu yıllarda (2020) ağırlık kazanan Cuma ya da cenaze selası Kur'an'da anlatılan Rasûl ile bir alakası olmadığı gibi inananın âdetiyle alay ediyor.

Sela'nın manası;

"Ey Allah'ın Rasûlü, salât-u selam senin üzerine olsun!

Ey Allah'ın Habibi, salât-u selam senin üzerine olsun!

Ey Allah'ın arşının nuru, salât-u selam senin üzerine olsun!

Ey Allah'ın mahlûkatının hayırlısı, salât-u selam senin üzerine olsun!

Ey öncekilerin ve sonrakilerin efendisi, salât-u selam senin üzerine olsun!

Övgü âlemlerin Rabbi olan Allah içindir!”

Herkesin her gün dinlediği, fakat manası saklanan sela işte budur.

Tam beş defa Rasûl’e övgüler düzüldükten sonra bütün övgüler Allah’a edilir dersiniz. Fakat yapılan hatanın farkına varamazsınız. Çünkü kalabalıklar sizi ikna etmiştir.

Âyetten Rasûlullah’a şefaati bulanlar bakın başka şefaatçilerini Tirmizî sayesinde nasıl buluyorlar.

Hadis 41) *“Her kim Kur’an okur ve ezberlerse Allah onu cennete sokar. Ehlinde cehennemlik olan on kişiye şefaate etmesi için ona yetki verilir.”*¹⁴

Böyle bir hadisi okuyan şu soruları sorarsa nasıl cevap alır?

“Allah’ın mahşer günü cehennemlik hükmü verdiği kişiyi kim cennete layık görüyor? Ya da akraba sevgisi Allah sevgisini nasıl geçiyor? Aslında Allah affedecek ama blöf mü yapıyor? Hadi benim yerime sen affet demiş gibi bir hayal dünyaları mı var?”

Babasını kurtaramayan İbrahim Nebî, oğlunu kurtaramayan Nuh Nebî, eşini kurtaramayan Lut Nebî, Muhammed Rasûl’e ümmet olsalar bu zihniyete göre daha avantajlı oluyorlar. Bu Rasûl düşmanları insanları, Allah ile işte böyle aldatıyorlar.

14 İbn Mâce, Mukaddeme,212, Tirmizî, Kur’an, 2830; Müsned-i Ahmed,1203

ÂYET 55.

“

“İyi bilin ki, halis din yalnızca Allah’a aittir. O’nun yanı sıra veliler edinenler: ‘Onlar, bizi Allah’a daha fazla yakınlaştırsınlar diye kulluk ediyoruz.’ diyorlar. Allah, hakkında tartışıkları şey için hükmünü verecektir. Allah yalancı olan ve gerçeği yalanlayan azılı nankörleri doğru yola iletmez.” (Zümer 39/3)

Bu âyette saklanan veli kelimesi genelde dost diye çevrilir. Allah’ın veli kulları diye tarikatlar tarafından itibar gören dini liderleri aynen âyette yazdığı gibi bize karşı söylenen bu cümle ile savunulur. Günümüzde açık açık biz onların kuluyuz, köle-siyiz diyen tarikat müritlerine “Neden bu insanların peşinden gidiyorsunuz?” dendiği zaman, âyette müşriklerin kurduğu cümleyi kuruyorlar. Fakat âyet saklandığı için farkında değiller. Bizim gibi birisi sorarsa; Zümer sûresinin birinci ve ikinci âyeti “Sadece Kur’an” dediği halde üçüncü âyetin muhatabı olarak “Kur’an dini yaşamak için yetersizdir; hadis, icma, kıyas olmadan, sünnete gitmeden anlaşılamaz” şeklinde düşünenler âyetin muhatabıdır. Oysaki 4. âyetin muhatabının, “İsa Allah’ın oğludur” iddialarıyla bilinen Hristiyanlar olduğuna inanırlar. Hâlbuki Allah’ın mucizevi bir şekilde yüzlerce yıl sonra Kur’an’a inandığını söyleyen birilerinin, Rabbimizin Rasûlullah’a “Habibim” diye hitap ettiğini iddia ederek aynı hatayı yapacağını bilerek âyet ile uyardığını göremiyorlar.

Veli dedikleri bu kişilerin onlara şefaate edeceği, “Müritlerim cennete girmeden ben de girmem!” diyerek Allah’a rest çekeceği maalesef kabul görüyor.

Şeyhlere bu şefaate etme cesaretini veren uydurma hadislerden bazılarını örnek verelim.

Bol keseden şefaate iftirası, uydurması!

Hadis 42) “Bir kimse, ameline göre birkaç kişiye şefaât eder.” (Tirmizî)

Allah'ın izniyle diyerek boşa çıkan mahkeme, bir bardak suyla gidilen cennet iftirası uydurması!

Hadis 43) “Bir cehennemlik, bir cennetliğe ‘Dünyada sana su vermiştim. Şimdi sen de bana şefaât et!’ der. O da Allah'ın izni ile şefaât edip, onu cehennemden kurtarır.” (Deylemi)

Sadece bir kişinin bir kabile nüfusundan fazla insana şefaât etme iftirası..!

Hadis 44) “Bir kişinin şefaati ile Temim oğullarından daha çok kimse cennete girecektir.” (İbn Mâce)

Hacer-i Esved (siyah taş) şefaât listesinde!

Hadis 45) “Hacer-i Esved, kıyamette insanlara şefaât eder.”

Bu hadisten sonra ‘Yok artık!’ diyoruz. Devam edelim. Bakın Rasûl düşmanları daha neler neler uydurmuş.

ÂYET 56.

“

“Hiç kimsenin başkası adına bir şey ödeyemeyeceği, hiç kimseden şefaatin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden bir fidye alınmayacağı ve hiç kimseye yardım edilmeyeceği günden korunup sakının.” [Bakara 2/48]

Hiç kimse dediği halde ısrarla “Hayır!” diyecek kişi çok azdır. Bu yüzden âyeti saklamak en kolay yöntem oluyor. “Siz anlayamazsınız, din adamları âyetleri size açıklar.” söyleminin neticesinde bu âyetleri hiç kimse size açıklamaz (okursanız açıklanmasına gerek yok, zaten çok açık).

Son verdiğim örnek hadislerde gördüğünüz gibi sınırsız şefaât listesi var. İnsanlar yetmiyormuş gibi Hacer-i Esved,

Kur'an ve daha birçok şey şefa'at ediyor. Ehl-i sünnet inan-
cının iftira ve uydurmalarına bakarsanız cehenneme gitmek
imkânsız!

Uydurma hadislerle örnek vermeye devam edelim.

Beş ayrı şefa'atçi listesi, komik olan listeye dikkat edin.
Rasûlullah'ın şefa'at edeceği kimse kalmıyor neredeyse, sanki
herkes direkt şefa'atçi!

Hadis 46) “Kur'an, akraba, emanete riayet eden, Peygamberiniz
ve din kardeşleriniz şefa'at edecektir.” (Deylemi)

ÂYET 57.

“

Hiç kimsenin bir başkasını yerine bir şey ödeyeme-
yeceği, hiç kimseden fidye kabul edilmeyeceği ve hiç
kimseye şefa'atin fayda vermeyeceği ve hiç kimseye
yardım edilmeyeceği günden kendinizi koruyun.”

[Bakara 2/123]

Yüzlerce kişinin şefa'at edeceğini savunan uydurulmuş di-
nin adamları, hiçbir vaazda bu tür âyetleri okumazlar ve tabii
ki bu tür âyetleri saklarlar. Sorarsanız “Bu âyetler Müslümana
hitap etmiyor, İsrailoğullarına nâzil oldu” derler ama bile bile
yalan söylerler. Allah korunup sakının diyor. İsrailoğullarına
hitap eden âyet bile bize hitap ederek onları anlatır. Kur'an eski
toplumların örneklikleri ile bize mesaj verir. Örneğin En'am
6/146: “Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık.
Sırtlarında veya bağırsaklarında taşıdıkları ya da kemiğe ka-
rışan yağlar hariç olmak üzere sığır ve koyunun iç yağlarını
da onlara haram kıldık. Bu, zulümleri yüzünden onlara ver-
diğimiz cezadır. Biz elbette doğruyu söyleriz.” Görüldüğü gibi
konu Yahudiler ise âyet “onlara” der. Okuyan onların yaptığı

doğru ya da yanlış görür, ibret ve nasihat alır. Fakat şefaath ile ilgili âyetin muhatabı doğrudan bizleriz.

Hadis 47) *“Müslüman bir kimse, 90 yaşına ulaşınca geçmiş ve gelecek birçok günahları af olur. Aile efradına şefaath etmesi için kendisine izin verilir.” (Ebu Ya’la)*

Uzun yaşayanlara tanınan şefaath uydurma hadisi. Uğru-na ölecek bir sürü davası olanların bıraktığı emaneti uzun yaşadığı için sefasını süren torunları, sözde 90 yaşına gelirse geçmiş günahları siliniyor. Kutsal gecelerde, hacda günah mı bıraktınız? Af ede, af ede!

Ey Rasûlullah düşmanları! Düşünün hiç Rasûl bunu söy-ler mi?

ÂYET 58.

”

“Onlar, Allah’ın yanı sıra bir de kendilerine ne bir zarar ne bir yarar sağlamayan şeylere kulluk ediyorlar ve ‘Bunlar, Allah’ın katında bizim şefaathçilerimizdir.’ diyorlar. De ki: ‘Allah’a, göklerde ve yerde kendisinin bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?’ Allah, onların ortak koştuklarından Münezzehtir ve Çok Yüce’dir. (Yunus 10/18)

Türbelerin yanına asılması gereken bu âyet maalesef saklanan âyetler arasında yerini alıyor. Kendisine bile faydası olmayan, yatalak olacak kadar hasta, unutkan, hafızası gitmiş birçok kişi halen şefaath edecek ümidi ile itibar görüyor. Ellerindeki tek delil “dilediği müstesna” âyeti ya da hadisler. Sanki bu âyetler hiç yokmuş gibi bir inanç mevcut.

Uydurulmuş dinin Rasûl düşmanları bakın nasıl iftira atıyorlar.

Hadis 48) “Bir kimse bir mümine bir iyilik yapınca, Allahü Teâlâ bu iyilikten bir melek yaratır. Bu melek hep ibadet eder. İbadetlerinin sevabı buna verilir. Bu kimse ölünce bu melek nurlu ve sevimli olarak bunun kabrine gelir. Meleği görünce neşelenir. “Sen kimsin?” der. “Ben, falancaya yaptığım iyilik ve onun kalbine koyduğum neşeyim. Allah Teâlâ beni bugün seni sevindirmek ve sana şefaât etmek ve cennetteki yerini sana göstermek için gönderdi” der. (Ebu Şeyh)

ÂYET 59.

“

“De ki: “Ben, kendime dahi Allah’ın dilediğinden başka ne bir yarar sağlama ne de bir zarar verme gücüne sahibim. Her ümmetin bir süresi vardır. Süreleri gelince ne bir saat öne alınırlar ne de geriye bırakılırlar.”

[Yunus 10/49]

Rasûlullah’ın kendi akıbeti için dahi yorum yapamaz olduğunu açıkça beyan eden bu âyeti, uydurulmuş dinin adamları elbette ki sohbetlerinde, kitaplarında hatırla(t)ma ihtimali kalmıyor. Bu âyet yerine Allah dostu dedikleri şahısların ecellerinin dahi kendi iradeleri dahilinde olduğunu, canlarını almaya gelen ölüm meleğine “Şimdi git, gelmek istemiyorum.” diyerek posta koyduğunu ballandıra ballandıra anlatırlar. Soran olursa tevil eder, olmadı nesh (hükümsüz) kılar.

ÂYET 60.

“

“Din gününün ne olduğunu sen nereden bileceksin?”

“Evet din gününün ne olduğunu sen nereden bileceksin?”

“O, kimsenin kimseye yardım etmeye gücünün yetmeyeceği bir gündür. Ve o gün karar vermek bütünüyle Allah’a aittir. (İnfitar 82/17-19)

Şefaatin sadece Allah’a ait olduğunu gösteren en güzel en bariz olan bu âyetler İnfitar sûresinin son âyetleridir. Konu bitiyor ama şeytan yine de tuzak kuruyor, görmelerini engelliyor, anlaşılmasın diye ısrarla Arapça okuyun diyor!

Uydurulmuş dinin Rasûlullah düşmanları şöyle bir iftira atarlar.

Hadis 49) “*Kıyamette abide ‘cennete gir!’*, âlime ise ‘*halka şefaât için bekle!’* denir.” (Maverdi)

Konuşan Allah ama sorarsanız hadis. Kendi âlimlerinin bile yarısının kabul etmediği iftira hadis.

Hadis 50) “*Kıyamet günü Allah Teâlâ, ‘Ey âlimler, siz benim indimde bazı melekler gibisiniz. Şefaât edin, şefaatiniz kabul edilecektir’* buyurur.” (Zehebi)

Melekler şefaât sırasında ilk üçe girer. Meleklerle insanlar arasındaki farkı âyetler verir, fakat uydurma hadisler birbirine katar.

ÂYET 61.

“Rablerinin huzurunda şefaâtçi ve velileri olmaksızın hesaba çekilmekten korkanları, sana vahyedilen ile uyar ki, takva sahibi olsunlar.” (En’am 6/51)

Buradaki vahyedilen tabii ki Kur’an, yani Rasûlullah ümetini sadece Kur’an ile uyarıyor. Şefaâtçiler konusundaki bu âyet de saklanan âyetler arasında.

Rasûlullah'ın vefatından sadece dört sene evvel kendi kaynaklarına göre Müslüman olduğu yazılan Ebu Hüreyre (628) hadis âlimlerinin rekortmen ravisidir. (Ravi: Rivayeti nakleden) Babasının adıyla anılması gereken yıllarda kim olduğu bilinmediği için “kedilerin babası” anlamına gelen isimle tanınıyor. Böyle birinin yaşayıp yaşamadığı da kesin değil. Hiçbir kaynakta doğum tarihi yok, ölümü 678. En ince detayların ravi-si olan Ebu Hüreyre, kendi doğum tarihini söylemeyi unutmuş.

Buyurun normalinden bir Hüreyre iftirası.

Hadis 51) *“Ya Ebu Hüreyre, hadise düşkünlüğünden dolayı senden önce bunu kimsenin sormayacağını tahmin ediyordum. Kıyamet günü şefaate en çok nail olacak kimse kalbinden veya içinden ihlasla ‘La ilahe illallah.’ diyendir.”* (Buhârî, İlim, 97)

Tekrar hatırlatalım, Rasûlullah'ın vefatından sadece dört yıl önce Müslüman olan Hüreyre soruyor. Müslüman olur olmaz sorduğunu kabul edelim; 23 – 4= 19 yıl sorulmayan şefa-at sorusu. Kalbinden veya içinden derken anlatılmak istenen nedir? Şefaate nail olmak ile en çok nail olmak ne demek ayrı bir problem.

ÂYET 62.

“Dinlerini oyun ve eğlence edinen, dünya hayatının al-dattığı kimseleri bırak. Hiç kimsenin kazandığı şeyle bir felaket yaşamaması için onunla uyar. O kimse için Allah'tan başka ne bir veli ne de bir şefaateçi vardır O bütün varlığını fidye olarak verse de ondan kabul edilmez. Onlar, kazandıklarından dolayı mahvolan kimselerdir. Onlar için kaynar sudan bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır.” (En'am 6/70)

Allah'tan başka şefa'at edecek kimse olmadığını bu âyetleri görenler anlayacaktır. Fakat Kur'an okumak yerine içinizdeki dinî duyguları teskin etmek için çaylı kurabiyeli sohbetleri tercih ederseniz, âyetin bahsettiği eğlenceye yakalanmış olabilirsiniz. Dikkat edin birisi size "Şurada beş dakika eğlen ben geliyorum" dediği zaman, oyalan manasına da gelir, âhiretini zi bu dünyada oyalanarak unutmayın.

Bazı hadisler gerçekten alay eder gibi konular işliyor. Yurdumuzda hemşericilik diye bir tabir vardır. Yani aynı şehirde yaşayanlar birbirini severler, tutarlar. Örneğin; Trabzonlu şehrini bir başka sever, Malatyalı gurbette bir Malatyalı tanısa sahip çıkar. Fakat Rasûlullah bunu yapar mı? Hem de Mekke dururken Medine'ye verilen torpile bakın.

Hadis 52) *"Kim Medine'de ölmeye güç yetirirse orada ölsün. Zira ben orada ölenlere şefa'at ederim."*¹⁵

Sadece öldüğü şehir şefa'at için yeterli. Allah bunlara inananların üstüne pislîği boca eder demekten başka ne çare.

ÂYET 63.

"Ant olsun, sizi ilk yarattığımız gibi yine tek başınıza Bize geldiniz. Sizi hayaline daldırdığımız şeyleri aranızda bıraktınız. Hani! Ortaklarımız sandığınız şefa'atçılarınızı yanınızda görmüyoruz. Ant olsun ki, aranızdaki bağlar artık kopmuştur. Umduklarınızın tamamı sizden kaybolup gitmiştir." (En'am 6/94)

Saklanan şefa'at âyetleri o kadar çok ki, hepsini yazmaya gerek yok. Bu kitabı bir fragman gibi düşünüp Kur'an'ı baştan sona ciddiyetle okumanızı temenni ederim.

15 Tirmizî, Menakıb, 3852; İbn Mâce, Menasik, 3103; Müsned-i Ahmed, 5180, 5555

ÂYET 64.

“Resul: ‘Ey Rabbim, kavmim bu KUR’AN’I TERKEDİLMİŞ BIRAKTI. ‘Dedi. (Furkan 25/ 30)

Rasûlullah’ın ümmetini şikâyet ettiği bu âyet sohbetlerde okunmaz, anlatılmaz, saklanır çünkü hem “kavmim” diyor hem de “Kur’an’ı terk etti” diyor sohbetlerde anlatılan tam tersi “La İlahe illallah Muhammeden Rasûlullah” diyen herkes, er ya da geç cennete girer. Ümmetine şefaât edecek, o zaman Kur’an’ı terk eden ümmet kim?

Kur’an’a sarılmayı, anlamayı, güvenmeyi salık veren ve Rasûlullah’ın halkını Kur’an’a çağırdığını söyleyen bu âyet yerine, hadisler yoluyla sünnet adı altında kendi uydurdıkları iftiraları sohbetlerin konusu yapanlar, bu tür bütün âyetleri saklamak zorunda kaldılar.

Meşhur hadis âlimi Ahmed bin Hanbel, İhya adlı eserinde aşağıda alıntılıdığım ifadesiyle Allah’a yenilir yutulur olmayan türden iftira atıyor.

“Anlayarak da anlamayarak da Kur’an-ı Kerim okuyan, benim rızama kavuşur.”

Bu sözün doğru ya da yanlışlığını tartışmadan önce söz kime ait bakalım. Allah konuşuyor! O zaman âyet olması lazım ama değil. Hanbel mi Cebrâil’den vahiy alıyor? Hayır. Bu söz hadis ise neden başında “Resûl buyurdu ki!” diye iki kelime yok? Allah ve Rasûl düşmanları işte tam bu metot ile Kur’an’ı mehcür bıraktılar. Allah katından olmayan sayısız iftirayı “kudsi hadis” etiketi ile verdiler. Dinleyenler de “Allah buyurdu ki!” cümlesini duyunca teslim oldular. Çünkü kıyas yapacak kitapları olan Kur’an, ellerinden siz anlayamazsınız diyerek alınmıştı. Mana böyle, şimdi ikinci mesele bu hadis Buhârî’de neden yok? Ravisi mi uygun görülmedi? Hadisin

sıhhati mi uygun görülmedi? Birinin Allah katındandır dediği hadise diğeri zayıf (uydurma) diyebiliyor. Seçerek bunu yapanlara hadis âlimi diyorlar. Bizim gibi ilkeli bir şekilde ‘Yalancı şahitlerin ömür boyu şahitliğini kabul etmiyorum.’ diyenler mürted (dinden çıkmış) oluyor.

Hadis 53) *“Peygamberlerin benimle iftihar ettikleri gibi ben de Ebu Hanife ile iftihar ederim. Onu seven beni sevmiş olur. Onu sevmeyen beni sevmemiş olur.”*¹⁶

Dört mezhebe hak denildiği için, hadisin sadece bir mezhebe yaptığı iltifat yüzünden saklanan hadistir. Her kelimesi iftira olan bu hadis Rasûlullah’ın vefatından 67 yıl sonra (MS. 699) doğacak biri için adını kullanarak söylemesi açık bir iftiradır.

ÂYET 65.

“

Onlara: “Gökleri ve yeri kim yarattı?” diye sorsan, “Elbette Allah.” Diyecekler. De ki: “O halde Allah’ın yanı sıra yöneldiğiniz ilahlar, eğer Allah bana bir sıkıntı vermek istese, o sıkıntıya engel olabilirler mi? Veya Allah bana bir rahmet dilese, buna engel olabilirler mi? De ki: “Allah bana yeter!” De ki: “Sığınıp güvenmek isteyenler, yalnızca O’na sığınıp güvensinler.”

De ki: “Ey halkım! Elinizden geleni yapın! Ben de bana düşeni yapacağım. Yakında anlayacaksınız! Alçaltıcı azabın ve kalıcı azabın kime geleceğini.”

(Zümer 39/38-40)

Allah’ı inkâr etmedikleri halde alçaltıcı bir azaba muhatap olan birileri olacağını söyleyen bu âyet ile sadece Allah var demekle bir kazanç olmadığını bilmek zorundalar.

16 Dürr-ül Muhtar kitabının ön sözündeki hadis.

ÂYET 66.

"De ki; Eğer Allah başınıza bir kötülük getirmeyi dilerse sizi kim koruyabilir? Veya size bir rahmet dilese. Onlar, kendileri için Allah'tan başka bir veli de bir yardımcı da bulamazlar." (Ahzab 33/17)

Şefaât kelimesini aradığınız zaman karşınıza çıkmayan bu tür âyetler dolaylı yönden şefaatin imkânsız olduğunu, rahmetin hesap günü sadece Allah'ta olduğunu haykırır. Fakat uydurulan dinin adamları şefaât vardır diyebilmek için bu tür âyetleri saklamak zorunda kalıyorlar.

Allah'tan başka kimlerin kötülüklerden koruyacağı Kur'an'da yok tabii ki fakat hadislerdeki kurtarıcı listesi oldukça kabarık.

Hadis sayısının net olarak verilememiş sebeplerinden biri de Rasûlullah'ı rüyada görme şeklinde ortaya çıkan uydurmalarıdır.

"Fıkıh âlimi Muhammed bin Hüseyin Becli, Rasûlullah'ı rüyada gördü. En iyi amel ne diye sordu. 'Evliyanın yanında bulunmaktır.' buyurdu. Yaşayan veli bulamazsak deyince, 'Diri iken de, ölü iken de onu sevmek en kıymetli ameldir.' buyurdu." (Sefinetü'l-İrakıyye)

Rüyayı gören zaten fıkıh âlimi. Yani milleti kendi cemaatine, hizbine çağırıyor. Hadiste geçen evliya zaten kendisi. Ravi zincirine de gerek yok, metot şöyle çalışıyor.

"Allah dostlarının gördüğü rüyalar sahihtir, bu yüzden bu rüya bizim için şer'i delildir."

Böylece nur topu gibi bir hadisimiz daha olmuş oluyor. Bize hadis usulü soranların ilim diye aldıkları hadis tekniği içinde böyle uyduruk bir metot da var.

ÂYET 67.

“Onların hepsi diriliş günü O’na tek başına gelecektir.”

[Meryem 19/95]

Mahşer günü sayısız kişiden şefaât bekleyenlerden saklanan âyettir. Düşünün, uydurma hadisler ile verilen şefaâtçi listesine rağmen tek başına hesap verecek kişi, o gün onun için af dileyecek zannettikleri bebek, şeyh, gavs, şehit, hafız, âlim, nebî. Ya da yine bir hadise göre cenazesinde ona şefaât etme yetkisi verilsin diye yeterli sayıya ulaşan normal Müslüman ama âyete göre kimse yok.

Öldüğümüzde büyük bir şok yaşayacağımız kesin görünüyor.

Hadis 54) “İmanla ölen herkese şefaât edeceğim.” (Buhârî, Müslim)

Buna çok basit bir uydurma hadis diyebiliriz. İmanla ölen cehennemlik olur mu? Bunun tersi bir hadisi herkes bilir. Âdeta anonim hadistir. “*Rasûlullah sadece büyük günahlara şefaât edecek.*”

İmanlı bir Müslüman büyük günah işler mi? Düşünmeniz ve akletmeniz dileği ile.

HELAL HARAM HÜKMÜ KOYMAK

”

ÂYET 68.

”

“Deniz avı ve onu yemek ve ondan geçimini sağlamak size ve yolculukta olanlara helal kılındı ve ihramlı olduğunuz süre içinde, kara avı size haram kılındı. Huzuruna toplanacağınız Allah’a karşı takva sahibi olun.”

[Mâide 5/96]

Denizden avlanarak yakaladığımız her şeyin helal olduğunu söyleyen bu âyet Hanefî mezhebinin sakladığı âyettir. Şafiî mezhebi halk arasında söylenen “Denizden babam çıksa yerim!” sözünün sahibidir. Her mezhep kurucusu kendi aklı ile aldığı kararı kanun haline getirdiği halde şimdiki savunucuları aklı kullanmaya kalkanlara diyorlar ki “Herkes kendi aklı ile hüküm verirse milyar adette yorum olur.” Yani onlar bizim yerimize düşünmüş, biz de onlardan birine tâbi oluruz, niyetimiz belli hepsi haktır, doğrudur. Şafiî mezhebi sahibine bu âyeti gösterince çok mutlu olur. “Bizim mezhep Kur’an’a uygun olacak tabii ki tarzında cevaplar alırsınız, fakat kadın değdiği zaman abdest bozulur mu konusuna gelince, bozulur tabii ki diyorlar. Biz de soralım:

- Hacca giderken ne yapıyorsunuz?

- Şafîî mezhebinden Hanefî mezhebine geçmeye niyet ediyoruz.

- İmamı Şafîî kendisi hacca giderken ne yaptı? Hanefî'ye mi geçti?

İnsanların elinden düşünmeyi alırsanız geriye sadece taklit kalır.

Örneğin “Müşrikler duyarsa gelir öldürür, İslam yeryüzünden silinir” diye Kur'an'ın nazil olduğu dönemde sessiz kılınan öğlen ve ikindi namazları, akşam namazının son rekâtı ve yatsı namazının son iki rekâtı camilerimizde İsrâ sûresinin 110. âyetine rağmen halen sessiz kılınıyor. Amaç, gaye unutulur! Taklit ya da örf din olur.

Konuyla ilgili hadis seçerken Hanefî mezhebi sadece balık şeklindekiler yenir, diğerleri (ahtapot, karides, ıstakoz vs.) haram der. Şafîî mezhebi hepsi helal der. Bunu da herkes bilir. Ben de farklı bir hadis alayım dedim. Buhârî hadisinde balığın ciğeri yeniyor. Bizim mezheplerde içinin temizlenmesi şart. Ayrıca Rasûlullah gülerken azı dişleri görünüyor. (Bizim hadis âlimleri duymasın) Azı dişi görünecek şekilde nasıl gülünür bir deneme yapın, Rasûl düşmanlarının palavrasını anlayın.

Hadis 55) “Kıyamet günü arz tek bir çörek olacak. Cebbar (olan Allah Teala Hazretleri) onu cennetliklere azık olarak elinde çevirecektir, tıpkı sizin sefer sırasında çöreğinizi çevirdiğiniz gibi!” Bu sırada bir Yahudi gelerek;

“Ey Ebu'l-Kasım! Rahman (olan) Allah seni mübarek kılsın! Kıyamet günü cennet ehlinin (iştah açıcı) ikramı ne olacak haber vereyim mi?” dedi. Efendimiz (sav);

“Söyle bakalım!” buyurdular. Adam tıpkı Aleyhissalatü Vesselam’ın söylediği gibi:

“Arz, tek bir çörek olur!” dedi. Rasûlullah (s.a.v.) bize baktılar. SONRA AZI DİŞLERİ GÖRÜNÜNCEYE KADAR tebessüm buyurdular ve:

“Peki cennet ehlinin katıklarını sana habere vereyim mi?” dediler. Adam: “Buyurun!” dedi. Aleyhissalatü Vesselam; “BALAM ve NUN” buyurdular. Adam: “Bu nedir?” dedi. Aleyhissalatü Vesselam; “Öküz ve balıktır. Bunların CİĞERLERİNİN kenarından yetmiş bin kişi yer.” uyurdular.¹⁷

Bu uydurmanın tevilini de kendi âlimlerinden dinleyelim, yerküre nasıl yenir yanlış anlaşılmasın.

İbn Hacer; “Hadisten şu mana elde edilmektedir: Müminler (hesap verme zamanında), Mevkıf’da (ayakta durulan yer) uzun müddet beklerken açlık cezası çekmezler. Allah Teala Hazretleri kudretiyle arzın mahiyetini değiştirir, yenebilecek bir hale getirir de onlar ayaklarının altından yeni bir muamele ve külfete hacet kalmadan yerler. Bu yeme hadisesi, cennete gidecekler için cennete girmezden önce hasıl olacaktır.”

Neden tebessüm ettiğini (azı dişleri görünüyor, kurtaracak ya tebessüm diyor) açıklayan var mı bulamadım.

Öküzün ve balığın ciğerinden yiyeceklerin yetmiş bin kişi olarak ifade edilmiştir. Şarihler bu yetmiş bin, cennete sorgusuz sualsiz gireceği belirtilen yetmiş bin kişi olma ihtimalinden (bu da başka bir uydurma hadis) bahsettiği gibi, çokluktan kinaye de olabilir diyorlar.

17 Buhârî, Rikak, 44; Müslim, Münafikun, 30

Hadiste geçen zaidetu'l-kebid, karaciğerin bir kısmının adıdır. Şarihler hayvanın en lezzetli kısmı olduğunu belirtirler.

Hadisin açıklaması da böyle. Mahşerde beklerken acıkıyoruz, hiç zahmet çekmeden ayağımızın altı çörek, eğilip alıp karnımızı doyuruyoruz. Ölümden sonra acıkmak normal ise, nimetin üstünde gezinmek de normaldir değil mi? Yazacak çok şey var bu uydurma hadis için, biz bu kadar yeter diyelim. Nasıl olsa daha çok hadis var.

Çok az kişinin bildiği bir hadis olduğuna eminim, saklanması da gayet normal.

CEHENNEMDEN ÇIKIŞ

”

ÂYET 69.

”

“Sayılı günlerin dışında, ateş bizi yakmaz dediler. De ki: Allah’tan buna dair bir söz mü aldınız? Eğer böyle ise Allah verdiği sözden dönmez. Yoksa, Allah’a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?” (Bakara 2/80)

Ehl-i Sünnet inancının temel taşlarından biri olan “Günahlarınız kadar yanıp sonra cennete gireceksiniz.” yalanı yüzünden saklanan âyetlerin en önemlisi olan bu âyet, günümüzde aynı cümle ile âyetlerin içinde karşımızda duruyor. Konuştuğunuz kişiye cehennemden çıkış yok dersiniz bu âyetin ilk cümlesini size söyler. “Sayılı günlerin dışında, ateş bizi yakmaz.” Maalesef âyet saklandığı için yoldan çıkanların sözünü tekrar ettiğinin farkında değildir.

ÂYET 70.

”

“Bunun sebebi; çünkü onlar, “Sayılı günler dışında bize asla ateş dokunmaz” demekte ve uydurdıkları yalanlar, dinlerinde kendilerini aldatmaktadır.” (Âl-i İmran 3/24)

Bu iki âyetin bilinmeyiş sebebi ile Allah’a ve Rasûlüne iman eden herkesin sonunda cennete gireceği inancı yüzünden ortaya çıkan büyük tehlike insanlardaki şu düşünce oldu:

“Madem iman eden sonunda cennete girecek, ben de tüm kalbimle iman ediyorum. Zaten günahsız kul da yok herkes az ya da çok cehennemi görecektir, nasıl olsa cennette, cehennemi de hatırlamayız o zaman şu küçük günahı işlesem de olur.”

Yani küçük günahların önünü açan bir ruhsattan bahsetmiş oluyoruz. Allah korusun, bu çok tehlikeli ve âhiretimizi riske sokacak bir durumu ortaya çıkaracaktır.

Aynı konu olduğu için iki âyetin tersi mevcut inanışı anlatan yüzlerce hadisten sadece birini vererek konuyu aydınlatalım.

Hadis 56) *“Kalbinde iman bulunan ve bu imanla ölen herkesin (cehenneme girse bile), günahları kadar yandıktan sonra cennete girecektir.”*¹⁸

Gördüğünüz gibi yaygın inanış yukarıdaki hadiste yazan düşüncelerdir. Dolayısıyla tuzakları ifşa olmasın diye Rabbinizin âyetleri saklanıyor. İçinizin rahat etmesi için iki âyet ile konuyu izah edelim.

“Kim iman etmiş birisini kasten öldürürse yeri, sürekli kalacağı CEHENNEMdir. Allah kendisine gazap ve lanet etmiştir. Ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.” (Nisâ 4/93)

Şimdi soralım imanlı birisi cinayet işleyemez mi? Âyet kafirden bahsetmiyor, hadisnin durumu ne olacak? İkinci âyeti verelim. (Bu âyet kitabımız içinde saklanan âyetler arasında diğer bir konu için alındı.)

18 Buhârî, Tevhid 19, 31, 36, 37; Müslim, İman 322, 334; Muvatta, 1/212; ayrıca İbrahim Canan Bey’ in Kütüb-i Sitte tercümesine de bakabilirsiniz.

“

“Tartıları ağır gelenler, işte onlar kazanacaklardır. Tartıları hafif gelenler ise, kendilerini zarara soktukları için CEHENNEMDE ebedî kalacak olanlardır.”

[Mü'minun 23/102-103]

Âyetlerin muhatabının kafirler değil bizim gibi mahkemeye çıkacak herkestir, tüm insanlıktır. Hesap günü yapılanlar, iyilik ve kötülük tartılır. Kötülük ağır gelirse ebedî cehennem! Bunu anlamak için ilahiyat mı okumak lazım? Fakat okuyan anlar, Rasûl düşmanları âyeti saklar, bizler sadece hadis dinleriz. Netice hüsrana olur.

“Allah dilerse...” diyerek âyetlerin geçersiz kılınacağını savunanlar Allah’a iftira atanlardır.

ÂYET 71.

“

“Faiz yiyen kimseler, kabirlerinden şeytan çarpmış gibi kaldırılırlar işte bu onların “Alışveriş de tıpkı faiz gibidir” demeleri yüzündendir. Oysa Allah, alışverişi helal faizi de haram kıldı. Artık her kim Rabbi tarafından bir öğüt gelirse faizden vaz geçerse, geçmişte aldığı onundur. Ve hakkındaki karar Allah’a aittir. Her kim de dönüp yeniden alırsa, işte onlar cehennem ehlidirler ve ebediyen orada kalacaklardır.” [Bakara 2/275]

Bakara sûresinde 39, 81, 86, 162. âyetler cehennemden çıkış yok diyor fakat o âyetler inkârcılardan bahsettiği için bizim inandığını iddia eden kişilere vermeye gerek görmüyorum. Kur'an “âyetleri inkâr eden” dediği zaman kimse kendi üzerine almıyor. Aslında âyeti inkâr sadece dil ile değil eylem ile de olur. Namaz kılmayan birisinin “Ben namaz âyetlerini inkâr ediyorum.” demesi şart değildir.

Bakara sûresi 275. âyetine rağmen günümüz Müslümanlarının faiz ile arası çok iyi, kurban kredisi, bayram kredisi, hatta inanılacak gibi değil şehit kredisi var. Şehit ailesine özel oran. Durum böyle olunca bu âyeti Diyanet cuma hutbesinde okutur mu? Tabii ki saklanan âyetler arasında yerini alıyor.

Bu âyetle ilgili hadis yerine, güncel bir konu işleyelim.

Bir gün sol eliyle kahve içen banka memuresini hacı amca uyarır;

- “Kızım sol el ile bir şey yenmez, içilmez.”

Memur hanım cevap verir;

- “Amcacığım sağ elimle sizin faiz oranlarını hesaplıyorum” demiş.

Sünnet söz konusu olunca özellikle şekle verilen önem, nedendir bilinmez âyetlere verilmiyor.

ÂYET 72.

“

“Şüphesiz münafıklar cehennemden en alt tabakasındadırlar ve onlara asla bir yardımcı bulamazsın.”

[Nisâ 4/145]

Kur'an'da defaatle cehennemden çıkışın olmadığı âyetleri zikredilir. Cehennemden bir müddet yandıktan sonra çıkacağına inanan kişiler, bu âyetlerin büyük bir kısmının kafirler için söylendiğini düşünür. İşte bu âyet münafıkların kafirlerden daha kötü durumda olduğunu söyleyen âyettir, bu yüzden fazla anlatılan bir âyet değildir, saklanır.

ÂYET 73.

“

“Allah, münafıkların erkeğine, kadınına ve bütün kafirlere ebedi olarak kalacakları cehennem ateşini vaat etti. O, onlara yeter. Allah onları, rahmeti alanından uzaklaştırmıştır ve onlar için sürekli bir azap vardır.”

[Tevbe 9/68]

Hurafe merkezli uyduruk menkıbelerle insanların bazı-
larını dine çektiğini iddia eden tarikat ve cemaatler, maalesef
aklını kullanmaya çalışan yeni nesli bu hikayeler yüzünden
deizm, ateizm ya da agnostik olmalarına vesile oluyorlar. Bir
tasavvuf şeyhinin televizyondaki bir dizide sohbet anlatırken,
asasını havaya atarak başka şehirde sarkıntılığa uğrayan ka-
dını kurtardığını seyretmişsinizdir. Ya da uzay mekiğini dü-
şürdüğünü iddia eden menzil şeyhi gibi bunları savunan bu
insanların elindeki delil “Allah’ın her şeye gücü yeter, Allah
dilerse neden olmasın” türünden cevaplardır. Oysa Allah
Kur’an’da neyi dilediğini söylemiştir, Rabbimiz asla vaadinden
dönmez. Çünkü Allah ilkelidir. Kur’an’da Allah’ın “keşke” de-
diği yerler vardır. Neden keşke desin? Affeder, bağışlar ama
hayır, keşke diyor ve hükmünü uyguluyor. Rasûllerin, onlarla
muhatap olanların keşkeleri âyetler ile anlatılır fakat Allah’ın
keşke dediği yerler maalesef saklanan âyetlerdir.

- Yûnus: 98
- Ankebût: 41
- Zümer: 26
- Kalem: 33

Bazen böyle diyen kişilere şunu sorarım “Allah dilerse
rasûllerin hepsini cehenneme atar mı?” ya da “Şeytanı cen-
netine alır mı?” Maalesef susuyorlar. Evet dese olmuyor, hayır
dese olmuyor. Allah verdiği sözden caymaz ya da bu âyetle ol-
duğu gibi Allah vaadinden dönmez demesi lazım. Fakat kendi
hurafeleri riske girecek diye, “Benim bu konu hakkında fazla
bilgim yok” diyerek konuyu kapatırlar.

ÂYET 74.

“

“Sur’a üfürüldüğü zaman, artık aralarında o gün ne akrabalık kalır ne de birbirlerine bir şey sorabilirler.”

“O zaman her kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtuluş bulanlardır.”

“Her kimin de tartıları hafif gelirse, işte onlar da kendilerine yazık edenler, cehennemde kalanlardır.” (Mü’minun 23/101-103)

İşte bu cehennemden çıkış yok âyeti kimlerin cehennemde kalacağını tarif ederken teraziden bahsediyor. Yani muhatap bizleriz, kafirler değil. Ağır gelirse problem yok, hafif gelirse kalacağımız yer cehennem. Bu âyetin ikinci saklanma gerekçesi mahşerde akrabalık bitiyor, tanıdıkların hiçbir faydası olmayacak. Neden bu âyet saklanıyor hatırlayın. Bebek annesine şefaet eder, hayırlı evlat bırakanın amel defteri kapanmaz. Âyet o gün birbirlerine bir şey soramaz diyor. Bizim cemaatler iki elim yakanda diyor, mecburen saklanması lazım onlara göre.

ÂYET 75.

“

“Fasıklara gelince, onların barınağı ateştir. Her çıkmak istediklerinde, oraya yeniden iade edilirler. Ve onlara ‘Yalanladığınız ateşin azabını tadın.’ denir.” (Secde 32/20)

Küçük günahların önünü açmak için cehennemden çıkacaklarını söyleyen uydurulmuş dinin hocaları, fasıkların cehennemden çıkamayacağını sohbetler esnasında saklamak zorunda kalırlar. Siz sorduğunuzda evet diyorlar, sohbet esnasında *“sadece kafirler”* diyorlar. Bir münafıklık mı yoksa umursamazlık mı siz karar verin.

ÂYET 76.

“

“Yeminlerini kullanarak insanları Allah’ın yolundan çevirdiler. Artık onlar için alçaltıcı bir azap vardır.”

“Onların malları ve evlatları, Allah’tan gelecek bir şeye karşı, onlara asla yarar sağlamaz. İşte onlar, ateşin halkıdır. Orada sürekli kalacak olanlardır.”

[Mücadele 58/16-17]

Bir camii ya da çeşme yaptırmak için uydurulan hadis yüzünden saklanan âyet “Camii ve çeşme yaptıranın öldükten sonra amel defteri kapanmaz, namaz kılındıkça, su içildikçe merhuma sevap yazılır.” yalanı toplumda itibar görüyor. Camii ya da çeşme yaptırmamanın sevabı mutlaka vardır ve Allah mükâfatını verir. Fakat bununla yetinmeyip rantiyecilik yapmak Kur’an’a aykırıdır. Âyette görüldüğü gibi dinî bir konuda insanları saptırmak için yemin edenin cezası sürekli cehennemdir.

Mezkûr âyet “Sadece kafirlerin sürekli cehennemde kalacağını” savunan kitlenin sakladığı âyetlerdendir.

KUR'AN'DA NAMAZ YETERSİZ DEMEK

”

ÂYET 77.

”

“De ki; ‘İster Allah diye çağırın ister Rahman diye çağırın hangisiyle çağırırsanız çağırın en güzel isimler O’nundur. Bununla beraber Namazında fazla bağırma, fazla da gizleme, ikisinin arası bir yol tut.’ ” (İsra 17/110)

Söz konusu âyet, sünnetin yani uygulamanın hükümsüz kıldığı bir âyet olarak kabul ediliyor maalesef. Korunan Allah’ın kitabı, korunmayan kul sözleri tarafından nasıl iptal edilir? İsterseniz en yakınınızdaki bir tarikat ehline sorun! “Ekseri ulemanın içtihadı ile” diyerek size anlatsınlar. Ben özet olarak vereyim. İslam’ın ilk yıllarında müşrikler duyarsa gelir öldürürler, İslam silinir, kaybolur endişesi ile Rasûlullah öğlen ve ikindi namazlarının farzını, akşam namazının farzının son rekatını ve yatsı namazının son iki rekâtını sessiz kılmış. Şimdi neden sessiz kılıyorsunuz sorusuna aldığımız cevap, sünnet âyeti neshediyor. **“Sağlam hadis âyeti nesheder.”** Hâşâ... Tabii ki onlara göre iptal edilmiş bir âyetin saklanması, sohbetlerde anlatılmaması gayet normaldir.

Hadis 57) “Peygamberimiz (s.a.v.) miraca çıkarken melekler bazı namazlarda ona iktida (yaptığını yapmak, örnek almak) ettiler. Allahü Teâlâ da bu namazların diğer namazlardan üstün olduğunu göstermek için onların

yüksek sesle kılınmasını emretti.” (Muhammed b. el-Ha-san hür Amuli, Vesail-uş Şia, c.6, s. 82-83, hadis: 7404)

Namazı Kur'an'da göremeyenler neden bazı namazlar sesli bazıları sessiz kılınıyor sorusuna uydurma cevap vermekte yarışırken, uydurulan dinin en uzun hadisi olan miraç hadisinin bir parçası olan bu hadisi aldım. Hiçbir miraç hadisinin içinde “Rasûlullah miraca çıktığında meleklerle beraber her vakit namazdan birer kere kıldı.” diye bir bilgi yok! Fakat sonra önümüze bir hadis çıkıyor, aslında kılmış!

1) Hadisten önce yazdığım gerekçe, güvenlik sebebi ile sessiz kılındı gerekçesi.

2) Hadis, miraç olayında meleklerle sesli kıldığı için o vakitler diğerinden üstün kabul ediliyor diye sesli kılınma gerekçesi.

3) Cemaatle namaz kılarken hava karanlık, arayan cemaati bulsun diye sesli. Öğlen ve ikindide gün aydınlık, arayan zaten görür. Sesli kılmaya gerek yok diyerek sessiz kılınmış gerekçesi.

Her uydurmaların sonunda “Doğrusunu Allah bilir” demeyi de unutmuyorlar. Tabii ki Allah bilir ve âyeti yollamış zaten. 23 yıl Rasûlullah'la namaz kılanlar konuşuyor, Hüreyre gibiler iletiyor ama kesin cevap veremiyorlar. Bu kadar zavallı bir düşünme metoduna sahip olanlar sünnet bizim için pratiktir, Kur'an teoridir diyorlar. Buyurun hangi pratik cevabınız var? Kur'an'da olduğu halde çözümü görmeyenler, Kur'an'da yok dedikleri için neler üretir düşünün.

GELENEK VE ÖRFÜ SAVUNMAK

”

ÂYET 78.

”

“Allah’ın kendisine nimet verdiği ve senin de nimet verdiğin kimseye diyordun ki; ‘Eşini yanında tut Allah’a karşı takvalı ol. Allah’ın açığa çıkaracağı şeyi içinde gizliyorsun, İnsanlara huşu duyuyorsun; oysaki huşu duyman gereken Allah’tır.’ Sonra Zeyd ondan tamamıyla ayrılınca, onu sana eş yapmak istedik ki böylece evlatlıkların boşadıkları kadınlarla evlenmelerinde insanların üzerinde bir güçlük olmasın. İşte Allah’ın emri böylece yerine gelmiş olur.” (Ahzab 33/37)

Sadece Arap toplumunda değil Anadolu’da da hoş karşılanmayan bir gelenek olan “Evlatlığının boşadığı kadın ile evlenmek.” Rasûlullah’ın bizzat uygulaması ile bitirilen bu âdet halen bir istisna evlilik gibi görülüyor ve halen bu tür bir evlilik kınanıyor. Toplumun örfüne uygun olmadığı için bu âyet de saklanıyor. Maalesef özellikle ateist ya da deist ve benzeri akımlar bu âyeti Müslümanların önüne koyarak “Böyle bir şey nasıl olur, hesap ver bakalım.” tavrı ile saldırıyor. Savunan da maalesef “O Allah’ın Rasûlüdür, ona özel durumdur. Allah emretmiş o da evlenmiştir.” diyerek bütün insanlığa örnek olsun diye yapılan bu evlilik, özel bir durum gibi algılanıyor. Oysaki mevcut bir uygulamanın bitmesi için bir delil teşkil

eden âyet amacına uygun savunulmuyor. Rasûlullah'ın içinde sakladığı Zeyd'in karısına duyduğu ilgi değil; gelen âyeti tebliğ etmekte, duyurmakta geç kalması, zorlanmasını anlatıyor. Siyer kaynaklı okuyanlar maalesef büyük bir yanılgı içinde. Ön bilgi ile okudukları için hata yapıyor. Hadisler de bu yanlışla götüren yön tabelaları görevi görüyor.

Hadis 58) *“Peygamber 30 erkeğin cinsel gücüne sahipti.”*¹⁹

Hadis 59) *“Peygamber bir gecede dokuz hanımıyla ayrı ayrı cinsel ilişki kurardı.”*²⁰

Hadis 60) *“Cebrâîl bana bir çömlek getirdi de ben ondan içtim ve bunun üzerine bana cinsî münasebette kırk erkek gücü verildi.”*²¹

Hadis 61) *“Peygamber nerede güzel bir kadın görse hemen eve koşar, hanımı Zeynep'le cinsel ilişkiye girerdi.”*²²

Bu iftiraları atanlar, Zeyd'in karısı Zeynep için de aynı iftiraları attılar. Rasûlullah bir gün Zeyd'in evine gidiyor. Kapıyı yarı çıplak Zeynep açıyor, Rasûlullah onu görünce âşık oluyor. Zeyd ölsün diye 6 savaşa yolluyor ve daha sayısız iftira, hepsini yazmak imkânsız. İmkân dahilinde olan bu alçakça yapılan Rasûl düşmanlığının yaşam kaynağı olan hadisleri kökten reddetmek ve iftiracıların ömür boyu şahitliğini kabul etmemektir. Sizler bu hadislerin iftira olduğunu kabul ediyorsanız hayatınızdan Buhârî'yi çıkarmak zorundasınız. Buhârî'nin başka bir hadisini kabul etmek iftirasına da ortak olmaktır.

19 Buhârî, Muhtasar-ı Tecrid-i Sarih, hadis no:192

20 Buhârî, Muhtasar-ı Tecrid-i Sarih, hadis no:193

21 İbn Sa'd, et-Tabakatu'l- Kübra, s. 374

22 Buhârî, Hibe, 8

ÂYET 79.

“Onlardan birisine, kız çocuğu olduğu haberi verildiği zaman, öfkesinden yüzü mosmor kesilir.” (Nahl 16/58)

Namaz kılan, Kur’an okuyan bir sülalem olmasına rağmen bu âyetten haberim yoktu. 1991 yılında ikinci kızım doğduğunda, ben de âyetin bahsettiği müşrikler gibi olmuştum. Yüzüm kıpkırmızı kesilmişti, hastane resmen başıma yıkıldı sanki! Neden?

Bu âyeti tesadüfen 2009 yılında 40 yaşında gördüm, söz konusu âyeti anlamak için Kur’an okumaya karar verdim. Öyle mahcup olmuştum ki, o günden beri konusu geçtiğinde utancımdan tabiri caizse yerin dibine girerim. Mümkün olsa çocukluğumdaki o hocalara sorardım: “Neden bu âyeti sakladınız?”

Camilerde düğün yapanların, o düğünde vaaz veren hocalarına sorun bu âyetten hiç bahsetmişler mi? Erkek evlatları ile övünenler, kızlarına kaşık düşmanı diyenler, “Erkek adamın erkek oğlu olur.” ata sözü ile büyüyenler, Anadolu’da oğlu olmadığı, sadece kızları olduğu için tekrar evlenenler bu davranışlarının hesabını âhirette verecekler. Ama hesap gününde bu türde insanlardan daha rezil durumda olacak olanlar, bu âyetleri bildiği halde onlara anlatmayan, saklayan din adamları olacaktır.

Konuyla ilgili bir Tirmizî’nin rivayet ettiği kısa bir hadisi verelim. Kitap fazla kalın olmasın, meseleyi anlayın yeterli.

Hadis 62) “*Kadın şeytan suretinde gelir.*”

Tirmizî şarihi Mübarekfüri başta olmak üzere sayısız eserde bu cümleyi okuyabilirsiniz.

Dikkat edin, kelime hatası yok. Şeytan kadın suretinde gelir demiyor. Öyle deseydi şehveti kullanan şeytan hile ola-

rak kadın kılığına giriyor diye mecaz yapardık. Hadis farklı, **“kadın şeytan suretiyle”** geliyor.

Rasûl düşmanlarının eski düzene dönme gayretiyle uydurdukları sayısız hadisten sadece biri yeterli olacaktır.

ÂYET 80.

“

“De ki; ‘Eğer doğru söylüyorsanız, Allah katından bu İKİSİNDEN DAHA DOĞRU bir kitap getirin de ben ona uyayım!’” (Kasas 28/49)

Tevrat’la ile Kur’an’ı eş değer olarak veren bu âyet saklanma gerekçesi olarak yeterli. Tevrat’a itiraz eden insanların ondan sonra gelen Kur’an’a da itiraz etmeleri âyetin belirttiği gibi insanların ortak problemi. Âyette ikisinden daha doğru bir kitap getirin derken, öncekileri nasıl inkâr ettiyseniz Kur’an’ı da aynı şekilde inkâr ediyorsunuz diyor.

Tevrat ile ilgili uydurma hadisler de var tabii ki;

Hadis 63) “Hz. Muaz Şam’da Yahudi ve Hristiyanların din ve ilim büyüklerine/alimlerine secde edercesine eğildiklerini görünce; ‘Niçin böyle yapıyorsunuz?’ dedi. Onlar da ‘Bu peygamberlerin selamıdır.’ diye cevap vermişler. Muaz da Medine’ye geldiğinde Peygamberimize karşı aynı tavrı sergilemiş, Hz. Peygamber ‘Bu ne hal?!..’ diye sorunca da ‘Ehli kitap bunun Peygamberlerin selamı olduğunu’ söylediklerini bildirmiştir. Bunun üzerine Hz. Peygamber “Muhakkak ki onlar kitaplarını tahrif ettikleri gibi Peygamberlerine de iftira ediyorlar.’ dedi.” (Mecmau’z-Zevaid, 4/309/h.no: 7649)

Bezzar ve İbn Hanbel’in rivayet ettiği bu hadis ‘sahih’ olarak alınmış. Hadis numarasına bakarsanız sıkıntı var. Kütüb-i

Sitte'deki hadis sayısını geçmiş. Kitabında son hadisi değilse adı geçen eserde kaç hadis var kim bilir?

Hadisteki eleştiri konusu olan eğilme hareketi günümüzün tarikatlarının daha beterini yaptıkları bir eylem olduğu zaten biliniyor. Onların kendi sahih hadislerinden haberi yok. Önlerinde eğilinsin istedikleri için saklanıyor olabilir.

ÂYET 81.

“Ona temizlerden başkası dokunamaz.” (Vakıa 56/79)

Çok tanıdık gelen bu âyet matbaalarda Kur'an'ın bir yerine ayrıca mutlaka yazılır. Yapılan hileyi şöyle izah edelim.

“*Ona ancak arındırılmış olanlar dokunabilir*” âyetindeki “**mutahharûn**” sözcüğüne “arınmış/temiz olanlar” şeklinde anlam verilmektedir. Bu bir çeviri hatasıdır. Âyet “arınmış (temiz) olan” demiyor, “arındırılmış (temizlendirilmiş) olan” diyor. Arınmış olmakla arındırılmış olmak aynı şey değildir. Temiz olmak bir kimsenin kendi kendisine yaptığı bir şeydir. Temizlendirilmiş/arındırılmış olmak, başkası tarafından yapılan bir şeydir. Zaten âyette söz konusu edilen temizlik fiziki bir temizlik de değildir. Bir kimseye “temiz insan” dendiğinde kast edilen neyse odur. Örneğin temiz esnaf demek her sabah kapısının önünü süpüren den ziyade sözünde duran, hile yapmayan, borcunu ödeyen manasına gelir. Âyetteki temizlik de bunun gibi ahlaki bir temizliği anlatır. “Dürüst iseniz konuyu kavrarsınız” cümlesindeki kavramak bir eşyayı değil konuyu anlamaktır. Âyet dokunmasın demiyor, dokunamaz diyor. Yani anlayamaz, zarar veremez. Şafiî mezhebindeki “kadınların dokunması ile abdestin bozulması” içti hadisi gibi anlarsanız cahilin biri de der ki “Hani dokunamazdı, bakın herkes dokunuyor”. Müslümanların Kur'an'dan uzak kalmalarının en önemli sebeplerinden biridir. “Mezarda Fatıha okunur!” inan-

cında abdest şartı kalkıyor, ilginç bir detaydır. Allah'ın dokunulmaz kıldığı Kur'an, Levh-i Mahfuz'daki Kur'an'dır. Allah elimizdeki mushafları kastetmemektedir.

Abdest almadan Kur'an okunmaz inancını ispat etmek için bir hadis yazmaya gerek duymuyorum. Zaten en katı şekilde uygulanıyor ve hatta dinleyenlerin de abdest alma şartı olduğunu savunanlar bile var.

ÂYET 82.

"Mescitler sadece Allah'a aittir; öyleyse Allah ile birlikte hiç kimseyi çağırmayın." (Cin 72/18)

Günümüzün bütün camilerinde kible yönünde Allah ve Muhammed, sağ tarafta Ebu Bekir ve Ömer, sol tarafta Osman ve Ali yazılıdır. Caferi camilerinde Hasan, Hüseyin de yazar. Kur'an'da isimleri geçmeyen bu kişiler Allah ile beraber anıldıkları için, uydurulmuş dinin adamları topluma bunu iyi bir şeymiş gibi veriyor. Tabii ki arkasını uydurma hadisler ile destekleyerek.

İmam Ahmed b. Hanbel, İbn Ömer'in şöyle dediğini rivayet etmiştir.

"Biz, Rasûlullah (s.a.v) ile ahabını çok sayardık; Ebu Bekir, Ömer, Osman, sonra da susardık."

İnternete dört halifenin adını yazarak hadisleri sorarsanız âyetten fazla hadis okuyabilirsiniz.

Camiler gelenek gereği amacının dışına çıkmış vaziyette mevlit okumak ya da ilahi söylemek için toplanma merkezi haline gelmiş durumda. Camilerdeki mimari yapı ya da süsleme sanatları, turistlerin maalesef bugünkü cami ziyaretlerinin sebebini oluşturmaktadır.

ÖLÜYE KUR'AN OKUMAK

”

ÂYET 83.

”

“Biz ona şiir öğretmedik. Ve bu, ona yakışmaz da. O, yalnızca bir Öğüt ve APAÇIK bir Kur'an'dır.”

“O, DİRİ OLANLARI UYARMAK ve gerçeği yalanlayan nankörlerin üzerine Söz'ün hak olması içindir.” (Yasin 36/69-70)

İslam âleminin en çok bildiği iki sûreden birisi Yasin, diğeri de Fatihadır. 114 sûreli Kur'an'dan çevrenize sûre isimleri sorun, verilen cevaplar adet olarak parmak sayısı kadar olacaktır. Sûre ile âyeti karıştıran ciddi sayıda Müslüman var. Bu sûrelerin ortak yanı ölüye okumakla meşhur olan sûrelerdir. Üzücü olan ise yaşayanlar da hayırlı bir evlat isterken “Biz ölünce arkamızdan bir Yasin okuyan olsun diye evlat yetiştirdik.” diye övünmeleridir. Yaşarken okumuyor, anlamıyor. Öldükten sonra evladı ona okursa amacına ulaşacak, arkasından Yasin okunmuş olacak. Toplumda böyle bir inanç mevcut.

Selefi denilen tarikat inancına göre ölüye Kur'an okunmaz. İlginç olan onlar da hadis ve sünnet savunuyorlar. İnsan öldürme konusu hariç hiçbir ortak noktaları yok. Sadece öldürme konusuna gelince kendileri gibi düşünmeyenleri önce

mürted sonra kafir ve en sonunda katli vacip diyerek inan-
dıkları hurafeleri koruyorlar. Özünde aynı metodu kullanan
bu hadis seviciler, birbirlerini tekfir ederken de hadis kulla-
nıyorlar. Şia, Selefi, Harici, Ehl-i Sünnet hepsi hadis tandanslı
inançlardır. Fakat maalesef neyi savunduğunu bilmeyenler,
bize bile Şia diyor, Harici diyor!

Bu inançların temelinde de yine uydurma ifadeler var.

*“Hanefi mezhebinde; kabirde olsun, başka mekanlarda ol-
sun, ölülere Kur’an okumak caizdir. Hanefiler, okunan Kur’an’ın
sevabının bağışlanması durumunda bunun ölüye ulaşacağını
kabul ederler.”²³*

Bu kadar kaynak yazılınca daha itibarlı oluyor herhalde,
yazılan isimleri bilen var mı bilmiyorum.

Maliki mezhebine göre ölüye Kur’an okunmaz! Üçerlik
bir durum söz konusu. Çoğunluğa uyarsak sıkıntı olur, çünkü
bazı konularda Hanefi mezhebi üçerlik kalıyor. Sizce nasıl bir
çözüm bulalım? Hepsi hak, rasûl aynı, Kur’an aynı, 23 yıl ör-
nek olmuş, netice neden çelişki?

Bulunan çözüm kitabımızın ismine konu oldu, SAKLA-
YIN ÂYETLERİ... İhtilafta rahmet vardır.

İnternette (sorularlailslamiyet.com) sitesinde hadisleri
eleştirecek kişiye hitaben diyor ki; “İbni Hanbel hazretleri bir
milyon (1.000.000) hadisi ezbere biliyordu, siz kaç tane bili-
yorsunuz.”

Sözün sonu uyuyan insan uyandırılır, uyumuş numarası
yapanı uyandırmak mümkün değildir. Bu Rasûl düşmanları
maalesef her devirde olacak.

23 İbni Nüceym, el-Bahru’r Raik, III,63; Meydani, el-Lübab, I,38; İbni
Abidin, Reddu’l-Muhtar, I, 844

DİN ADAMI SINIFI OLUŞTURMAK

”

ÂYET 84.

”

“Onlar din bilginlerini ve keşişleri Allah’ın berisinde Rab edindiler. Meryem oğlu Mesih’i de. Oysa tek bir İlah’a kulluk etmelerinden başkası emredilmemişti. O’ndan başka ilah yoktur. O, ortak koştukları şeylerden çok yücedir.” [Tevbe 9/31]

Bir sonraki âyet ile aynı konu olduğu için yorumlarımı bir sonraki âyete bırakıyorum.

ÂYET 85.

”

“Ey inananlar! Din bilginlerinin ve keşişlerin çoğu insanların mallarını batıl yolla yerler. Ve Allah’ın yolundan uzaklaştırırlar. Altın ve gümüşü biriktirip, Allah yolunda harcamayanlara, keder veren bir azabı müjdele.” [Tevbe 9/34]

Bu âyetlerin içinde saklanan kelime “RUHBAN” kelimesidir. O tarihte Hristiyanların din adamlarına verdikleri kelime olarak kullanıldı. “Ruhban sınıfı” dendiğinde din adamları anlaşılmadığı için kimse üzerine alınıp da çevresindeki din adamına karşı duruşunu kontrol etmedi. Farkına varmasınlar diye hahamlar ve rahipler olarak çevirdiler. Sonradan yazılan birçok mealde yeteri kadar emek verilmediği için iyi niyetli

olsa bile kes, kopyala, yapıştır metodu yüzünden Rab edinen ruhbanlar farkına varılamadı. Böylece yurdumun insanı bu âyet bize değil Yahudi ve Hristiyanlara hitap ediyor, diye kendi üzerine alınmadılar ve alınmıyorlar. Oysaki âyet din adamları konusunda çok büyük bir tehlikeden bahsediyor.

Sayırsız hadis arasından bir Buhârî, Müslim hadisi inceleyelim.

Hadis 64) *“İnsanların en hayırlısı benim asrımdaki Müslümanlardır. Bunlardan sonra en iyileri bunlardan sonra gelenlerdir. Onlardan sonra da en iyileri, onlardan sonra gelenlerdir. Artık bunlardan sonra yalan yayılır, bunların sözlerine ve işlerine inanmayınız.”*

(Buhârî, Müslim)

Hadis doğru olsaydı eğer, ilk asırda Müslümanlar birbiriyle savaştı, Rasûl torunları katledilmezdi. İftira olduğu açık olan bu tür hadisler kendi kendini ele veriyor. Şayet bu hadis doğruysa en sonda bahsedilen yalancı âlimler kendileri oluyor, bunun bile farkında değiller.

ÂYET 86.

“Rabbinizden size indirilene uyun O’ndan başka birtakım EVLİYALARA uymayın. Siz ne kadar az öğüt alıyorsunuz!” (Araf 7/3)

Saklanma rekoru kıran âyetlerden biridir. Oradaki EVLİYAY’ı sanki hiç kimse bilmiyormuş gibi meal edilir. Yerine konan kelimeler de genelde Arapçadır. Veli, dost kelimeleri evli yayı saklamak için kullanılır. Âyet mucizevi bir ikaz yaparken, Mâide 13’e muhatap olan uydurulmuş dinin adamları kelimenin manasını kaydırarak anlatılmak isteneni gizlenmiştir. Ça-

lıştığım mealler (Hayat Kitabı Kur'an) arasında en ilginç çeviri, bu kavrama "evliya" yerine "otorite" çevirisi yapan Mustafa İslamoğlu'dur. Oysaki evliya din adamına, otorite siyasete atıf yapar. Ayrıca "Sadece size indirilene uyun!" diyerek "Kur'an yeter" âyeti olması sebebi ile saklanmaya mahkum ediliyor.

Hadislerin sayısının belli olmayışının en önemli sebebi olan rüya yoluyla uydurma metoduna örnek bir hadis verelim.

Rasûl düşmanları "Allah dostu evliya dedikleri kişilerin rüyaları sahihtir ve onlar için şer'i delildir" diyerek bakın kendilerini nasıl yüceltiyor.

"Fıkıh âlimi Muhammed bin Hüseyin Becli, Rasûlullah'ı rüyada görünce, 'En iyi amel nedir?' diye sordu; 'Evliyanın yanında bulunmaktır.' buyurdu. Yaşayan veli bulamazsak deyince, 'Diriyken de ölüyken de onu sevmek en kıymetli ameldir.' buyurdu." (Sefinet-ül Irakiye)

Bu kaynakları hiç duymayanlar düşünürlerse şu cevabı bulurlar. 'Hadislere kulağımız aşına, söyleyeni tanımıyoruz.' Sebebi Rasûl düşmanları attıkları iftiraya kaynak vermezler. Bizim gibi biri ortaya çıkarırsa bu hadis zayıf derler, fakat takvim yaprakları ya da tarikatların para kazandıkları dergilerin içine girerken zayıf ya da şişman hiç önemli değildir.

ÂYET 87.

“

"Allah'ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyip, onu az bir değer karşılığında değiştirenler var ya, işte onlar bununla karınlarına ateşten başka bir şey dolduruyorlar. Allah onlarla kıyamet gününde ne konuşacak ne de temize çıkaracaktır. Ve onlar için can yakıcı bir azap vardır." [Bakara 2/174]

ÂYET 88.

“

“Hani Allah, kendilerine kitap verilenlerden onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız ve onu gizlemeyeceksiniz diye söz almıştı. Fakat onlar onu arkalarına attılar ve az bir değer karşılığında sattılar. Ne kötü bir alışveriş!” (Âl-i İmran 3/187)

ÂYET 89.

“

“Ey Kitap Ehli! Doğrusu kitaptan gizlediğiniz birçok şeyi size açıklayan ve birçok şeyi de yüzünüze vurmayan Rasûlümüz geldi. Doğrusu size Allah’tan bir nur ve apaçık bir kitap geldi.” (Mâide 5/15)

Günümüzün din adamları makam, maddi çıkar ya da şöret için birçok âyeti saklıyorlar. Bizim gibi bu âyetleri tespit edip soranlara ehl-i sünnetin uydurulmuş hadisleri ile cevap verirken genellikle kullandıkları metot aynıdır: **“Sünnet âyetin hükmünü kaldırır.”** Din adamlarının kendilerinin icat ettiği bu uydurma metot, onları bu âyete muhatap kılıyor.

Bu üç âyete ayrı ayrı örnek uydurma hadis yazmak yerine konu aynı olduğu için tek fakat uzun bir hadis vererek bu âyetlerin neden saklandığını göstermeye çalışalım.

Âyetleri saklamak için en çok kullanılan metot nasih mensuh ilkesidir. Bir âyet daha önce gelen âyeti iptal ettiği gibi bir sünnet de âyeti iptal edebilir (Namazın sesi, İsra sûresi 110. âyet). Ya da hadis, hadisi iptal edebiliyor. Üzücü olan bunları kabul edenlerin hiçbirisi size sayı veremez. Âyetin hüküm olarak iptal edildiğini savunan uydurulmuş dinin adamları ‘Kaç âyet iptal edildi?’ sorusuna cevap veremezler. Sizlerin bu çelişkiyi savunanlara soru sormanız için bu kitabı yazıyorum. Lütfen sorun ve gözlerinin içine bakarak cevapları dinleyin, gözlerini sizden kaçıracaklardır.

Neshi savunanların büyük âlimi Razi diyor ki; “Nesh, ancak kulların ihtiyaçları sebebiyle olur.” (Tefsir-i Razi, Tefsir-i Hazin)

“Kurtubi tefsirinde nesh hakkında özetle diyor ki: Neshi bilmenin faydası çok büyüktür. Neshi ahmak cahillerden başkası da inkâr etmez. Çünkü ahkama dair karşılaşılan meselelerde helali haramı bilmek gibi neshi bilmeyi gerektiren pek çok husus vardır. Hz. Ali camide insanlara vaaz ve nasihat veren birini çağırıp, ‘Sen nasihi mensuhu yani nesheden ve neshedilen âyetleri biliyor musun?’ diye sordu. O da ‘Hayır’ deyince, Hz. Ali ‘Kendini de başkalarını da helak ediyorsun’ diyerek mescitten çıktı.”

“Ubey bin Ka’b ve Hazreti Aişe bildiriyor ki: Ahzab sûresi uzunluk itibarıyla Bekara sûresine denk uzunlukta idi. (Nesh edilerek bu hale geldi.)”

Hadis 65) “Ebu Bekr el-Enbari şunu zikreder: Adamın biri geceleyin Kur’an-ı Kerim’den bir sûre okumak üzere kalktı. Fakat o sûreden bir şey okuyamadı. Bir başkası kalktı. O da bir şey okumaya güç yetiremedi. Bir başkası da kalktı. O da o sûreden bir şey okuyamadı. Sabah Rasûlullah’ın huzuruna gittiler. ‘Ya Rasûlullah, geceleyin Kur’an-ı Kerim’den bir sûre okumak üzere kalktım da hiçbir şey okuyamadım’ dedi. Bir diğeri de ‘Allah’a yemin ederim aynı durum benim de başıma geldi’ dedi. Bunun üzerine Rasûlullah ‘Bu, yüce Allah’ın dün nesh ettiği âyetlerdir’ buyurdu.”

Kur’an’da yazdığı halde hükmü hadis ile kaldırılmış âyetlerden bir örnek vererek konuyu kapatalım.

Hadis 66) “Bakara sûresinin 180. âyeti, ‘Mirasçıya vasiyet yoktur’ hadisi ile neshedilmiştir.”

“Evli olanların zina suçundan hem recm hem de sopa cezası vardı, recm edilecek evlilerden sopa cezası sünnet ile neshedildi.”

“Ebu Bekir’den rivayet, ‘Babalarınızdan yüz çevirmeyiniz, çünkü o bir küfürdür’ mealindeki âyeti biz okurduk. Bu âyet önce tilavet (okunur) olunup sonradan neshedilmiştir.” (Buhârî, Müslim)

Bu tür iftiralar için ileriki yıllarda inşallah bir eser yazmak nasip olur.

Alıntı yaptığım yerlerdeki birçok parantezi anlayamadım, neden parantez içinde yazılmış bilemiyorum. Kelimeleri orijinal aldım (Bekara gibi), neden Bakara değil bilemiyorum.

HADİSİ ÂYET İLE EŞİT KABUL ETMEK

”

ÂYET 90.

”

“Onlardan bir kısım kimseler de Kitab’dan olmadığı halde, Kitab’dan sanasınız diye Kitab’ı dillerini eğip бүkerek okurlar. Oysa o Kitab’dan değildir. ‘Bu Allah katındandır.’ diyorlar. Oysa o, Allah’tan değildir. Allah adına bile bile yalan söylüyorlar.” (Âl-i İmran 3/78)

Uydurulmuş dini, din adamlarının yaptığı hileyi Rabbim bize anlatıyor. Tam da kudsi hadis dediğimiz uydurmalar ne diyorlar kudsi hadisler için? “Bu Allah katındandır.” Allah’ın sözü yani vahiydir. Vahiy korunuyor, kudsi hadisın sayısı belli değil!

Hadislerin itibarını kurtarabilmek için bunlar da vahiydir, Kur’an’ı bize ileten bu sözleri de iletmiştir dedikten sonra “O kendi hevasından konuşmaz!” âyetini de yanına koyunca hadisler âyet itibarı gördüğü gibi daha da ileriye giderek, işi “Sağlam hadis âyeti nesh (iptal) eder”e kadar götürmüşlerdir. *“O kendi hevasından konuşmaz, o sadece kendine vahyedilene uyar.”* (Necm 3-4) makasa maruz kalarak, yarısı saklanan âyet durumuna düşmektedir. Hadislere Kur’an harici âyet (vahy-i gayri metluv) diyenler, bu âyetin muhatabı olmuşlardır. Hesabını âhirette verecekler.

Hadis örneğimizi en sağlamından verelim. Birçok kişinin âyet zannettiği bu hadis, kesinlikle vahiy değil. Kur’anda yok

fakat konuşan Allah. Nasıl oluyor, Allah söylediği halde âyet değil dersiniz cevap kudsi hadis olacak. Şu halde âyetin bahsettiği konu tam yerine oturacaktır.

Hadis 67) “*Ey habibim! Sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım.*”

ÂYET 91.

“O, sizden melekleri ve nebîleri Rabb'ler edinmenizi istemez. Siz, Müslüman olduktan sonra, sizden kâfir olmanızı mı isteyecek?” (Âl-i İmran 3/80)

Şimdi bir Müslüman olarak düşünelim. Bu âyet kime hitap ediyor? Rasûller yaşarken iki grup var: İman edenler ve iman etmeyenler. Âyet kimden bahsediyor? Müşrikler rasûlleri Rab edinmeyeceğine göre, Rasûlü sevenlerin yaptığı bir hatayı söylüyor. Yaşadıkları dönem de gün yüzü görmeyen, her türlü zorluklarla imtihan olan, birçoğu katledilen rasûlleri Rab edinenler kim? Yaşadıkları dönemde bu hatayı yapsalardı bizzat Rasûl tarafından tepki ile karşılık alırlardı. Demek ki sonraki kuşakların düştüğü bir hata olduğunu anlıyoruz. Fakat bunu yapanların diğer dinin mensupları olduğuna dair bir önyargımız var. Hristiyan ve Yahudilerin bu hataya düştüğünü görmek çok kolay. Çünkü İsa Allah'ın oğlu olamaz. Kimse aynaya bakmak istemiyor, bir baksalar “Rasûlullah kâinatın efendisi olur mu? Allah'ın sevgilisi olur mu?” düşünse problem çözülecek ama âyet saklandığı için konu açılmıyor!

Rasûllerin vasıflarıyla ilgili örnek iftira hadisi görelim.

Hadis 68) “*Öğrenmek için söylemiyorum, ben peygamberlerin efendisi, sonuncusu şefa'at edicilerin ilkiyim.*” (Dârimi)

Duymayanlar için iftirayı atan kişiyi tarif edelim.

Dârimi: Kütüb-i Tis'a adıyla bilinen meşhur dokuz hadis kitabından biri Sünen'in (Müsned) müellifi olan hadis âlimidir. 798-869 yılları arasında Semerkant'ta yaşadı.

Diğer bir tarif ile Rasûlullah'ın vefatından 166 yıl sonra doğmuş, günümüze uyarlarsak 2020 yılında doğan bir çocuk bize 1854'ten havadis naklediyor. Kitap yok, raviler var (Kırım savaşı 1854). En önemlisi de anlattıklarının çoğuna Buhârî, Tirmizî ve diğerleri katılmıyor. İnanmayanın Rasûl düşmanı kabul edildiği bu iftiraları kabul edenler gerçek din düşmanlarıdır.

Hadis 69) *"Beni insanların en iyisi bilmeyen kafir olur."* (Hatib)

Tanımayanlar için Hatib kimdir kısaca öğrenelim.

Hatib: 392- 1002 ya da 391-1001 iki farklı doğum tarihi olan sayısız eser sahibi bu hadis âliminin Hanbeliler ile arası bozuk, ölüm tehditleri alıyor. Dört mezhebin birbirini öldürdüğü yıllarda yaşayan biri olduğu için şimdikilerin rahmet kabul ettiği ihtilaf o günlerde ölüm sebebi.

Diyanet Vakfı eserlerinden bu hadis âlimi için sayfalarca yazı mevcut. Ben okudum, siz Kur'an okuyun zaman kaybı olmaz. (Rasûlullah'a iftira attığı kendi döneminde bile tespit edilmiş.)

ÂYET 92.

”

“Âlemlere uyarıcı olsun diye kulu Muhammed'e Furkan'ı indiren, göklerin ve yerin hükümrânlığı kendisine ait olan, hiç çocuk edinmeyen, mülkünde ortağı bulunmayan, her şeyi yaratıp ona bir nizam veren ve mukadderatını tayin eden Allah, yüceler yücesidir.” (Furkan 25/1-2)

Bu âyetteki olağanüstü anlamı saklayarak, Kur'an'ın gerçek ile yalanı ayırmak için kullanılması gerektiğini telaffuz etmiyorlar. Nasıl söylesinler ki? Söylerlerse uydurulmuş dinin âyetlere mugayir olan umdeleri uygulanamaz. Âyetleri karartırken de en basit yöntemi kullanıyorlar, yani meal yapmıyor, kelimeyi Arapça bırakıyorlar. Yurdumun insanı da Kur'an'ın bu gibi sıfatlarını çocuklarına isim olarak koyuyor. Oğluna Furkan ismini koyarak mutlu oluyor. Gerçeği yalandan ayırmak için Kur'an'ı kullanacağına bir ömür oğluna hitap etmek için kullanıyor.

Kur'an'ın gücünü, özelliğini saklamak için sohbetlerde anlatılmayan bu âyet yerine anlatılan uydurma bir hadis verelim.

Hadis 70) *“Bana kitapla birlikte onun bir benzeri verildi.”* (Ebu Dâvud, Sünnet: 5)

“Neden yazdırmadı, neden kayıt altına aldırmadı, neden ezberletmedi?” sorularını sorarsanız cevap alamazsınız. Rüya ya da rivayet yoluyla yazılmaya devam ettiği için sayısı belli olmayan fakat bir ilimmiş gibi itibar gören *hadis usulü* maalesef iftiraların en önemli kaynağı durumuna geldi.

Kur'an'ın bütün vasıflarını taşıdığına inanılan bu uydurma hadisler, furkan gibi doğruyu yanlıştan ayırmak için de kullanılıyor. Her tarikat bu uydurmaları kendi ihtiyacına göre kullanıyor.

ÂYET 93.

“

“Onlara apaçık olan âyetlerimiz okunduğu zaman, bize kavuşmayı ummayanlar, 'Bundan başka bir Kur'an getir yahut onu değiştir!' derler. De ki; 'Onu kendi tarafımdan değiştiremem. Ben yalnız bana vahyedilene uyarım. Rabbime karşı gelirim, büyük günahın azabından korkarım.'” (Yûnus 10/15)

Apaçık âyetler dediği için saklanan âyetler arasına giren bu güzel âyet, Kur'an harici vahiy problemini de ortaya seriyor. Bu tür âyetlere rağmen hadisleri savunabilmek için malesef hadislere de Kur'an dışı vahiy anlamına gelen "vahy-i gayri metlûv" ismini uydurdular. Korunmayan hadislerin vahiy olduğunu savunmak, vahyin korunduğu âyeti de görmezden gelmelerine sebep oluyor.

Sağlam hadis âyeti nesh (iptal) eder iddiası da 'Onu kendi tarafımdan değiştiremem!' âyeti ile uyarılıyor. Buna rağmen âyete ters, bize göre uydurma bir hadis de verelim.

Hadis 71) *"Rasûlullah (s.a.v) Efendimiz şöyle buyurdu; 'Allah-u Teala şöyle buyurdu; O kimse ki kazama rıza göstermez, artık varsın benden başka bir Rabb arasın...' "*

İnternette 40 kudsi hadis yazarsanız, mebzul miktarda Rasûl'e ve Rabbimize atılan iftiraları görürsünüz. Ben herhangi birisini örnek verdim. Neden iftira diyorum; güya konuşan Allah, fakat Kur'an'da yok. İşte âyetin bahsettiği hatayı böyle yapıyorlar. Rasûl'e paralel Kur'an ihdas ediyorlar.

MATEMATİKSEL SİSTEMİ GÖRMEMEK

”

”

ÂYET 94.

“Üzerinde on dokuz vardır.” (Müddessir 74/30)

Sadece üç kelimeden oluşan bu âyetin arkasından, daha tafsilatlı olan 31. âyet bu konuyu etraflıca açıklıyor. Neden saklanıyor sorusuna gelince öyle bir özelliği var ki, bu âyet Kur'an'ın tamamını koruma altına alıyor. İşte mezkûr âyet, konuyu 5 maddede sarıh olarak açıklıyor:

“Biz ateşe bekçi olarak sadece melekleri atadık. Onların sayısını (ondokuz'u) da, (1) inkârcılar için bir fitne (sınav/ huzursuzluk kaynağı) yaptık, (2) kitap verilmiş olanları ikna etsin, (3) inananların inancını güçlendirsın, (4) kitap verilmiş olanlarla inananların kuşkularını ortadan kaldırsın, ve (5) kalplerinde hastalık olanlarla inkârcılar da, ‘Allah bu örneklerle ne demek istiyor?’ desinler. Böylece Allah dilediğini/dileyeni saptırır ve dilediğini/dileyeni de doğruya iletir. Rabbinin ordularını kendisinden başkası bilmez. Bu (sayı) halklara bir mesajdır.” (Müddessir 74/31)

Kur'an'ın matematiksel sistemi, eğitim görmemiş bir kişinin bile kolaylıkla anlayabileceği ve anlayabileceği temel ve basit denklemler içerdiği gibi sayı teorileri üzerinde uzmanlaşmış bir matematikçinin de uzun zamanını alabilecek kompleks ve girift detaylara sahiptir.

Besmele 19 harf

İlk nazil olduğu kabul edilen Alak sûresi 19 âyetdir, baştan 95., sondan da 19. sûredir. 114 tane Besmele vardır, 114 sûre vardır. (6x19)

ÂYET 95.

“Böyle iken, onlara ne oluyor ki âdeta arslandan ürküp kaçan yaban eşekleri gibi, öğütten (Kur’an’dan) yüz çeviriyorlar?” (Müddessir 74/49-51)

Bizim gibi sadece Kur’an diyenler, tartışma ya da sohbet esnasında genelde şöyle bir sıkıntı yaşarlar. Kur’an’dan başka bir şey bilmiyor musunuz? Rasûlullah’ın bu konuda hiç hadisi yok mu? Türkçe Kur’an mı okunur? Bunlar mealci! Arapça Kur’an okuma yarışmaları düzenleyen Diyanet ve cemaatler nedense Kur’an’ın herkes tarafından anlaşılmasının mümkün olmadığını iddia eder. Bu yüzden birçok âyet saklanmak zorunda kalır.

Bu âyetleri görenlerin Kur’an’a sarılması lazım, anlayamayız diye kaçmaları kendilerine zarar verir.

ÂYET 96.

“Elif, Lâ, Mîm, Râ. Bunlar Kitab’ın mucizeleridir. Rabbinden sana indirilen gerçektir, fakat halkın çoğu gerçeği onaylamaz.” (Ra’d 13/1-3)

Hurûf-ı mukattaa dediğimiz harf ile başlayan âyetlere önemle vurgu yaparak, “Rabbinden sana indirilen mucize” dediği bu âyetlere halkın çoğunun inanmayacağını söyleyen bu âyet, harflerin matematiksel özelliğinden dolayı saklanıyor, anlatılmıyor. Nedir bu harflerin özelliği, merak eden yok. Çok ilginçtir, bu harfle başlayan sûrelerle ilgili bir tane bile

hadis yok. Yani “Rasûlullah’a soruldu, o da dedi ki onların manası Allah’ın katındadır.” diye hadis de yok. Bu nasıl bir sessizlik? Çoğunlukla ilgili başka bir âyet olsa; örneğin Saffat 37/71: “Andolsun ki onlardan öncekilerin çoğu da sapmıştı.” Hiç sorun yok, her yerde anlatılır, okunur. Çünkü konu Kur’an’dan önceki yaşayan ümmetler. Fakat muhatap Kur’an’ı dinleyenler olunca, mecburen saklanan âyetler arasına dahil ediliyor.

Sayısal Düzen:

1969 yılında, Kur’an’da bir matematiksel sistemin var olduğuna dair ilk işaretleri bu bilinen genel kelimelerden aldık:

- “Ay” (Şehr) kelimesi Kur’an boyunca 12 kez geçer.
- “Gün” (Yevm) kelimesi 365 kez geçer.
- “Günler” (Eyyam ve Yevmeyn) 30 kez geçer.
- “Sapkın” ve “Denetçi” kelimeleri eşit sayıda 88’er kez geçer.
- “Dünya” ve “Âhiret” kelimeleri eşit sayıda 115’er kez geçer.
- “İman” ve “Küfr” kelimeleri eşit sayıda 25’er kez geçer.
- “Adalet” (Qıst) ve “Zulüm” kelimeleri 15’er kez geçer.
- “Güneş” (Şems) ve “Işık” (Nur) kelimeleri 33’er kez geçer.
- Allah’ın “De” (Qul) hitabı ile, melekler, insanlar ve cinler için kullanılan “Dediler” (Qalu) kelimesi eşit sayıda 332’şer kere geçer.

Bu matematiksel gerçekleri, Fuad Abdülbaki’nin ünlü Kur’an fihristi olan “el-Mu’cemü’l-Müfehres Li Elfazil Quranil Kerim” ile kontrol edebilirsiniz.

19 Kodlu Matematiksel Sistemin Bazı Örnekleri

- Kur'an'ın ilk âyeti Besmele 19 harftir.
- Kur'an 114 (19x6) sûreden oluşur.
- Kur'an'da, numarasız Besmeleler dahil 6346(19x334) âyet vardır. Bu sayının rakamları 6+3+4+6= 19 'dur.

• Besmele, 9. sûrenin başında bulunmaz; fakat bu kayıp Besmele 19 sûre sonra, iki Besmele'ye sahip 27. sûrenin 30. âyetinde tamamlanır. Böylece Kur'an'daki Besmele tekrarları 114 (19x6) olmaktadır.

• Kayıp Besmele'yi tamamlayan Besmele'nin sûre ve âyet numaralarının toplamı 19'un katıdır. 27+30=57

• Besmele'deki her kelimenin Kur'an boyunca tekrarlanma sayıları hep 19'un katlarıdır:

$$\text{İsim } 19 = 19 \times 1$$

$$\text{Allah } 2698 = 19 \times 142$$

$$\text{Rahman } 57 = 19 \times 3$$

$$\text{Rahim } 114 = 19 \times 6$$

Dikkat ederseniz çarpım faktörlerinin toplamı olan 152 sayısı da 19x8'dir.

• "Allah" kelimesinin geçtiği tüm âyetlerin numarasını tekrarsız olarak toplarsanız, toplam: 118123 (19x6217).

• Son kelimesi "Allah" olan biricik sûre 82. sûre olup "Allah" kelimesi 19. âyettedir. Ve bu, sondan 19. "Allah" kelimesidir. Bu sûre 19 âyete sahip ilk sûredir.

• Başlangıç harfli/rakamlı ilk sûrenin 2:1 âyetiyle başlangıç harfli son sûre, 68:1 arasında 5263 (19x277) âyet vardır.

• Bu iki sûre arasında yer alan grupta 38 (19x2) adet başlangıç harfsiz sûre mevcuttur.

• Yine bu grupta başlangıç harfli ve başlangıç harfsiz sûrelerin 19 değişen grubu vardır.

- Bu grupta, “Allah” sözcüğü 2641 (19x139) kez geçer.
- Bu grubun dışında kalan sûrelerdeki 57 “Allah” kelimesinin âyet ve sûre numaraları tekrarsız olarak toplandığında 2432 (19x128) elde edilir.
- Başlangıç harf/rakam kombinezonlarının 19 tanesi bağımsız birer âyettir.
- Allah için kullanılan “Wahdehu” kelimesinin âyet ve sûre numaralarını (7:70; 39:45; 40:12,84; 60:4) tekrarsız olarak toplarsanız sonuç 361 (19x19)’dir.
- Kur’an’da geçen tüm tam sayıları tekrarsız olarak toplayınız. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 19, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 99, 100, 200, 300, 1000, 2000, 3000, 5000, 50000, 100000. Bu 30 tam sayının toplamı 162146 (19x8534)’dir.
- Kur’an, bu 30 tam sayıya ek olarak 8 kesirli sayı içerir: 1/10, 1/8, 1/6, 1/5, 1/4, 1/3, 1/2, 2/3. Demek ki, 30 tanesi tam sayı ve 8 tanesi kesirli sayı olmak üzere Kur’an’da 38 (19x2) adet sayı bulunur.
- Her sûredeki âyetlerin toplam sayısından sonra o sûredeki âyetlerin numaralarını tek tek yan yana yazarak Kur’an boyunca bunu sürdürürsek elde edeceğimiz 12692 rakamlı uzun sayı 19’un tam katıdır. Rakamların sayısı olan 12692 sayısı da 19’un tam katıdır.
- Kur’an’ın ilk sûresi Açılış’ın yapısındaki matematiksel sisteme birkaç örnek verelim. Sûre numarası olan 1 rakamından sonra âyetlerinin numarasını sırasıyla yan yana koyarak elde edeceğimiz 11234567 sayısı 19’un tam katıdır. Âyet numaraları yerine bu âyetlerdeki harflerin sayısını yan yana koyduğunuzda oluşan 119171211191843 sayısı da 19’un tam katıdır. Âyetlerin harf sayısından sonra ebced değerlerini yerleştirirseniz elde edeceğimiz 38 rakamlı 11978617581126181124119

836181072436009 sayısı da 19'un katıdır. Bu sayıya her âyetin numarasını da yerleştirirsek;

111978621758131261841124151983661810727436009 sayısını elde ederiz ve bu da 19'un tam katıdır. Açılış sûresinin numarasından sonra toplam âyet sayısını, toplam harf sayısını ve toplam ebced değerini yan yana yazdığınızda elde edeceğiniz 1713910143 sayısı da 19'un tam katıdır.

- 29 sûrenin başında 14 harften/rakamdan oluşan 14 değişik harf/rakam kombinezonu bulunur. $29+14+14 = 57$ (19×3).

- Bu 14 harfin/rakamın hepsini içeren âyetlerin sayısı 114 (19×6).

- Q harfi ile başlayan iki sûre'de Q harflerini sayalım. 50. sûrede 57 ve 42. sûrede de 57 olmak üzere toplam 114 (19×6) Q harfi vardır. 50. sûrenin 45 âyeti vardır. Bunları toplarsanız sonuç 95 (19×5) tir. 42. sûrenin 53 âyeti vardır. Bunları da toplarsanız sonuç 95 (19×5) tir. 50. sûrenin ilk âyetinde Kur'an için kullanılan "Mecid" isminin ebced değeri o sûre içindeki Q'ların sayısına eşit olup 57'dir. Q sûresindeki Q'ların geçtiği âyetlerin numarasını topladığınızda toplam 798 (19×42)'dir. 42 sayısı ise Q harfi ile başlayan diğer sûrenin numarasıdır. Kur'an'da numarası 19 olan tüm âyetlerdeki Q harflerinin toplam sayısı 76 (19×4)'tür. Kur'an boyunca Lut Nebi'nin halkının "Qavm-i Lut" diye adlandırılması ve sadece bu sûrede bunun yerine, içinde "Q" harfi bulunmayan "İhvan-ı Lut" şeklinde adlandırılması dikkat çekicidir (50:13).

- N (Nun) harfi/rakamı sadece 68. sûrenin başında bulunur. Bu suredeki N'lerin sayısı 133 (19×7)'dir. N (Nun) harfine sahip Yunus Nebi'nin ismi, sadece bu sûrede "N" harfine sahip olmayan "Sahibil Hut" yani "Balık adamı" ifadesiyle geçer (68:48). Nitekim 21:87 âyeti Yunus Nebi'yi "Zan-Nun" yani "N

harfine sahip kişi” diye tanımlayarak, Nun sûresindeki farklı isimlendirilmesine dikkatimizi çekmektedir.

- S (Sad) harfi üç sûrenin başında bulunur. 7., 19. ve 38. sûrelerde S harfi toplam 152 (19x3) kez tekrarlanır. Bu matematiksel sistemle 7:69 âyetindeki “Bastatan” kelimesinin S (Sad) harfiyle değil S (Sin) harfiyle yazılması gerektiği ortaya çıktı. Birçok Kur’an nüshasında yanlış olarak yazılan bu kelimenin en eski kufi nüshalardan olan Taşkent nüshasında, “Sin” harfiyle yazılmış olması, 19 kodlu matematiksel sistemi doğrular ve Kur’an’ın insanlar tarafından değil, matematiksel sistemle harfi harfine Allah tarafından korunduğunu kesin şekilde kanıtlar (15:9).

- 36. sûre YS harfleriyle/rakamlarıyla başlar ve bu iki harfin bu suredeki toplam tekrar sayısı 285’tir, yani 19x15.

- 19. sûre beş harf/rakam ile başlar, yani KHYAS. Bu beş harfin bu sûredeki toplamı 798’dir, yani 19x42.

- HM harfleriyle/rakamlarıyla başlayan 7 sûrede bu iki harfin toplam tekrar sayısı 2417 olup 19x113’tür.

SURE NO	H	M	TOPLAM
40	64	380	444
41	48	276	324
42	53	300	353
43	44	324	368
44	16	150	166
45	31	200	231
46	36	225	261
TOPLAM	292	1855	2147 (19x113)

Bu tablodaki H ve M harflerinin tekrar sayılarını oluşturan rakamların mutlak değerlerini toplarsanız 113 sayısını elde edersiniz ki bu büyük toplamın, yani 2147’nin 19’a bölü-

münden elde edilen faktöre eşittir. Yukarıdaki sûrelerin beş ayrı kombinezonu 19'un katını veren sayıda H ve M. harfleri içermektedir. Her kombinezonu oluşturan sûrelerde bu iki harfin sayılarını oluşturan rakamların toplamı, o sûrelerdeki büyük toplamının 19'a bölümünden oluşan faktöre eşittir.

Gördüğünüz gibi Müddessir sûresi (74) -manası gizlenen demektir- 30. âyeti üzerinde 19 var der. Yani Kur'an'ı inkâr eden kişiye karşı Kur'an'ın üzerinde koruyucu matematiksel 19 uyumlu bir sistemin olduğunu söyler. Nasıl bir öneme sahip olduğu Müddessir 31. âyette ayrıntılı bir biçimde 19'un işlevi anlatılmaktadır.

Verdiğimiz örnekler sayısız kombinasyon arasından sizler için seçtiğimiz anlaşılması en kolay, rahatlıkla sayılabilecek örneklerdir. Lütfen incelemeden, duyduklarınızla hüküm vermeyin. Emek verin, karşılığını alırsınız.

Üçüncü olarak da Kur'an'ın bilimsel delilleri de günümüzde tespit edilerek Kur'an'ın bir insan sözü olamayacağını ispatlamaktadır. Kâinatın sürekli genişliyor olması, tuzlu suyun tatlı suya karışmaması, ayın ve güneşin bir ölçü üzerine yörüngede akması, dağların çivi gibi yer yüzündeki sarsıntıları azaltan bir fonksiyonunun söylenmesi ve buna karşı da sabit gibi görünen dağların bulutlar gibi yüzdüğünün söylenmesi gibi bugünkü bilimin son noktası ile anlaşılabilen sayısız örnek bize Kur'an'ı hadislerden ayıran ve ilahi bir metin olduğunu gösteren en önemli delillerdir.

VERMEMEK İÇİN GİZLİ SADAKAYI SAVUNMAK

”

ÂYET 97.

”

“Sadakalarınızı açıktan vermeniz güzeldir ancak fakirlere yapacağınız yardımları gizliden yaparsanız bu sizin için daha hayırlıdır. Bu kötülüklerinizin bir kısmının kapanmasını sağlar. Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.” (Bakara 2/271)

Bu âyetin saklanan bölümü birinci cümlesi Hıristiyanlıktan İslam’a hadis yoluyla geçen “sağ elin verdiğini sol el görmesin” sözü Matta 6:3 olarak İncil’e aittir. İncil âyetini hadis diye öğretenler, açıktan vermenin Kur’an’a aykırı olmadığını saklamak zorunda kalıyorlar.

Örnek olmak ve teşvik edilsin amacı ile yaptığım infak paylaşımlarına senelerce bu İncil âyetini İslam’ın kesin ve tek emri gibi yorum yapılmaya devam ediliyor. Açıktan vermenin yasak olmadığını söyleyen diğer âyetleri de paylaşacağım.

ÂYET 98.

”

“Mallarını gece ve gündüz gizli ve açık infak edenlerin ödülleri, Rablerinin yanındadır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar asla üzülmeceklerdir.” (Bakara 2/274)

Bir önceki âyette gizli vermeye teşvik varken, bu âyette gizli ve açık aynı değerde. Saklanması iki kat gerekli oluyor. Gizliyi bu kadar önemsemelerinin önemli sebepleri var.

1) Sıra oluşmasın (ona verdin, bana da ver). 2) Vermemek için gizli verdiğini söyleyene kimse verdin mi ya da ne kadar verdin diye soramaz. Özellikle İstanbul'da gizli verildiği için fakir sayısında azalma olmuyor.

ÂYET 99.

”

”İman eden kullarıma söyle: “İçinde alışverişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmeden önce, salâtı ikame etsinler, kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli açık infak etsinler.” (İbrahim 14/31)

Günümüzde iman etiklerini iddia eden milyonlarca Müslüman, bu âyetler saklandığı için açıktan infak ederek örnek olamıyor. Âyetten haberi olmadığı için İncil'den hadis yoluyla İslam'a bulaşan “sağ elin verdiğini sol el görmesin” sözüne inanıyor.

ÂYET 100.

”

”Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı gözetenler ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık verenler, tükenmeyen bir kazanç umarlar.” (Fatır 35/29)

RASÛL'E MUCİZE İSNAT ETMEK

”

ÂYET 101.

”

“Elif, Lam, Râ. Bu, hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından âyetleri sağlamlaştırılmış, sonra da ayrıntılı olarak açıklanmış bir Kitap'tır.” (Hûd 11/1)

Özellikle uydurulmuş dinin adamları hadisleri savunabilmek için Kur'an'a attıkları iftiraların başında gelen “Ayrıntı yok, açıklama yok” eleştirisi gereği saklanan âyetlerdendir. Hadis neden lazım dersenez, diyorlar ki “Kur'an'da detay yok, âyetler açıklanmaya muhtaç!” Yalan söylüyorlar, Allah tersini söylüyor. Siz hadise muhtacız diyenler anlamıyorsanız problem sizde! Kur'an erdemli olanlar için yol göstericidir. (Bakara 2/2)

MEZHEP VE TARİKATLARI SAVUNMAK

”

Mezhepler hüküm sürebilmek ve kendi fikirlerinden başkasına yaşama şansı vermemek için sayısız konuda ölüm fermanı çıkardılar. Kur'an'da sadece iki yerde öldürme izni vardır. Biri kısas diğeri ise savaş meydanıdır. Fakat fıkha göre yüzlerce gerekçe ile insan öldürülebilir.

”

ÂYET 102.

”Bismillahirrahmanirrahim” (Fatiha 1/1)

Allah, “fırkalara bölünmeyin” (Rûm 30/32) dediği halde sayısız mezheplere bölünen İslam ümmeti maalesef mezhebî tefrika yüzünden hem kendilerine hem de dine büyük zarar verdiler.

Kur'an'ın korunduğunu övüne övüne söyleyen bu mezhep sahipleri sıra yaşamaya gelince birinci âyette yakalanıyorlar. Türkiye'de yaşıyorsanız Diyanet'e göre besmele âyet değil! “Elhamdülillahi Rabbi'l-âlemîn” birinci âyettir. Bu Hanefi mezhebinin içtihadıdır. Fakat yazdıkları mealde bir tarafta Arapça bismelenin yanında bir yazar, diğer tarafta Türkçe meal, “Elham'da” bir yazar. Arapçası da Türkçesi de yedi âyete denk gelir. Siz bu duruma isterseniz baskı hatası deyin, isterseniz münafıklık ya da “uydum mezhebe gerisi bana ne” diye-

bilirsiniz. Ama Şafî mezhebine göre Besmele birinci âyettir. Neticede iki mezhepten birisi ya âyeti inkâr ediyor ya da âyet olmadığı halde Kur'an'a ilave ediyor.

Halen 80.000 camide besmeleyi Fatiha'dan ayrılarak sessizce içten söyleyen, Elham'dan sesli başlayan imamlarımız bu meseleyi hiç cemaate anlattı mı? Neden saklıyorlar? Sakalın boyu kadar önemli değil mi? Okuyucularımdan isteğimdir bir imama sorun ve cevabı bana yazın! Kaç çeşit savunma var bilmek istiyorum.

Hadis 72) *“Peygamberin (s.a.v.), Ebu Bekir’in, Ömer’in ve Osman’ın arkasında namaz kıldım. Bunlar namaza, ‘el-Hamdu lillahi’ ile başladılar. ‘Bismillahirrahmanirrahim’i kıraatin başında ve sonunda söylemezlerdi.”*²⁴

Hadis 73) *“Fatiha’yı okuduğunuz zaman ‘Bismillahirrahmanirrahim’i de okuyunuz. Çünkü Fatiha Kur’an’ın anası, kitabın anası, yedişerli iki (es-Seb’u’l-mesani)dir. Bismillahirrahmanirrahim de onun âyetlerinden biridir.”*²⁵

Kitabımızın en ibret verici yeri burası olabilir. Bir âyet, iki hadis ve çelişki açık seçik ortada. Yirmi üç yıl beraber namaz kıl, Kur’an’ın birinci âyetinde hemfikir olma! Utanmadan hadisleri çözüm olarak verenlerin sakladığı konu budur.

ÂYET 103.

“

“Nice nebilerle kendilerini Allah’a adanmış olanlar birlikte savaştı. Bunlar Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşemediler, yılmadılar ve boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.” (Âl-i İmran 3/146)

24 Buhârî, Ezan, 89; Ebû Dâvud, Salât, 121-122) Tirmizî, Nesâî, İbni Mâce, Ahmed b. Hanbel

25 Ebu Hüreyre, Darekutni, Salât, babu vucubi kıraati bismillah

Manası bağlamından koparılan sabır kelimesinin geçtiği âyet, tarikatlarda müritleri içinde bulundukları zor durumdan çaba göstererek kurtulmak yerine pasifleştirmek için kullanılır. Müritler bu âyetle bir nevi uyuşturulur. Vaazlarda burada geçenin tam tersi olarak verilir. Bize yapılan zulüm ve haksızlık karşısında sessiz kalmayı tavsiye eden kelime yerine geçmiştir. Oysaki sabır mevzide kalabilmektir, mücadele ve mücadele etmektir. Kur'an'daki sabır, anlamı saklanan, kaydırılan bir kavramdır. Böylece lüks bir hayat yaşayan tarikat şeyhleri sefalet içinde yaşayan müritlerine bu şekilde sabrı tavsiye ederler.

Sabır kelimesinin pasif kalmak olduğuna mü'minleri inandırmak için uydurulan hadislerden bir örnek verelim.

Hadis 74) *“Erkek olsun, kadın olsun mümin, Allah'a günahsız olarak kavuşuncaya kadar kendisinden, çoluk çocuğundan, malından bela eksik olmaz.”* (Tirmizî, Zühd 57)

Özellikle bu zühd dedikleri bölüm, insanın insanlıktan çıkmaya zorlayan bölümdür. Allah'a günahsız kavuşma olur mu? Bu hadis, İslam coğrafyasındaki bunca sıkıntıya normal dedirtecek cinstendir. Rabbim böyle bir iftiradan insanlığı korusun.

Bu hadis, sürekli sıkıntı ve eza veren bir Allah'a karşılık, şefaatiyle inananları kurtaracak bir rasûl/nebî algısı oluşturmak için Rabbimize izafe edilmiş büyük bir bühtandır.

ÂYET 104.

“

“Dinlerini parça parça edip, grup grup olanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi ancak Allah'a kalmıştır. Sonra O, onlara yaptıklarını bildirecektir.” (En'am 6/159)

Dini yaşamak isteyenlerin bölünmesini eleştiren bu âyetle rağmen tarikat savunucuları “Tarikat Allah’a giden yoldur, bütün tarikatlar Allah’a gider ama her biri farklı yoldan gider” diyerek hepsinin hak olduğunu genele anlatırken söylerler. Fakat kapalı kapılar arkasında sadece kendi müritlerine vaaz ederken münafıkça 73 fırka vardır, sadece bir tanesi hak yol üzeredir, o da biziz derler. İşte bu yüzden bu âyet saklanıyor. İlginç bir tevafuk 73’ü nereden bulduklarını tahmin edin, deseniz bence farkında olmadan Allah’a yakalanıyorlar. Ahzab sûresi gruplar manasına gelir. İslam’ı yıkmaya çalışan grupları anlatır ve 73 âyettir.

Hepsi de sûrede bahsedilen özelliklere sahip bu gruplar, sadece kendi tarikatlarının doğru yolda olduğunu savunurlar.

ÂYET 105.

“

“Allah’ın ipine topluca sımsıkı sarılın; ayrılığa düşmeyin. Allah’ın size olan nimetini anımsayın. Siz birbirinize düşmanlar idiniz de kalplerinizi birleştirdi ve O’nun nimeti sayesinde kardeşler oldunuz. Bir ateş çukurunun etrafında idiniz, sizi ondan kurtardı. Yola gelesiniz diye Allah âyetlerini böyle açıklar.” (Âl-i İmran 3/103)

Allah’ın ipini davası değil de ip yumağı sananlar kendi tarikatlarına özel yatırdıkları camilerde şeyhlerinin bir ucunu tuttuğu ipleri tutarak ayrılığa düştüler. Diğer tarikatlara hakaret ederek bunu yaptılar. Allah’ın âyetleri böyle açıklarım dediği halde aynı âyetin sadece önden beş kelimesini alıp diğer kısmını makasla kesip sakladılar. Bir ipin ucundan tutup ayrılığa düştüler. Şeyhin ipini Allah’ın ipi kabul ettiler. Menzil tarikatından ilk beş kelimedен sonrasını bilen müridi henüz bulamadım. Sizlerin de test etmenizi tavsiye ederim.

ÂYET 106.

“

“Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra ayrılık ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayınız. Onlar için büyük bir azap var.” (Âl-i İmran 3/105)

Bu âyet mezheplere bölünmeyi eleştiren en güzel âyetlerden biridir. Mesaj geldikten sonra tefrikaya düşmeyin diyor. Yani Mekkeli müşrikleri değil, apaçık âyetler olduğu halde bölünenleri uyarıyor. Rabbimiz, bu âyetle biz muhataplarını, öncekilerin düştüğü hataya düşmeyin diye uyarıyor. Maalesef Müslümanlar bölünmeye ve her bölünen de kendi mezhebi ile övünmeye devam ediyor. Mezhepleri öven hadisler iftira ile üretilirken, bölünmeyin âyetleri saklanıyor.

Tarikat ve mezhep kurucularının söyledikleri şeyleri haklı çıkartmak için hadisleri kullanan uydurulmuş dinin adamları öyle iftiralar atıyorlar ki, günümüzde artık inanacak cahil bulamadıkları için kullanamıyorlar. İşte saklanması gereken bir evliya özelliği hadisi.

Hadis 75) “Allah’ın öyle kulları vardır ki ‘Şu şöyle olacak diye’ yemin etse, Allah onu yalancı çıkartmaz.”²⁶

Bir hadisin bu kadar hadis kitabında geçmesinin sebebi, duyduğunuz söz gerçek dışı olsa bile merak etmeyin “Allah kefil!” demek için kullanılıyor.

ÂYET 107.

“

“Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, bilsin ki Allah yakında öyle bir toplum getirecek ki, Allah onları sever, onlar da Allah’ı sever. Müminlere karşı alçak

26 Buhârî, Sulh: 8, Cihad: 12; Müslim, Kasame: 24, Tirmizî, Cehenem: 13

gönüllü, kâfirlere karşı güçlü ve şiddetlidirler. Allah yolunda cihad ederler; hiçbir kınayıcının kınamasından korkmazlar. Bu, Allah'ın bir lütfudur, onu dilediğine verir. Allah lütfunda sınırsızdır ve her şeyi bilendir."

(Mâide 5/54)

"Dinden dönen mürteddir, öldürülür!" görüşü tüm mezheplerin aynı fikirde olduğu (genelde konu öldürmek ise ihtilaf çıkmıyor) gördüğünüz gibi Kur'an'a aykırı bir hükümdür. Dinde zorlama yoktur. Bu sebepten namaz kılmayanın, oruç tutmayanın, hacca gitmeyenin cezası olmaz. Uygulamada yıllarca insanları öldürmek için kişiye önce yaptığı işin onu dinden çıkarttığı için mürted olduğu, bu yüzden de mürted olduğu için öldürüldüğü anlaşıyor. Örneğin bilinen bir sünneti inkâr ediyorsun, inkâr ettiğin için mürted oluyorsun ve bu yüzden öldürülüyorsunuz. Yani ben İslam dininden vazgeçtim, çıkıyorum demenize gerek yok. Derseniz zaten öldürülürsünüz.

Cübbeli Ahmet'in dediği gibi "Ne biçim iş yahu! Girerken alttan (sünnet) kesiyorlar, çıkarsan üstten (kelle) kesiyorlar!" Haklı tabii de hem şaşırıyor hem de inanıyor çıkarları gereği.

Dinde olmadığı halde hadisler ile ölüm fetvası nasıl verilir, işte Rasûlullah'a hadis adı altında atılan bir iftira:

Hadis 76) *"Dinini değiştireni öldürün."*²⁷

İnternette bu soruyu görünce farklı bir çelişkinin farkına vardım. Soruyu soran kişi hadisi ve kaynağı yazdıktan sonra "Doğru mu?" diye soruyor. Sorduğu yer "Sorularla İslamiyet". Cevabı vermiyorum, soruyu soran zihniyete cevap olarak biz soralım.

Buhârî yazması size yeterli değil mi? Değilse her bir hadisi “Doğru mu?” diye yazacaksanız, cevap evet gelince delil mi oluyor. Sözde âlimin eserinde yazması size yeterli değil mi?

İnsan önce peşin peşin inanırsa sonra akıl ile çelişkiye düşer. Hanginiz Müslüman olduğunuz günü hatırlıyor? Hani kelime-i şهادet getirdiğiniz o anı hatırlayan var mı? Kim şartları okudu, kim “bak seni Müslüman yapıyoruz, çıkarsan öleceksin!” uyarısını duydu?

Kendilerine sormadan dine aldıklarını, çıkarken öldürme yetkisine sahip olduğunu zannediyorlar ve bunu uygulamak için Rasûlullah’a iftira atıyorlar.

ARAPLARI VE ARAPÇAYI YÜCELTMEK

”

ÂYET 108.

“ARAPLAR küfür ve nifakta daha katıdırlar. Allah'ın Resulüne indirdiği sınırları tanımamaya daha yatkındırlar. Allah her şeyi bilendir. En iyi hüküm verendir.”

”

“ARAPLARDan kimisi de yaptığı infakı zarar sayar. Ve sizin başınıza belalar gelmesini beklerler. Belalar kendi başlarına gelsin. Allah her şeyi duyardır, her şeyi bilendir.”

“ARAPLARDan kimisi de Allah'a ve âhiret gününe inanır, infak ettiğini Allah katında yakınlığa ve Resûl'e destek sayarlar. Gerçekten o onlar için bir yakınlaşma vesilesidir. Allah onları rahmetine sokacaktır. Allah bağışlayandır, rahimdir.” (Tevbe 9/97,98,99)

Bu âyetlerde saklanan kelime ARAPLAR. Saklanma sebebi Arap dilini yüceltmek, cennetin dili yapmak ve Kur'an Arapça okunmalı demek. Bu gibi dayatmalar sebebi ile olumsuz geçen bütün Arap kelimeleri Bedevi hakaretine mazur kalıyor. Aslında Bedevi, çölde göçebe olarak yaşayan Araplara deniyor ve Kur'an'da çöldeki Araplar olarak da kullanılıyor (Ahzab 33/20). Fakat uydurulmuş din tüccarları Arapça bedevi kelimesini işine gelen yere Türkçeymiş gibi meale yazıyor.

Maalesef oralarda bedevi yok, Arap var. Ben âyetlerin doğrusunu yazdım. Arap kıyafetlerini, geleneklerini dinin gereği zannedenler saklamaya devam edip âyette geçen Arap kelimesi yerine bedevi diyeceklerdir.

Hadis 77) *“Arabı sevmek iman alameti, buğz ise münaфіklık alametidir.”*²⁸

Araplara iltifat eden hadisler az değil, yüzlercesi arasından basit bir uydurma hadis seçtim.

ÂYET 109.

“

“Biz, onu yabancı bir dille Kur’an yapsaydık, mutlaka O’nun âyetleri açıklanmalı değil miydi derlerdi. Yabancı dilde bir Kur’an’a Arap muhatap hiç olur mu? De ki; ‘Kur’an, inananlar için bir yol gösterici ve bir şifadır.’ Ve inananlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır. Ve Kur’an onlara kapalıdır. Onlara sanki uzak bir yerden sesleniliyor.” (Fussilet 41/44)

Kendilerine gelen kitabın kendi dillerinde olması gerektiğini söyleyen bu âyet yurdumuzda neden anlaşılmaz. Müslüman bir Türkün sorması gereken bu değil mi? Neden âyetler bize anlayacağımız dilde verilmiyor demeleri gerekirken, ısrarla anlamadıkları Arapça ile bir ömür ibadet ediyorlar. Sanki çok zor bir şeymiş gibi hangisine sorsanız “Evet aslında manasını bilmek lazım”, “Bilsek tabii ki güzel olur” gibi cümleler kuruyorlar ama en nihayetinde mezarlığa gidip yine Yasin okuyorlar. Hem de Yasin sûresinin 70. âyetine rağmen.

28 Hâkim, Beyhakî, Darekutni

Hadis 78) *“Cennet ehlinin konuştukları dil Arapçadır.”*²⁹

İncil, Tevrat ve Zebur Arapça değil, İbranice ya da Aramicedir. Allah’tan geldiğine inandıkları bu kitapların Arapça olmama sebebi bilinmiyor. Uydurulmuş dinin adamları gerçekleri saklamak için ana dilden uzaklaştırmak gerektiğini biliyorlar. Fakat konu hadislere gelince mecburen Türkçe kullanılıyor. Uydurmalarının sebebi yaşamak, anlamazsanız onların istediğini yapamazsınız.

ÇOĞUNLUĞA GÜVENMEK

”

ÂYET 110.

”

“Eğer yeryüzündekilerin çoğunluğuna uyarsan seni Allah’ın yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar, yalnız yalan söyleyip dururlar.” (En’am 6/116)

Uydurulmuş dinin savunucuları, Kur’an’a aykırı bir iddiayı tartışmaya açtığımızda, öne sürdüğümüz savlarımıza “Bu kadar âlim yanlış mı biliyor?” türünden cevaplar vererek bu âyetin anlamını örtbas ederler, karartırlar. Üzücü olan, üç milyar Hristiyan yanlış yolda derken rahat davrananlar, sıra kendi fikirlerine gelince çoğunluk ile övünürler.

Vahiy gelenegine göre İslam, en son gönderilen dindir (aslında hepsi tek dindir) ve 1441 yaşındadır. Bizim gibi düşünenlere cevap verilirken, bunca yıldır yanlış mı biliniyor denilerek 1400 yılın büyüklüğüne vurgu yapılır. Oysaki en genç olan dindir İslam. İki bin yıllık Hristiyanlık ya da 4000 yıllık diğer dinler bu kadar zaman farkına rağmen tartışma ortamında kullanılmaz.

Mezkûr eleştiride ise geçen zamanın büyüklüğü, diğer dinlere karşı da en son din olması kullanılır.

ÂYET 111.

“

“Sonunda buyruğumuz gelip tandırda sular kaynama-ya başlayınca, “Her cinsten birer çifti ve aleyhine hüküm verilmiş olanın dışında kalan ehlini ve inananları gemiye bindir” dedik. Ancak, pek az kimse onunla beraber inanmıştı.” (Hûd 11/40)

Bütün elçilerin ortak durumudur yaşarken çoğunluğa sahip olamamak. Bizzat kendileri yaşarken inanan sayısı çok az iken ne oluyor da öldükten sonra yüz milyonlarca müntesibi oluyor. Şahsi kanaatim, elçilerin dile getirmediği vaatleri elçilerin arkasından rivayet eden din adamları rağbet görüyor. Hristiyanlığın Pavlusları, İslam’ın Buhârîleri yaptıkları ilavelerle (iftira) dini orijinal kaynağından kopararak kendi eserlerine muhtaç bir anlayış haline getirdiler. Bu literatürde yer alan cennet, huri, kabir azabı, günahların affı ve şefaât gibi kavramlar, ilgili âyetlerin bağlamından koparılarak, kalabalıklar tarafından uydurma rivayetler yoluyla öğreniliyor.

ÂYET 112.

“

“Onların çoğu ancak zanna uyarlar. Kuşkusuz zan hakikatin yerini tutamaz. Allah onların ne yaptıklarını çok iyi bilendir.” (Yunus 10/36)

Rivayet dini haline gelmiş olan uydurulmuş din; İslam’ı karalamak ve iftiralarla yaşanılmaz hale getirmek için hadisleri kullanır. Hadislerin hepsi rivayettir. Rivayeti nakil edene ravi denir. Size bir hadis verildiği zaman kendileri şöyle bir cümle kurarlar. “Bu hadisin ravisi Ebu Hüreyre’dir.” İşte buradaki ravi, rivayeti taşıyana denir. Rivayetlerden gelen emir ve yasaklar Kur’an’a uymadığı için, zanna karşı bizi uyaran âyetler saklanır.

ÂYET 113.

“

“Fıravun ve erkanının işkence ve baskısından korktukları için Musa’yı halkından ancak birkaç kişi onayladı. Fıravun, yeryüzünde haddi çok aşan bir zorba idi.”

[Yunus 10/83]

İnanmak bedel ister. Âyet buna vurgu yapıyor. Düzen inancınıza ne kadar müdahale ederse, siz nereye kadar dayanırsınız. Günümüzde inancı savunmak farklı bir inancınız varsa problem olabilir. Fakat zaten mevcut düzenle aynı inanca sahipseniz ve ne söylendiyse kabul etmişseniz sorun çıkmadığı gibi imtiyaz sahibi bile olursunuz. 1996-97 yıllarında ben de ordu mensubu olduğum o günlerde kalbi delik kızım ameliyat için GATA’da yatarken eşim refakatçi olarak gece hastanede kalamadı (Tesettür yasağı). Şehit arkadaşımın ablasına rica ettik, o geldi gece hastanede kaldı. Ben de Diyarbakır’da geçici görevde idim. Günümüzün gençleri bunu anlamakta sıkıntı çekebilir. İşte o yıllarda maalesef iş icabı (ekmek parası) çok taviz verildi, inanç saklandı. Âyetler geçmişlerin hikayesi değil taptaze hayatın kendisi idi aslında.

ÂYET 114.

“

“Gerçek şu ki, cinden ve insten çoğaltılmış olanların birçoğu cehennemliktir. Ki onların kalpleri vardır onunla kavramazlar, gözleri vardır onunla görmezler, kulakları vardır onunla işitmezler. İşte bunlar hayvanlar gibidirler, hatta daha da bilinçsizdirler. İşte gafil olanlar bunlardır.” [A’raf 7/179]

Bilinç; yani olması gereken özelliktir. Şayet bilinç yoksa hayvandan farkınız kalmıyor. Nihayetinde çoğunluğun cehenneme atılacağını beyan eden bu âyet; karartılan, örtbas edilen âyetler arasına giriyor.

ÂYET 115.

"De ki; "Yeryüzünde gezin de daha öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bakın. Onların çoğu müşriklerdendi." (Rûm 30/42)

Geçmiş ile övünürken dikkat edilmesi lazım. Atalarımızın bize bıraktığını sorgulamadan almak risktir. Geçmişimizle ilgili övücü bir âyet olsa, Diyanet ya da tarikatların vaazlarında bu muhakkak yer alırdı. Rabbimiz, geçmiş ümmetleri eleştirince saklanan âyetler arasına giriyor.

ÂYET 116.

"Ama ne kadar çok istesen de insanların çoğu inancak değildir." (Yusuf 12/103)

Rasûl'e iftira atan uydurulmuş dinin adamları, Allah'ın bu âyetine inat "Rasûlullah ümmetinin çokluğu ile övünecek." hadisini her fırsatta doğum kontrolünü engellemek için kullandılar. Ben doğum kontrolü ile ilgili olumlu ya da olumsuz fikir serdetmiyorum. Bu vakıa, işlerine geldiği zaman neden hadis uydurulduğunun ispatıdır. Bu âyet Yusuf Nebi'nin kavmini anlatıyor fakat diğer elçiler için de benzer âyetler mevcuttur.

ÂYET 117.

"Onların da çoğu, ortak koşmadan Allah'ı onaylamaz." (Yusuf 12/106)

Ortak koşmadan iman edenin ne kadar az olduğunu vurgulayan âyettir. Düşünmeye sevk etmesi beklenir fakat çoğunluk âyeti onaylarcasına hayatında sayısız kişi ve eseri Allah'a hüküm koyucu olarak ortak kabul ediyorlar. Sorsanız farkında değiller. Hâlbuki hiç kimse hem Allah'a iman ediyö-

rum hem de Firavun Tanrı'dır demez. Burada Allah'ın sıfatlarının başkasına verilmesi kastediliyor. Anlaşılmasından endişe edildiği için saklanıyor.

ÂYET 118.

“

“Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz. Ma'rûfu önerip, münkerden sakındırırsınız. Ve Allah'a iman edersiniz. Eğer Ehl-i Kitap da iman etseydi, bu onlar için daha hayırlı olurdu. İçlerinde iman edenler varsa da çoğunluğu sapkındır.” (Âl-i İmran 3/110)

Bu âyetin saklanma sebebi kitap ehlinin çoğunluğunun yoldan çıkmış olduğunu vurgulamasından dolayıdır. Sadece Yahudi ve Hristiyanları kastediyor deseler “*İçinde iman edenler de var*” bölümü sıkıntı yaratıyor. Ehl-i sünnete göre hepsi cehennemlik! Müslümanları dahil etse, o da sıkıntılı. İman edenlerin çoğunluğu yoldan çıkmış! Netice bu âyeti fazla dillendirmeye gerek yok, “milletin kafası karışmasın” diye konu edilmeyen saklanan âyetler arasında yerini alır.

Çoğunluğu ele geçirmekle ilgili hadis de verelim.

Hadis 79) “*Evleniniz, çoğalımız, çünkü ben kıyamet gününde sizin çoğunluğunuzla iftihar edeceğim.*”³⁰

Hadis 80) “*Sevimli, doğuma müsait kadınlarla evlenin.*”³¹

Sevimli diye çevrilen kelimeyi kontrol edersiniz, ‘doğuma müsait kadınla evlenin’ yerine ‘kadınlarla’ evlenin demesi ayrı bir konu. Hadislerde en ayrıntılı konular; kadın, cima, gusl, nikah, boşanma gibi konular. Şahsi kanaatim uydurulmuş dinin adamları kendi sosyal hayatlarına göre ihtiyaç duydukları konulara ağırlık vermişler.

30 Beyhaki, VII/81

31 Ebu Dâvud, Nikah 2; İbn Mâce, Nikah 1

İCMA İLE KARAR ALMAK

”

İcma ile şura arasındaki önemli farkı bilmeyenler, bu vesile ile haberdar olmuş olacaklar. Kur'an'ı yetersiz gören uydurulmuş dinin adamları size dört madde sayarlar:

“Kitap, Sünnet, İcma ve Kıyas...”

Fakat Allah mucizevi bir şekilde Arapça icma kelimesini Kur'an'da olumsuz veriyor, tıpkı hadis kelimesi gibi. İcma yerine şura deselerdi belki izah etmek zor olacaktı. Fakat Rasûl düşmanları “icma” kelimesini seçmiş. Netice Kur'an'da güç sahiplerinin toplantısı ile alınan kararlardır. Şura ise her kesimden insanın söz hakkı olarak alınan karardır. Bizim söylememiz gereken yine bir Kur'an âyeti: “Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.”

ÂYET 119.

”

“Onlara, Nuh'un haberini anlat. Hani o halkına: “Ey halkım! Eğer aranızda durmam ve Allah'ın âyetlerini hatırlatmam size ağır geliyorsa, bilin ki ben yalnızca Allah'a güveniyorum. Öyleyse yapacağınızı yapmak için şirk koştuklarınızla toplanıp karar verin. Sonra ne yapacaksanız yapın. Sonra bana fırsat vermeden aldığınız kararı hemen uygulayın!” demişti.” (Yunus 10/71)

Nuh'a inanmayanların aldığı kararın icma ile olduğunu bildikleri halde cemaate icmayı şart koşuyorlar. İmanın gereği dört maddeden biri yapıyorlar.

ÂYET 120.

“

“Onu götürdükleri ve kuyunun dibine atmak için icma ettikleri sırada biz ona ‘Onların bu yaptıklarını, hiç farkında olmadıkları bir anda onlara anlatacağsın’ diye vahyettik.” (Yusuf 12/15)

Yusuf’u kuyuya atanlar bu kararı icma ile alıyorlar. Sizlere de mevcut din adamları icmayı anlatırken örnek veremediği için saklanan âyetlerden biri oluyor.

ÂYET 121.

“

“Bunlar sana vahyettiğimiz geçmişin haberleridir. Onlar icma edip düzen kurarlarken sen onların yanında değildin.” (Yusuf 12/102)

İcma ile karar alanlar yine kötüler. Rasûlullah gaybı ve kalplerden geçeni bilemiyor. Âyet de saklanıyor tabii ki.

ÂYET 122.

“

“Haydi icma edip planlarınızı kurun. Bugün üstün gelen başarmıştır.” (Taha 20/64)

İcma olumsuz gelirken, âyetler şurayı tavsiye ediyor. Aradaki fark, şura çevrenizdeki her seviyeden kişinin fikrini alır, icma önde gelen seçilmişlerin ortak hükmü gibi verilir. Ehl-i sünnetin şura yerine icmayı kullanması ilahi bir müdahalenin ispatıdır, mucizedir.

İcma ile ilgili bir uydurma delil verelim.

Hadis 81) “Hz. Ebu Bekir halife iken annenin annesinin annesi (büyük nine) gelip ölen torunundan miras hakkı istedi. Ebu Bekir şöyle dedi: ‘Allah’ın kitabında senin için bir şey bulamıyorum. Rasûlullah (s.a.s)’den de bu

konuda bir şey duymadım. Şimdi git, senin bu durumunla ilgili arkadaşlarımla görüşeyim veya görüşümü tespit edeyim.’ Öğle namazından sonra durumu ashaba sordu. Muğire b. Şube (r.a) ayağa kalkarak; Rasûlullah’ın nineye altıda bir hükmettiğini bildirdi. Muğire’ye başka şahit soruldu. Muhammed b. Mesleme de Hz. Peygamber’den aynı mahiyette hadis duyduğunu söyledi. Bunun üzerine nineye altıda bir miras hakkı üzerinde icma oluştu.”³²

Annenin annesinin annesi kısmını dikkatli okudum, bende hata yok. Oysa Ehl-i Sünnet’in kaynaklarına göre Ebu Bekir 63 yaşında halife olmuştur. Bu büyükanne halifenin büyük annesi ise sıkıntılı bir yaşı olmalı!

Sayısız hadis tek kaynaktan gelmesine rağmen Muğire gibi bir sahabenin sözüne itibar etmeyip şahit istenmesi ilginç bir detay. İcmaya delil verilse de icmanın tarifine pek uymayan bir vaka diyelim.

32 Ebu Dâvud, Feraiz, 5; Tirmizî, Feraiz 10; İbn Mâce, Feraiz, 4; Mev-sili, el İhtiyar, V, 90

ŞURAYI İCMA GİBİ GÖSTERMEK

”

Kitap, sünnet, icma, kıyas savunucuların “şûra”yı icma gibi sakladıkları âyetler.

ÂYET 123.

”

“Allah’tan gelen rahmet sayesinde onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı kalpli biri olsaydın, etrafından dağılıp giderlerdi. Artık onları affet. Onlar için bağışlanma dile. Yapacağın işlerde onlara şura et (danış). Karar verdikten sonra da artık Allah’a tevekkül et. Kuşkusuz Allah, kendisine tevekkül edenleri sever.” (Âl-i İmran 3/159)

Gaybı bilen, kalplerden geçeni bilen gibi ve daha birçok iftira atılan Rasûlullah’ın çevresine danışmasını tavsiye edilen âyet hem saklanır hem de sanki orada icma varmış gibi verilir. İki hile aynı âyet için kullanılıyor.

Cennetin kapısında adı yazıyor, kâinatın efendisi, Allah’ın habibi gibi şirk sözlerini savunanlar Rasûlullah’ın ümmeti değil, Rasûl düşmanlarıdır. Allah’ın söylemediğini Allah söyledi diyen Allah’a iftira atmış olur.

ÂYET 124.

”

“Onlar Rablerinin çağrısına karşılık verirler; dayanışmayı, desteği sürdürürler. Onlar işlerini birbirine şura ederek (danışarak) yaparlar. Kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler.” (Şura 42/38)

Sûreye ismini verdiği halde şûra kavramını saklayarak, bunu icma gibi telakki ettikleri âyettir.

ÂYET 125.

”

”Emzirme süresini tamamlamak isteyenler için; annelerin çocuklarını emzirme süresi tam iki yıldır. Onların yiyeceklerini ve giyeceklerini meşru bir şekilde temin etmek babaya aittir. Hiç kimse, gücünün yeteceğinden daha fazlasıyla sorumlu değildir. Hiçbir anne, çocuğu nedeniyle sıkıntıya sokulmasın; hiçbir baba, çocuğu nedeniyle sıkıntıya sokulmasın. Ve mirasçı da aynı şekilde sorumludur. Eğer anne ve baba anlaşarak kendi rızaları ile çocuklarını sütten kesmek isterlerse, ikisi için de bir sakınca yoktur. Eğer çocuklarınızı emzirtmek isterseniz, meşru bir ücret ödediğiniz takdirde emzirtmeniz de bir sakınca yoktur. Allah’a karşı takvâlı olun. Ve bilin ki Allah, yaptığınız her şeyi görür.” (Bakara 2/233)

Bir sûrede o kadar güzel şeyler var ki saklamasalar Müslümanlar neler öğrenir. Erkek baskın toplumda bu tür âyetler saklanmaya devam edecektir. “Kocasının vücudundaki irinleri yalasa hakkını ödeyemez!” iğrenç hadisini savunanların “Karı koca bir karar alırken ortak almalı” âyetini tabii ki saklayacaktır. Konu emzirme olduğu için hükmünü de kaldıramıyorlar. Âyetlerin manasını saklayanların zor duruma düştüğü bir âyettir.

EHL-İ KİTAB İÇİN KULLANILAN ESMÂ VE CENNET VAADİNİN SAKLANMASI

”

ÂYET 126.

”

Sonra onların izleri üzerinde art arda resûllerimizi gönderdik. Ve Meryem oğlu İsmâ'ı gönderdik ve ona İncil'i verdik. Ona uyan kimselerin kalplerine şefkat ve merhamet koyduk. Allah'ın rızasını kazanmak için uydurdıkları ve fakat gereği gibi de uymadıkları ruhbanlık Bizim buyruğumuzdan kaynaklanmış değildir. Onlardan iman edenlere ödülleri verdik. Ne var ki onların çoğu doğru yoldan çıkmış kimselerdi.

(Hadid 57/27)

Bu âyetin saklanma gerekçesi, Tevbe sûresi 128. âyette aynı iki esmânın Rasûl Muhammed için geçtiğinde vaazlarda ve sohbetlerde Raûf ve Rahîm olan Rasûl sürekli anlatılırken aynı iki esmâ İncil'e tâbi olanlar için kullanıldığında şefkat ve merhamet olarak çevirilerek saklanmaktadır. Yahudi ve Hristiyanların cennete gidebileceğini söyleyen âyetlerle beraber saklanmaktadır. Aşağıdaki 127 ve 128. âyetler de bu minvalde anlaşılmalıdır.

ÂYET 127.

”

Şüphesiz iman edenler; yahudilerden, hristiyanlardan ve sâbiilerden de Allah'a ve ahiret gününe inanıp sâlih amel işleyenler için Rableri katında mükâfatlar vardır. Onlar için herhangi bir korku yoktur onlar üzüntü çekmeyeceklerdir. (Bakara 2/62)

ÂYET 128.

İman edenlerle Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sâbiîlerden Allah'a ve âhiret gününe inanıp iyi amel işleyenler üzerine asla korku yoktur, onlar üzülecek de değildir.

[Mâide 5/69]

SÖZÜN SONU

Bu çalışmamız ile Rabbimizin vahyi olan biricik Kur'an'ın yeni birkaç âyeti ile tanışmış olmanızı temenni ediyorum.

Kitapta söz konusu ettiğimiz “Saklanan Âyetler”i üç yöntem ile karartıldığını, örtbas edildiğini ifade etmeye çalıştık.

1) Manası değiştirilen kelimeler metodu ile âyetler karartılıyor. Hadis yerine söz, Arap yerine Bedevi gibi.

2) Âyetler makaslanarak siyak-sıbak ilişkisi sümen altı ediliyor, dolayısıyla âyetlerin yarısı saklanmış oluyor. “Rasûl size ne veriyorsa alın!” âyetinin devamını okuduğumuzda, söz konusu edilenin ganimet olduğunu görürüz. “Rasûllerden kimini kimine üstün kıldık...” âyetinin devamında İsa ve Musa nebîlerin üstün vasıfları sayılır.

3) Bütünüyle saklanan âyetler. Hiçbir ortamda anlatılmaz.

Kur'an'ı bu perspektiften bakarak anlama cehd ve gayretinde olursak, yüzlerce âyetle ilk defa tanışacağımıza emin olabiliriz. Kütüphanelere, camilere inen Kur'an; kalbinizi, aklınızı açarsanız size de inecektir. Tanışmadığınız âyet size henüz nüzul olmamış âyettir.

Selam ve dua ile.

